

KNJIGA 05

KOLEKCIJA DRINJANIN

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>

<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=5>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?
Prikaz rezultata str. 81/872

Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?

28-10-2013 00:29 [#81](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PISMO GDJA. MIRI BUNTIĆ
piše general Drinjanin

Otporaš 26th December 2012, 11:01

16. IV. 1968.

Gdja Mira Buntić i obitelj

Toronto

Pišem Vam ovih nekoliko riječi s uvjerenjem, da ćete znati Vi i Vaša obitelj razumijeti mene i moje stanje u pogledu naših veza, koje su izišle iz normalnih veza dviju obitelji, da postanu stvar u kojoj imaju riječ i pripadnici Odpora. Ljudi kao ja ne pripadaju samo sebi i svojim obiteljima, nego i jednoj zajednici, gdje svi imamo i stanovitih dužnosti i prava među nama.

Radi se o tome da sam odjednom počeo dobivati pisma sa skoro istim sadržajem o tobožnjoj trgovini sa zlatom, draguljima, dolarima itd. i to u vrijeme kada u "Vjesniku" i još jednom Udbaš M. Rajković posvećuje meni čitave stranice, a počeli su me miješati u trgovinuh zlatnih dukata, koje u Munchenu vodi gosp. Tudjina. (Gosp. Zlatko Tudjina je imao radnju zlatarije u Munchenu u kojoj je izrađivao dukate i razne nakite od zlata ili pozlaćene, te uz te nakite i hrvatske Velikane: Kralja Tomislava, S. Radića, Kardinala Stepinca, Poglavnika, NDH isl. To je bio jedan jako lijep ukras i poklon prijatelja prijatelju. Hrvati su to kupovali više iz ukrasa i ljubavi nego nekog isticanja. U ovom pismu general o tome piše i po sadržaju pisma se može primijetiti da je ljut što je gdja Buntić i neoprezno širila vijest da je u trgovini dragulja sa generalom Drinjaninom. Mo) Znam da Vi niste zlonamjerno rekli ni jednu riječ, ali je nažalost sasama sigurno, da ste nekim Hrvatima u Torontu govorili o tome da Vam ja šaljem zlatne predmete i vrijednosti, a Vi da to prodajete i meni šaljete novce. Manje ili više nešto slično ste morali reći, jer to inače nebi mogli znati ljudi izvan obiteljskog kruga Vašeg i mog. Zato je potrebno ovu stvar postaviti na svoje mjesto, u koju svrhu mi je dužnost obavijestiti sestru (Maksova polusestra Zora udata za pukovnika HOS Jakova Džala, mo) i prijatelje u Torontu, jer ova stvar već nije osobna.

Vi ste došli u Španjolsku, kao i 18 milijuna turista, i među njima nekoliko stotina Hrvata. Neki od njih donijeli su mi i pisma i poruke, knjige, darove itd. za mene i moju djecu. I to nikad nije bio problem. Običaj je, da se ljudi i prijatelji daruju, i to su mnogi učinili, a nekima sam uzvratilo, nekima ne, prema postojećim odnosima među nama. Donijeli ste mi i pozdrave od moje sestre Zore, donijeli ste mi filmove, fotografije od moje stare majke (generalova majka je rođena 1886. a umrla kod kćeri u Rijeki 1989. Bilo joj je 103 godine kada je umrla, mo) i morali ste taj film vratiti mojoj sestri Zori, s kojom ste bili u prijateljskim odnosima. Trebali ste mi donijeti i paket novina. Bili ste u Mallorci, (Kanarski otoci, mo) i na povratku u Madrid, prošli ste kroz Valenciju, bili u kući moje gazdarice, bili s nama par dana, i rastali smo se kao prijatelji. Za mene i moju djecu značilo je mnogo da ste nam donijeli film o mojoj starici. (Majki, mo)

U isto vrijeme donijeli ste kao dar neke svetere itd. (engleska riječ sweater, što bi u ovom slučaju moglo značiti pleteni džemper, mo) i shvatili smo da je to od Vas i moje sestre. Bio sam uvjeren, da ste to skupa činili. Rekli ste mi da imate mogućnost kupiti jeftino robu sa malim manjcima. (sa malim odštetama, mo) Ja nisam htio da to bude žrtva bilo za Vas, bilo za moju sestru. Zato sam Vam ponudio da ovdje kupimo kakve stvarčice, koje se tamo mogu prodati, da bi tako platili kako tako tu razmijenu u robi. Pitao sam što bi išlo, i javili ste mi da se mogu među prijateljicama prodati medaljoni, izradba tipična, koja se zove "arte toledano" tj. stare arapske rezbarije.

Kupio sam prvu pošiljku u javnoj prodaji u Valenciji i poslao Vam skupa sa omotom, cijenama, koje su u javnoj prodaji bile između dolara i dva dolara. Mislim da sam poslao 6 i desetak medaljica Sv. Ante ili slično, isto u vrijednosti od dolara po komadu. Zatim sam Vam poslao mislim 35 medalja "toledanskih" i zatim 6. Cijena ovih je 70 peseta, tj. nešto malo više od dolara. Kupio sam to preko prijatelja Madžara, koji to kupuje na veliko i šalje u Ameriku. Oni se time bave profesionalno i dobivaju cijenu tvorničku. Poslao sam Vam to kao "Muestru bez vrijednosti" i tako je i stiglo.

Istina ove rezbarije imaju jedan inkrustirani konac zlata, (ja bih to preveo sa:..."ove rezbarije imaju jedan navučeni sloj zlata, mo) i u tome jest posebnost te rezbarije. Nu koliko to može vrijediti vidi se od tvorničke cijene od 70 P. ili dolar po komadu.

Sve to nebi imalo razloga za bilo kakvo opravdanje. Pokušali smo i nažalost bez uspjeha sa drugim našim ljudima razne stvari iz USA unovčiti ovdje. Izmijeniti medaljone za svetere, među prijateljima, i kad je po srijedi jedna sestra i tako drago čeljade kao moja seka, je sasvim normalna stvar. Nu prestala je biti normalna kada se bilo iz indiskrecije, bilo jer niste davali važnost, kao ni ja, kazali našim ljudima, da trgujemo sa zlatnim predmetima. I to je stiglo na ulicu, i vrlo vjerojatno će stići u javnost. Da to potkrijepim evo Vam slučaja sa dukatima g. Tudjina:

Obrana, Danica, Hrv. Revija, Dom, Hrv. Glas, Naš Put, Glasnik Srca Isusova i Marijina, Glasnik Župe u Njemačkoj, Hrv. Narod, i valjda sve hrvatsko novinstvo je donijelo oglas g. Tudjine, kojega je donijela i OBRANA. On je te oglase platio, nama i svima drugima. Pa ipak nije se govorilo o drugome nego o "Luburiću i Tudjini" i "njihovim zlatnicima". Eno i Vjesnik o tome piše. Ja toga gospodina (Tudjinu, mo) u životu vidio nisam, a sa njegovim poslom sam imao toliko (toliko veze, mo) koliko i Vi sa atomskom bombom, iako su u Munchenu neki naši ljudi dugi niz godina živjeli i tako poznavali g. Tudjinu. To je lako. Mogu staviti oglas u OBRANI i time stvar završena. Ljudi će vjerovati tko je voljan, ali Udba će tada reći "posvadili se Tudjina i Luburić oko dukata", a neće manjkati ni hrvatskih ljudi i novina, koje će iz prsta izsisati priču o "hrvatskom zlatu iz kojeg Tudjina i Luburić prave dukate". Isto tako mogli bi izmisliti da smo (or)obili jednu Banku, pojeli jednog kardinala, silovali jednu babu, ili napravili tajni sporazum sa Heferom i U Tant-om (Thant (Sithu U) 1909-1974, glavni tajnik Ujedinjenih Naroda od 1061-1071., mo) za preuzimanje vlasti u Vijetnamu. To me mnogo ne zabrinjava, jer sam kroz 40 godina borbe imao prilike upoznati srpske manevre ali i hrvatsku fukaru.

Mene smeta da je jedna stvar, koju ste kao praktične žene dogovorili sa mojom gazdaricom, ali s mojim odobrenjem, i jer se radi o Hrvatima i mojima, mojoj sestri i mojoj djeci, da se ta stvar eto pretvorila u trgovinu zlatom, draguljima, dolarima koje mi šalžete itd. Ako trebamo ponoviti, mogu to učiniti deset puta, da vjerujem da ste Vi to učinili dobronamjerno i da niste mislili da može biti bilo kakvih poteškoća iz ove naivne obiteljske izmjene robe za stvarčice. Smeta me da je moja sestra i Jakov, (Jakov Džale, suprug generalove polusestre Zore, mo) iako indirektno umješani, i jer je to došlo među naše ljude i pripadnike Odpora. Naravno da morate razumijeti da to nije onaj Maks, kakvog ljudi vole, poznaju i slijede, posebno ako se nadoda tome svemu sva ona zla krv koju ljudi nekada i nehotice umiješaju u bilo što. Bilo je nažalost Hrvata i eno baš o tome piše Vjesnik, kako je fra. Branko Marić tobože obavijestio moga punca da ja nisam general nego koljač, i da je iza toga nastao spor u mojoj obitelji. A ženio me fra. Branko! Ja ne mogu znati koliko je istina, ali bilo je ljudi koji su dolazili u Španjolsku da saznaju jeli istina "da su Maksa zatvorili u ludnicu". Čeprkanje je to po starim ranama i ne spada ovamo. Htio sam podsjetiti Vas, da svaki detalj moga života ima stanovitu vrijednost na crnoj burzi, vijesti koju podržava Udba. U doba dok sam ja živio u najstrožem samostanu Španjolske, bilo je Hrvata koji su davali sigurne podatke o tome kako živom sa jednom talijanskom glumicom. Ima takovih stvari na stotine, ali neću duljiti.

Zato ću Vam biti zahvalan ako bi ovu stvar prihvatili kao dokaz prijateljstva. Mi nismo nikada vodili nikakve trgovine, nismo nikada slali nikakvih novaca, i najbolje je da i ovu razmjenu nekako završimo, kako bi Vi odprilike imali odštetu za stvari koje ste nam donijeli ili poslali, tj. svetera i džempere. Ukoliko ima razlika između ovih stvari i onih, koje sam Vam poslao, budite dobri pa to nekako sračunajte, pa da to uredimo bez novca, kao i do sada, ali tako da budu računi čisti i duga ljubav. Mi drugih poslova imali nismo, osim što smo Hrvati, jer Vi niste u našoj organizaciji, i neznam kakvi su Vaši politički nazori, niti me intereseira. Imate pravo kao i svaki Hrvat osjećati jedno ili drugo, ili ne osjećati, i to nije ni dolazilo u obzir. Dokrajčimo ovu operaciju kao prijatelji, a ako ima poteškoća, nebih htio mješati druge osobe, pa da izravnamo račune i prestanemo s ovom izmjenom, koja je postala, kako vidite, za mene jedan problem. Ni jedan Odporaš ne može zamisliti Maksa kako trguje sa zlatom, nakitima, draguljama i dolarima, - iako ni takva jedna trgovina nebi imala ništa amoralno za bilo koga drugoga. Ja sam napustio trgovinu, da se mogu posvetiti Hrvatskoj i želim takav ostati u očima Odporaša i svih Hrvata.

Vi bi mene jako zadužili ako bi osobama kojima ste bilo što govorili o našoj inače nedužnoj izmjeni, rekli istinu, kakva jest, a ja ću jednom kopijom ovoga pisma obavijestiti moju sestru, kao i organizaciju Odpora, jer oni imaju prava znati istinu o svom zapovjedniku. Nema ništa zla u svemu što se dogodilo, ali ne želim da bi se produljenjem ove prakse stvaralo među pripadnicima Odpora jedno netočno mišljenje. Poznam jednog visokog dužnosnika Madjara, koji se time profesionalno bavi, kupuje, prodaje, i ostao je gospodin čovjek, kao i onaj koji prodaje kuće, cipele ili kao Tudjina, dukate. Ove netko kupi i plati, ako mu konvenira, ako ne, neka ne kupi. Ali vidite, general Drinjanin ne može trgovati sa "zlatom, draguljima i dolarima".

Ja Vam se još jedno zahvaljujem na usluzi koju ste nam učinili da ste nam uzput donijeli film i darove, i oprostite na kojoj riječi, koju bi možda mogli smatrati nepodesnom. Nije mi bio cilj drugo doli spriječiti, da jedna nedužna stvar postane izvor političkih škandala. Rekao sam: ne pripadam samo sebi i djeci, nego i jednoj poštenoj, borbenoj i idealističkoj zajednici ljudi, pa je potrebno da se ne naškodi toj zajednici ljudi sa pričama, koje nužno nastaju u ovakovim slučajevima.

Vašemu gosp. mužu Vašoj dragoj dječici i Vama srdačne i hrvatske pozdrave, a ovima se pridružuju svi moji. Odani Vam

general Drinjanin.

(Ps. A šta reći na ovo pismo!? Svak sebe može u njemu pronaći, na jedan ili drugi način. Neka

povijesničari kažu svoju završnu riječ kada za to dođe vrijeme.

Dr. Ante Ciliga je u novini Danica za prosinac 1969 godine donio jako lijep članak o smrti generala Luburića, i tu rekao oko prilike ovako: Da što god je Maks Luburić radio u svom životu, radio je iz ljubavi za Hrvatsku, a ne iz koristoljublja i za svoje osobne probitke. Najveću hvalu koju će mu hrvatski narod dati je kada njegovo tijelo bude prenešeno iz Španjolske u Hrvatsku, te kroz Zagreb bude prolazilo u njegov rodni kraj Ljubuški. Tako je nekako rekao i Dr. Andrija Hebrang mlađi u svojoj predsjedničkoj kampanji 2009 godine; da se je general Luburić borio za interese Hrvatske. Za ovu izreku smo svi čuli i znamo da je dr. Hebrang mlađi za ovu izreku dobio po "trtici" i nije bio izabran za predsjednika Hrvatske. Otporaš.)

30-10-2013 15:40 [#82](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Izvadak iz jednog pisma Maksa Luburića

Pismo je pisano dr. Miljenki Dabi Peranić 23 studenoga 1967. Navesti ću samo neke odlomke iz tog pisma: "...Ako padnem - Rankovićevci će Te napsati da si me Ti ubio. O tome smo već jednom govorili. Logično: kada su pucali na Poglavnika, okrivili su mene. Pucat će na mene - okrivit će tebe...To je logika. I što je najtragičnije, emigracija će im povjerovati. Nažalost...

...Što se mene tiče, ja sam s Bogom uredio svoju savjest. A s Hrvatskom? Za nju ne bih dosta učinio niti da živim tri ljudska života. Pao dakle danas ili sutra ili za dvadeset godina, za moju je savjest sporedno, jer kada se za Hrvatsku dade život, daje se ono najviše.

...Kada sebe stavim prema Hrvatskoj, umirem mirne savjesti. Učinio sam mnogo. Jednom smo razgovarali - sjećaš li se? - da bih se dao rado objesiti, kada bih visio među Titom i Rankovićem... Kada bih mogao vješati se uz Tita, ali tako, da Ranković bude među nama, ne bih mi bilo žao, pa makar bilo vješanje ono pravo. I tako hrvatski narod neće biti sretan dok nas sve skupa ne vidi obješene...

...Svi danas vide da sam ih vraški razdjelio. Kao avet stojim među njima. Jaz je mešu njima, kao što je i među Srbima i Hrvatima. Tu je veliki dio moje, ali i Tvoje, povijesne misije...

...A ako ništa drugo, postoji Jasenovac. I dokle bude postojala ta uspomena, mira neće biti mešu Srbima i Hrvatima. Mogu oni govoriti kolikogod hoće o "bratstvu i jedinstvu"! Neće ga nikada biti, je ga ubija spomen na Jasenovac. Na njemu se danas kolju hrvatski i srpski komunisti, kao i svi Hrvati i svi Srbi. Hrvatski komunisti su ovjekovječili s onim spomenikom - Jasenovac. Baš kao da su radili pod mojom sugestijom. (Možda i jesu, jer se pokazalo da se "bratstvo i jedinstvo" sastojalo samo u likvidiranju svega hrvatskoga, pa i komunističkoga, kako su to dokazale "žrtve" Hebrang i tisuće Hrvatskih Partizana - pobijenih da bi se moglo ostvariti to Rankovićevo "bratstvo i jedinstvo"). Baš taj njihov i moj Jasenovac uništava svaku Jugoslaviju. Htio sam razdvojiti Hrvate i Srbe. Događjaji, o kojima sam najprije sa skepsom mislio...dokazuju da sam ih razdvojio..."

Eto tako general DRINJANIN, Vjekoslav Maks Luburić piše, a što piše tako i misli, o događajima iz godine 1966 kada se je Ranković smjenio i 1967 povodom Deklaracije Hrvatskog Književnog

Jezika, dakle događajima o kojima se još uvijek mnogi živi Hrvati mogu prisjetiti. To su bila burna vremena kada je KPJ sa svim svojim političkim aparatom u ime "narodne vlasti i u ime bratstva i jedinstva" nastojala što više ocrniti hrvatski narod, podižući taj spomenik "žrtava fašizma" u Jasenovcu, kako bi time, još jednom naturili hipoteku kolektivne odgovornosti ratnih žrtana na području Hrvatske.

Sada je vrijeme, poslije skoro 45 godina od ovoga pisma, da se jave oni kojima je do ISTINE stalo. Ja ću, prikladno mojim prilikama, iznositi neka pisma MAKSA LUBURICA.

03-11-2013 13:53 [#83](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije
Jun 2013
Poruke
2,348

BUDIMO INTELIGENTNIJI NEGO UDBA.
NAŠE LOVORIKE USAHLE SU NA BLEIBURGU.

Piše general DRINJANIN
Pismo u obliku OKRUŽNICE

Dragi brate!

Molim vas da ovo pismo shvatite kao moje osobno pismo, koje šaljem mnogobrojnim pripadnicima, suradnicima i prijateljima ODPORA. činim to radi jednog izvanrednog događaja, kojega smatram odsudnom prekretnicom u povijesti ODPORA. To je 20-godišnjica našeg vojničkog povlačenja i napuštanja teritorija N.D.H., te u vezi s tim i stvaranje ideje i organizacije HRVATSKOG NARODNOG ODPORA.

Organizacija ODPORA "Erik Lisak" u Torontu, uz sudjelovanje ogranaka i povjereništava u Kanadi, te uz djelatno sudjelovanje predstavnika organizacije "Prijatelja Opora" u Sjedinjenim Državama su proslavili obljetnicu. Tom zgodom RADNI SASTANAK ODPORA stvorio je među inim i zaključak, da se prigodom proslave dana državnosti DESETOG TRAVNJA u Torontu održi, osim već uobičajne proslave i radnog sastanka, i jedan širi radni sastanak.

Taj širi radni sastanak imao bi vijećati i zaključiti o mnogim važnim problemima organizacije i djelovanja ODPORA. Približava se taj dan i mislim, da bi bilo potrebno izvršiti tri koraka:

1. - Da središnjica ODPORA u Torontu i središnjica "Prijatelja ODPORA" u U.S.A. predvide sve potrebne korake, kako bi se za taj sastanak pripremi sve potrebno u pogledu organizacije proslave sastanka i organizacije koncentracije samih predstavnika iz raznih gradova U.S.A. i Kanade. Tako na primjer zajedničko putovanje i zajednički trošak za prebacivanje autima, smještaj delegata u Torontu, njihova veza i sabirno mjesto, koje svi moraju poznavati. Tako isto izgraditi program rada s obzirom na vanjske delegate radi njihova povratka na vrijeme.

2. - Potrebno bi bilo da bi svi oni, kojima je moguće sudjelovati, na vrijeme konzultirati krug istomišljenika, krug simpatizera, pa čak i naših političkih i lokalnih protivnika, ili kako se kaže - omjeriti puls prijatelja i neprijatelja - kako bi se na Radnom Sastanku predstavili ne samo sa

vrijednošću svoje vlastite osobe i snagom svoga uvjerenja, nego i sa konkretnim pismenim referatima. Ti referati, pisani po mogućnosti u tri primjerka na pisaćem stroju, morali bi sadržavati ne samo izvješće o stanju u okolici samog delegata, nego i njegove konkretne prijedloge i misli. Svaki delegat morao bi dati sasma konkretno ideje o tome što i kako bi trebalo raditi na vanjskom frontu ODPORA. Vidjeli smo iz nedavne prošlosti, da su mnogi, inače poduzetni, pametni, vjerni i inteligentni ljudi, počinili tako velike pogreške, da ispadamo smiješni kao nosioci jedne revolucije, koja se želi suprostaviti mnogobrojnim neprijateljima HRVATSKE DRŽAVE.

Mnoge od tih pogrešaka nikle su možda iz svestrane inicijative i od, možda, izgaranja za Hrvatsku, pa su pojedinci u isto vrijeme htjeli biti i nosioci legalnog, društvenog, političkog, socijalnog, kulturnog, vjerskog, športsko-viteškog i drugog djelovanja u stranom svijetu, te čak i predstavnici najviših hrvatskih javnih ustanova pred svijetom, a u isto vrijeme organizirati raznovrsni ilegalni rad, spremanje revolucionarnih grupa, itd. Dogodilo se je zato, da je pri najmanjem neuspjehu u ilegalnom radu - stardala ne samo ta osoba ili ta ilegalna grupa, nego i ona javna društva ili niz društava, pa čak i čitave hrvatske kolonije u pojedinim zemljama, koje takav ilegalan rad zabranjuju.

Ne radi se o tome, dali se nama sviđa ili ne pojedinih elemenata ili nama nesklonih skupina u pojedinim državama, nego se radi o tome, da je u mnogim tim državama dozvoljen do stanovite mjere javni rad, a nije onaj ilegalni. Treba, dakle, te činjenice uzeti na znanje i na jedan inteligentan i odgovorran način reorganizirati hrvatsku djelatnost u emigraciji, kako agenti Udbe i drugi neprijatelji nebi imali podršku u našim izgredima i propustima, da bi ih iskoristili - ne samo protiv ideje hrvatske DRŽAVE ili pojedine organizacije, nego i protiv samog opstanka Hrvata u tim državama. Mnogobrojni su primjeri takovih čina i nije ih moguće ovdje nabrojiti, ali ako ih vi svi nabrojite u svojim referatima o lokalnim prilikama, onda će naš R A D N I S K U P u Torontu moći iz toga mozaika naše tragedije stvoriti potrebne zaključke. Tako ćemo stvoriti svoje akcione principe i svoju borbenu taktiku.

Jedan od tih principa mora biti jasno ustanovljen, a to je - da ni jedan od hrvatskih predvodnika ne smije u isto vrijeme biti nosioc legalnog i reprezentativnog rada, a sa druge strane konspirirati i sudjelovati u zabranjenim akcijama. Time nismo htjeli reći, da se takovih akcija odričemo, nego smo htjeli istaknuti, da takovi na sve spremni ljudi automatski moraju prestati sa javnim djelovanjem, kako u slučaju pada ne bi za sobom povukli i čitave legalne organizacije, čije je djelovanje ovisno o stranim vlastima. Zato neka naša braća razmisle, napišu svoje zaključke i prijedloge, te jedan primjerak dostave meni, drugi predaju Radnom Skupu u Torontu, a treći zadrže za sebe, kako bi se kasnije moglo osvrnuti na prijedloge i njihovu efektivnost.

3. - U pogledu one braće diljem svijeta, koji ne mogu osobno prisustovati, moj savjet je slijedeći: - Napisati svoj referat, isto tako dostaviti ga meni i jedan primjerak poslati ODPORU u Toronto, kako bi RADNI SKUP odredio posebnog izvjestitelja, koji bi svoj toj braći, povjereništva ili ograncima, dostavio zaključke i ideje, koje nisu namjenjene za široku javnost. RADNI SKUP će nastojati u bratskoj suradnji i razumjevanju izgraditi osnovne misli - vodilje za sav naš javni i legalni rad u slobodnom svijetu, a na našim predstavnicima izvan područja U.S.A. - Kanada je dužnost, da te direktive i smjernice usklade sa domaćim prilikama, a uvijek imajući u vidu principe o kojima smo govorili. Tako će organizacije ili skupovi raznih vrsta moći sudjelovati sa onim organizmom, kojega će stvoriti RADNI SKUP za takovi javnu i legalnu djelatnost. Time će se postići i još jedan cilj: osloboditi će se, odnosno odteretiti mene osobno od rješavanja mnogobrojnih lokalnih problema, koje ja ne mogu i ne želim rješavati. To je zato potrebno, jer bi svaka moja interferencija zasnijela djelovanje domaćih kadrova, da se tako izrazim, a koji se moraju sami izgradjivati baš u tom javnom djelovanju. To će biti spasonosno i radi budućnosti, kada će Hrvatska sve vas pozvati na jedan odgovoran i samostalan rad.

Dapače mogu tvrditi, da je to potrebno i radi još nečega drugog: moje mišljenje u vaše manje

probleme stvara - zlu krv. Kako smo rekli za vrijeme naše - pobune - (za današnje naraštaje koji ne znaju o kojoj "pobuni" se radi, ja ću vam reći da je general ovdje htio reći o pobuni iz 1955. godine kada došlo do pobune između Poglavnika i Maksa Luburića, mo. Otporaš) nije zadaća ni glavara, ni ministara, a još manje generala, da skidaju i postavljaju predsjednike, tajnike i odbornike u društvima, koje ste sami stvorili vlastitom inicijativom i bratskom suradnjom. Možda će se na ovakav način otupiti oštrice onih bodeža, kojih su protiv mene osobno upereni. Živimo u vremena, koja su mnogo čemu različita od prijašnjih. Generali su dobri, umni, poštteni, inteligentni, vitezovi, heroji, sveti i neumrli - tako dugo, dok dobivaju bitke. Oboga časa, kada se ratna sreća okrene . postoja nepismeni, ratni zločinci, harambaše itd. Stvara se jedno javno mišljenje i znate kakvi su učinci propagande u svijetu.

U posljenja vremena vidjeli ste sa koliko strana smo morali podnositi napadaje u hrvatskim i stranim novinama, kao i na njemačkoj televiziji. Mi znademo da je to rezultat rada naših neprijatelja, te da hrvatski stranačari ovima daju materijala, ali činjenica je da je to tako i da, nažalost, s tim treba računati i u budućnosti. Pa budući nije važno vezati moju osobu uz svaki vaš akt i, jer se ne želimo upuštati u bratoubilačke borbe, koje samo umanjuju hrvatske mogućnosti - budimo velikodušniji nego li hrvatski stranačari, budimo inteligentniji nego Udba. To ne znači, da me morate zanijekati ili napustiti, ali treba ostaviti otvorena vrata za sve mogućnosti. Bitka se bije za Hrvatsku, a ne za ministre, generale i osobe!

Iz istog razloga potrebno je da se na tom Radnom Sastanku stvori RADNI SKUP - za fanjski front. To se može postići samo kolaboracijom svih vas, koji ne ćete biti osobno prisutni, ali ćete biti s ostalom braćom u duhu zajedno i preko vaših punomoći i referata.

U ove tri točke sugerirao sam vam nekoliko ideja. Vi sugerirajte druge ideje i onda u bratskom povjerenju i razumjevanju stvorite zaključke, koje ćemo svi poštivati. Samo tako ćemo moći spriječiti, da nam se ne dogodi ono što se je, nažalost, dogodilo drugim hrvatskim organizacijama.

Radi svega gornjega potrebno je da na proslavi i sastanku u Torontu budemo fizički ili duhovno prisutni - svi mi - kojima je na srcu Hrvatska. Pogledajmo oko sebe i lako će nam biti ustanoviti naše stanje. Došlo se je u ćor-sokak i mi se osjećamo pozvanima, sposobnima i jakima, da hrvatsku stavr izvedemo iz ćor-sokaka. zato smatram torontsku proslavu i sastanak od presudne važnosti, kao prekretnicu. Nakon ove tri godine naše epohe, izvršimo reviziju svih koncepta i sa te proslave i sastanka pružimo još jednom ruku državotvornim Hrvatima za jedan ozbiljan rad, bez zakulisnih planova, međusobnog proždiranja, bolesnih ambicija i drugog, a za stvarno oslobodjenje Hrvatske.

Jedan uspjeh takvog bratskog i demokratskog zaključivanja otvorit će nove perspektive za ODPOR, dokazat će našu zrelost i političku svijest, a zatvorit će usta onim straničarima, koji love političke muhe u zrakopraznom prostoru hrvatske problematike. I još jednom će se dokazati, da smo mi vjerni idejama, koje smo pokrenuli kao "SLUGE DOMOVINE", a ne kao gospodari nepostojeće baštine. Treba početi sa ništa, ali svugdje po svijetu. naša će tiskara izvršiti i već izvršava dio dužnosti, stvaranjem odgojne i stručne literature, a svi skupa odgojem i formacijom novih boraca i predvodnika. Naše lovorike usahle su na Bleiburgu i izživljavanje sa proslošću samo je znak senilnosti onih, koji se boje istini pogledati u oči. Svi ste vi sudionici naših uspjeha i svi ćete biti odgovorni pred Bogom i Domovinom, ako sustanete u ovoj svetoj borbi. Zato - svi u Toronto - na proslavu vječnog DESETOG TRAVNJA i, koji ste pozvani, svi na proslave, nego da bude polazna točka jednog novog slavnog doba.

Nakon 20 godina postojanja aktivnog i pasivnog ODPORA, stvorim preduvjete za jedan rad, koji će dati obilježje, smisao i značenje našim živorima u tudjini. na taj način najbolje ćemo se odužiti uspomeni palih boraca i povjerenju živih, koji u nas polažu svoje nade za budućnost.

Uz naš vojnički pozdrav,
GENERAL DRINJANIN
U Glavnom Stanu, veljača 1965.

Pozdrave, telegrame i referate slati na Glavno Tajništvo KANADSKO HRVATSKI NARODNI
ODPOR P.O.Box 92. Postal station "D"
Toronto 9, Ontario, Canada.

Radi dogovora o zajedničkom putovanju, boravku i smještaju - obratiti se na:

U.S.A. RUDOLPH ERICH, 718 Grant Street, Akron 11, Ohio, - Stipe Šego 2703 Princeton Chicago
16 Ill.

KANADA - VLADO ŠIMUNAC 15 Nickle Street, Toronto 15, Ont. - RATKO GAGRO 47
Cloverdale Rd. Toronto 9. Ont.

Prepisao iz Okružnog Pisma - Mile Boban, Otporaš

11-11-2013 15:07 [#84](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

HRVATSKA U BURI I OLUJI

Piše: general DRINJANIN

15.X.1962.

Dragi Pero! (Pismo je pisano Peri Tutavcu u Argentinu, mo)

Eto sijedim i jučer sam zaspao nad fasciklima, ali je manji. I evo nastavljam, a ako Bog dao i dovršiti ću.

Evo gledam stvar sa Walterom Tomičićem. (ne znam tko je ovaj, mo) Jasam njemu slao, kao i na 2.000 adresa svu "masovnu propagandu". On mi najednom piše čudno pismo, da neka ne šaljem jer ode u Airesa, a tamo sve čita, jer je i on Republikanac. kakav je to način! Šta je htio?

Nastaviti tamo, gdje je prestao "profesur"? Nemam vremena. I ja zaradjujem kruh sebi i djeci. I radim na Drini. I pišem. I putujem. Ali ne stignem ni Tebi, ni Tugomiru, (Ovdje se radi o Stjepanu Fištroviću-Sabolović, bojniku (Tugomiru) HOS-a NDH koji je napisao knjigu HRVATSKA U BURI I OLUJI. Ova knjiga je najprije tiskana na španjolskom jeziku u Peru 1958. godine s naslovom: Y MANANA...QUE SERA ?, a za Deseti Travnja 1973. godine Pero Tutavac, Bilić, glavni i odgovorni urednik povremenika novine na čistoj hrvatskoj ikavici NAPREDAK, ju je tiskao u vlastiroj nakladi, na spomen i uspomenu pok. njegovu prijatelju Stjepanu Fištroviću-Sabolović, bojniku Tugomiru. Mo), ni suradnicima odgovoriti. Šta dakle, da uzpostavljam jednu vezu sa kojom trebam pametovati.

Evo čitao sam pismo jednog sa Salte, (Salta je ime ulice gdje je bila službena adresa Hrvatskog Domobrana i uredništva novine HRVATSKA, mo), koji je pisao Tugomiru kako sam pokrao od invalida 15.000 dolara! Dobro mu je, bogovski, odgovorio Tugomir! Poslao sam mu odgovor. Nikada se ni dotakao nisam stvari invalida, baš zato, jer sam znao za pljačku. Ali nisam nikada

mislio, da će meni trpati stvari, što su, kako su rekli kod nas "izili" i u "fond borbe" za.....Odgovorio mu je Tugomir, a znajući Tebe i Tvoju dialektiku, netrebam se bojati, jer vidim, da ih poznate. Ja ih samo sažaljavam, a kad bih mogao, kad bih bio blizu, onda bih mu rekao: kurvin sine, lani sada!

Dakle načelno: neka pljuju. Ja sam odgovorio u ovoj Drini (DRINA br. 10/11/12/ 1962., mo) načelno, gospodski. A ti lupi pomalo. A Tugomir piše godspotski, ali odlučno. Tako mene ne zanimaju takovi. Ni svadljivci, koji jedva čekaju da se izgrizu kao crveni mravi. S time sam dovršio stvar Ealtera. Tamo je zapovjednik Tugomir, ako šta hoće, neka govori njemu, ako hoće Tebi, a ima nas još tamo. I ako hoće Oršanić (Prof. Ivan Oršanić predsjednik HRS, mo) neka veli Tugomiru, neka veli Eriću, neka Roveru. meni je pravo. Nu neka ne čekaju da trošim moje vrijeme na to. Sada zaista ne mogu. Dakle ostanimo pri tome: gdje vidiš da možeš u Napredku, udri. Gdje ne, reci. Gdje možeš i uvijek dogovoreno sa Tugomirom, pisma i sastanci. A gdje je potrebno, pisati ću, kao Vukoji.

I to se odnosi na sve druge Republikance. Ja sam bio dobar sa gospom načelnika slobodnog kraljevskog glavnog grada Zagreba. Nu ako je i on za to da se grizemo, jok vala! Pokušaj, govori s njim. Inače dolaze vijesti o izjavama Oršanića, koje su kao i prije. Negativno za vojsku, katastrofalno za mene. I šta? Šta je to prema diki nebeskoj! Tako, eto, pa ti uredi Tvoje držanje u pogledu mene.

VUKIĆ I JURKOVIĆ se osvećuju, jer im nisam dao moj podpis za PODPORNO DRUŠTVO, gdje je trebalo uplaćivati... U to se nedam. Mogu radi mene šta i kako hoće.

Vukić (Ante Vukić iz Njemačke, mo) je fakin, ako nije šta gore, a Jurković je bolji, ali je bijeda u svakom pogledu. trgovati sa političkim programima, revijama, itd. i kupiti i zadržati upisninu. To im je specijalitet. I unijek na 3-4 čovjeka. Neće daleko Oršanić sa njima. Naj im bu.

Inače: Oršanić je moje pismo, koje sam mu osobno pisao i govorio o Vukiću ovome poslao. Toliko da znaš, jer mi je Vukić doslovno citirao sve što sam napisao Oršaniću. Ne vjeruj. Sada imaš razloga nakon stvari sa Josom. (Jozo, Josip Marković, nekadašnji i bivši urednik novine HRVATSKA, mo) Jedna je to škola. Ne dobivam Slobodnu Rieč. Pa neka ide upm.

Štiru daj sve Drine. Šaljem ti kopiju pa te molim, da ju pročitaj i uništiš. On je stari moj suradnik i ne bi mu bilo drago, da zna, da sam ti poslao kopiju. On je vrlo razdražen i osjećajan. Inače vjerujem da neće išta učiniti, osim ako bi mu dali vodstvo Vojske. Tko to može učiniti? Neznam. Svakako drži vezu. On je zaslužan za stvar, stari je i dragi prijatelj. Ilija Jurić nije onaj koga oba tražimo. Nemam adrese, ali mi vele, da ga nema. Ne znaju. Nastavi tražiti. Majcen: ne mogu ništa tiskati ni da plati u dolarima, ni u rublima.

Tvoje stvari ću preporučiti, odkupiti, rasprodavati, prisiliti, da kupe, šta god hoćeš. Ali sada ne mogu ništa tiskati. Moram još ići u druge tiskare. Spremam mnogo toga, ako ne zapne radi para, bit će svašta.

Dobio sam kopije pisama ostalima na sektorima. Dobro. Nastavi. Prema onome mom pismu, koje vidim da ti se svidilo, pa si i drugima vadio dijelove o stvaranju KRUGOVA. Jedno je potrebno: voditi brigu o ljudima., periodično im dati nešto. Na Tugomiru je, i na Tebi posebno za Aires i Argentinu da izkoristite događaje i bilo u listu, bilo u vezama, date verziju, koju mi želimo i trebamo.

Od komunista trebamo mnogo toga naučiti. Oni stalno ganjaju ljude, daju im nešto, obraduju svaki događaj. Ni Tugomiru ni Tebi ne fali umjeća u dijalektici. Sve je onako, kako nama konvenira. Sve treba tako prikazati. Ti se specijaliziraj u JAVNOJ PROPAGANDI, jer i tako imaš novine. Nije isto

tehnika javne kao tajne propagande, pa pogledaj među prijateljima, koga imaš u Salti, za interpretaciju. Imamo tamo prijatelja i kada bi Hefer znao, nebi spavao. A radi Šćepe, (Stjepan Barbarić, mo) on je u klapi, i dok mu ne bude kao Markoviću, (Josipu Markoviću kojeg su izbacili iz uredništva novine HRVATSKA i tako pao u nemilost među HOP-ovcima, mo) neće se opametiti. Nu slijediti će sudbinu ostalih urednika Hrvatske! Meni ga je žao. Bilo smo kao djeca suborci u Orlu. Ali eto, on ode svojim putem, pa kao Cigan, kada se vlasti domogao, objesio Čaću. Oni su mene htjeli objesiti! Ipak sam više očekivao od braće Barbarića.

Eto, ja ću siediti dok ne ispraznim fascikle. Naići ću još na stvari, koje želim komentirati.

Inače: radim na letku kojega ću tiskati u 100.000 primjeraka, i kojim namjeravamo DRUGI KORAK, tj. psihološki rat. Nova DRINA je namjenjena KRALJU HUSEINU i već ima 230 stranica, i dvije Tvoje za napredak i knjigu. Ima dekreta, arapskog teksta, slika moja sa arapskim tekstom, Kraljeva itd. itd. Ta donesi svašta a najviše stručnog štiva. Prati tisak i pošalji avionski sve što misliš da trebam znati. HRVATSKU ŽELIM DOBIVATI KAO I GRUDU. Predplati se na način kako hoćeš, i sve brojeve šalji, posebno rude. (HRVATSKA GRUDA je časopis kojeg je uređivao bojnik Josip Biošić, mo)

Svakako mi javi stvar sa Josom kako se razvija. Nevjerujem u ovakvim slučajevima, jer vidim, da tu obraza nema. Škola je poznata, gdje se nikog i ništa ne rešpektira.

Ja sam dobro, zdravo, kao i obitelj., djeca, i velika djeca. Živko vasilj i Željko Bebek. Rade obojica izključivo na sektoru MLADIH I EVROPE. Zadovoljan sam sa obojicom. Čim mognem dolazi i još jedan. (Za sigurno se ovdje radi o Dru. Miljenki Dabo Peranić, jer sam upoznat s ovim potezom, mo) Inače su stvar DRINE preuzeli administrativno i tehnički, a ja nadzirem i pomažem. Grli Tebe i Tvoje odnai Ti Maks.

Podpis plavom olovkom Maks.

17-11-2013 05:30 [#85](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

MAKS LUBURIĆ, HRVAT KATOLIK ILI SRBIN PRAVISLAVAC

Poštovanom gospodinu i Šjor Ivanu Prceli

G. Vuskic

<trup1959@gmail.com> Sat, Nov 16, 2013 at 8:59 PM

Poštovani Šjor prcela,

Ovo sam pronašao na dolje niže priloženom linku. Čudom sam se čudio dok sam ovo čitao. Vi ste za mene jedna živa enciklopedija pa sam se vama obratio za svako pojašnjenje na dolje priloženom dijalogu.

Pozdrav iz naše Domaje.

Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac
Stranice prijatelji websitea Slobodni.net
Tema: Maks Luburić, Hrvat katolik ili Srbin pravoslavac.

14.5.2012, 23:08:13 #1
Bračni status korisnika: married

Otporaš

Početno Maks Luburić, Hrvat katolik ili Srbin pravoslavac

Vrlo interesantno!

Ovo upravo pronađoh na jednom srpskom portalu za potražnje. I evo čuda! Maks Luburić više nije Hrvat. Sad je Crnogorac ili Srbin, svakako pravoslavac. Mi Hrvati se više ne trebamo natezati oko Jasenovca koliko je milijuna žrtava tu bilo. Neka se sada počmu drugi natezati tko je bio Maks Luburić. po ovoj pšotražnji on više nije Hrvat. Hvala ti Bože!, kako kaže naša hrvatska poslovice: Zemlja se je zaklinjala raj, da se na njoj sve tajne znaju!

Možda će neki od komentatora popuniti nejasnoće iz ove potražnje. Ovdje ima posla za sve komentatore ovog Foruma. Samo naprijed.

Milan Gabrić

Texas
Re: Re: Potražnja 30/1/2010

Želio bih znati da li je Vkekoslav Maks Luburić Hrvat ili Srbin. Ponekada sam pročitao da je on, Maks Luburić, "poreklom Srbin".
To bih želio znati. Hvala.

Ijljana lekša

cro

Broj poruka: 77
Re: Re: Re: Potraznja 31/1/2010
rođen u hercegovini,katolik-hrvat,general u ndh-ustaša,zaključite sami

čedo luburić
crna gora

Broj poruka: 1
Re: Re: Re: Re: Re: Potražnja 9/2/2010

Svaki Luburić na ovoj planeti je poreklom pravoslavac, iz Crne Gore. Luburići su se prezivali Vujačići i slavili su nikolj dan.
Pročitaj knjigu Andrije Luburića" Drobnjak" pa će ti sve biti jasno.
Ovi Luburići Hrvati su pokatoličeni početkom 18 veka, i od njih je Max Luburič. Svi dobro znaju da su pravolsavne porodice prelazile u katoličanstvo u zap herc, čak postoje tačni podatci koje su slave slavili.

15.5.2012, 15:21:38 #2

Otporaš

Brat Ilije Stanić, Luka, je imao aktivnu ulogu u ubojstvu Maksa Luburića

Na znanje i ravnanje:

Ilija Stanić kada je ubio hrvatskog generala Maksa Luburića te kobne nedjelje 20 travnja 1969 godine, napustio je Luburićeve kuću oko četiri sata poslije podne. Taksijem se je odvezao do Valencije i taksisti dao petstotina pesota španjolskog novca. Taksista mu je rekao da je to mnogo, na što je Stanić odgovorio: Pij, ja časti. Zatim je nazvao svojeg brata Luku i on je bio prvi kojemu je Ilija javio: "...Nema više "M", tj. Maksa..." Tako stoji u izvještaju sarajevske Udbe od 29 travnja 1969 godine kojeg je Ilija Stanić dao 9 dana poslije gnjusnog zločina.

HRsvijet.net - Hrvatski svijet

Tuesday, May 15th Last update:09:34:32 AM GMT

NASLOVNICA POVIJESNI IDENTITET

I BRAT ILIJE STANIĆA IMAO AKTIVNU ULOGU U UBOJSTVU MAKSA LUBURIĆA

UTORAK, 15 SVIBANJ 2012 11:06

Nakon ekskluzivnog svjedočanstva Udbinog agenta Ilije Stanića koji je koncem travnja 1969. godine u središnjici Udbe u Sarajevu podnio izvješće o egzekuciji ustaškog generala Maksa Luburića, navodeći pri tome da ga je ubio jer je uvrijedio njegovog oca Jozu, ustaškog križara, pojedini dokumenti Udbe otkrivaju da je i Ilijin brat Luka, također, radio za zloglasnu Udbu.

Ilija Stanić: Za sudjelovanje u ubojstvu Maksa Luburića nagrađen sam vilom na Dedinju i novim BMW-om

No, za razliku od Ilije, koji je bio "krupna" Udbina riba, Luka je bio sitni prokazivač, ali prema podacima napisanim u njegovu kartonu, riječ je o veoma pouzdanoj osobi, tvrdi se u istraživačkom članku koji objavljuje Večernji list.

Ilija Stanić

Za razliku od njegova brata čije je kodno ime bilo Mungos, Luka Stanić je zaveden pod kodnim imenom Martin. Rođen u selu Čolopeci kod Konjica, Luka je završio školu za ugostitelje i radio je pri željeznicama kao kondukter na kolima za spavanje i ručavanje pri tadašnjem ŽTP-u Sarajevo. Kako je i opisano u kartonu riječ je o komunikativnoj osobi koja poznaje njemački jezik, te uživa alkohol u umjerenim količinama.

Serijal 'Jugoslavenske tajne službe': Objavljen iskaz Ilije Stanića s detaljima vezanim za Luburićevo ubojstvo

Dakako, u rubrici koja se odnosi na podatke iz prošlosti navodi se kako mu je otac Jozo bio odmetnik koji se raznio bombom i na taj način skratio sebi život kao posljednji križar, ali tek 1950. godine kada se nije želio predati komunističkim vlastima, već se raznio ručnom bombom. No, Luka je za razliku od svog brata bio samo sitni "šmeker", ali je ipak u početku kao Udbin suradnik bio veza između Udbinih organizatora i brata Ilije u dijelu priprema Luburićeve likvidacije. Ilija je pak bio puno ambiciozniji, posebno nakon smaknuća Luburića. U prilog tomu ide i izjava jednog od

kasnijih šefova Udbe u Beogradu Ivana Lasića Gorankića koji je kazao: "Stanić je opet podivljao. Radio nam je problema i štete više nego što bi Luburić da je ostao živ".

Čelnici UDBE: Đorđević, Perković, Lasić. Čolak i Spasić Nakon sedam godina provedenih u Beogradu Ilija je promaknut za Udbinog analitičara, stručnjaka za pitanje hrvatske emigracije, i vratio se u Sarajevo. Upravo u tom razdoblju čovjek kodnog imena Mungos s pravom se može smatrati i sukrivcem za ubojstvo Ilije Vučića iz sela Blatnice pokraj Čitluka. Naime, Vučić je bio predsjednik ogranka Hrvatskog narodnog odbora u Njemačkoj i sudjelovao je u demonstracijama u Bad Godesbergu kada je smrtno stradao domar jugoslavenskog veleposlanstva Momčilo Popović.

Upravo je Ilija Stanić u svom izvješću nakon povratka u Jugoslaviju označio Vučića jednim od najopasnijih neprijatelja beogradskog režima. Zbog tog i još nekoliko drugih izvješća Udbinih genata, Udba je odlučila likvidirati Iliju Vučića.

To se dogodilo u ranim jutarnjim satima, u lipnju 1975. godine, kada je Ilija Vučić prolazio pokraj jedne napuštene zgrade na putu prema poslu u Stuttgartu, atentator je na njega ispalio pet hitaca. Pet dana kasnije Vučić je podlegao od zadobivenih rana. Neposredno nakon tog ubojstva, njemačka je policija posumnjala u Vinka Jurkića, koji je kratko nakon Vučićeva ubojstva pobjegao iz Njemačke, kao jednog od sudionika njegove likvidacije.

Prema podacima iz središnjeg arhiva bh. središnjice Udbe u Sarajevu, Vinko Jurkić počeo je raditi za sarajevsku Udbu u siječnju 1970. godine pod pseudonimom Novinar. Nakon povratka u Jugoslaviju, do rata je živio u Sarajevu, a kasnije preselio u Zagreb gdje je radio kao taksist. Inače, Jurkić je rođen u Vijaki kod Vareša, a radio je u tvornici čokolade u Stuttgartu. Usmjeren je bio na obradu pojedinaca iz skupine "Luburićeva drina", a vezu je održavao preko Udbinog operativca u Švicarskoj, u jednoj kavani. Za Novinara se u Udbinom kartonu navodi da je riječ o "veoma pouzdanoj osobi, hrabroj i neustraivoj, što bi ga moglo dovesti u situaciju da sam sebe provali". (R.H.)

15.5.2012, 16:01:47 #3

Korisnik Zelena_oaza avatar

Pa da, njegov otac je bio iz Crne Gore (tačnije granica Crne Gore i Hercegovine) od Luburića, oženio se Hrvaticom i prešao na njeno imanje. Pokazali su mi mjesto iz kojeg je familija njegovog oca. Šta je tu čudno? Djeca iz mješovitih brakova znaju i te kako biti ekstremni, valjda zbog silnog dokazivanja kojoj su se strani priklonili a koje odrekli, onda malo u tom dokazivanju pretjeraju. Pa i Pavelić je rođen u srpskoj kući dok su mu otac i majka radili na pruzi. Tu su Pavelićevi roditelji stanovali kao podstanari.

15.5.2012, 16:40:36 #4

Delivuk

I Hitler se je rodio u Austriji, borio se za Njemačku. Tito se rodio u Hrvatskoj, borio se za Jugoslaviju. Srpski kralj Aleksandar Karadjordjević se rodio u Crnoj Gori, borio se za Veliku Srbiju. Ista stvar sa Pavlem Djurišićem, rodio se u Crnoj gori borio se sa Dražom za Srbiju. Djilas mali Crnogorac a borio se za veliku Srbiju. Maks Luburić Srbin - i gle čuda! - borio se za Hrvasku. Pavelić rođen u "srpskoj" kući (gdje i kad, adresu molim) i postao hrvatski Poglavnik. Svijet i na svijetu svašta!

15.5.2012, 18:12:31 #5

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku " I Hitler se je rodio u Austriji, borio se za Njemačku. Tito se rodio u Hrvatskoj, borio se za Jugoslaviju. Srpski kralj Aleksandar Karadjordjević se rodio u Crnoj Gori, borio se za Veliku Srbiju. Ista stvar sa Pavlem Djurišićem, rodio se u Crnoj gori borio se sa Dražom za Srbiju. Djilas mali Crnogorac a borio se za veliku Srbiju. Maks Luburić Srbin - i gle čuda! - borio se za Hrvasku. Pavelić rođen u "srpskoj" kući (gdje i kad, adresu molim) i postao hrvatski Poglavnik. Svijet i na svijetu svašta!"

Gdje i kad je rođen Pavelić to možeš naći na netu a kuća u kojoj je rođen je negdje kod Bradine, u Hercegovini, unuk tog čovjeka, koji je čuvao Pavelića dok su mu roditelji radili na pruži, je pričao jednom na TV, pokazao kuću u kojoj se rodio, gdje je spavao...stara kuća koja je spaljena i u onom pa onda u ovom ratu, da ironija bude veća, od ustaša...

A to da je Max Luburić pola Srbin ili Crnogorac nebitno, možeš čuti kada odeš u zapadnu Hercegovinu, oni njegovu istoriju znaju napamet, čak znaju i za vanbračno dijete koje je napravio u Americi (poznati glumac koji je prije nekoliko godina posjetio Hercegovinu) ali sada ne bih o tome, jer je to već neprovjerena priča. Zašto se ne bi vjerovalo zapadnim Hercegovcima kada i sam Luburić vuče korijene iz tog kraja?

Mene ne čudi porijeklo ni jednog čovjeka sa ovih područja, toliko smo se sretali, živjeli zajedno, miješali, pokrštavali, prelazili iz jedne vjere u drugu zbog politike, da mi ni jednog terentka nije bila čudna priča o Maxu Luburiću...U zapadnoj Hercegovini postoji izraz "Nema ustaše dok ga ne zadoji majka Srpkinja"...

Pričam ovu priču jer sam je čula u zapadnoj Hercegovini (Široki Brijeg) a ne na srpskim portalima, čak sam i slike Luburićeve imala prilike da gledam...

15.5.2012, 18:51:49 #6

Iskusni korisnik miv avatar

sad kad čitam ovo,neke stvari su jasnije....upravo ono što je oaza napisala, očito su oni koji su (u svojim glavama) bili "sumnjivog"porijekla, su bili najkrvaviji i najžešći kad se trebalo dokazivat da pripada nekome...očit primjer su janjičari iz doba otomanskih osvajanja, oni su bili najkrvoločniji i najopasniji pripadnici turskih snaga, a svi su bili kao djeca odvedeni od svojih kuća (katolici i pravoslavci) i pomuslimanjeni i zadojeni mržnjom prema pripadnicima druge vjere...

ne'do'bog da obama pomisli da nije pravi amerikanac....

Ljubav je velika pobjeda mašte nad inteligencijom!

.....da nisam ovo, ja bih bio biljka.....

15.5.2012, 19:17:00 #7

Korisnik Zelena_oaza avatar

Ja nisam htjela nikoga ni da veličam ni ponizavam, samo kažem koliko su na našim prostorima česte neke nelogičnosti jer smo isprepleteni...

Zato se stalno vodi polemika je li Šeselj Hrvat ili Srbin, da li je Dodik "čisti" Srbin itd...naročito u Hercegovini, postoje čitave porodice podijeljene na srpski i hrvatski dio, jedna od njih je i Šeselj. Pola prešlo na katolicizam, pola ostali Srbi (Popovo polje)...takvih je porodica mali milion, kako drugačije protumačiti ista prezimena a različite nacije... Ja sam upoznala u Splitu Obrenovića Hrvata a ovdje Pavelića Srbina...možda ćete reći da pričam nebuloze ali je tako...A sem toga, moja drugarica se udala za Luburića koji vodi direktno porijeklo od tih Luburića, s tim što oni sada žive u

istočnom Sarajevu.

15.5.2012, 19:29:16 #8

Delivuk

Prvo Luburić nikada nije bio u Americi, koliko ja znam. Drugo ja ne znam s kim je Maks Luburić spavao. Treće ja znam i slike posjedujem da se je oženio s jednom vrijednom Španjolkom 1953. Godine i da sa njom ima četvero djece. Domagoj 1955, (jedan iz povijesti hrvatskih knezeva) Drina 1956, (Maks Luburić je svojoj kćeri dao ime Drina na vječitu uspomenu granice rijeke DRINE između Hrvatske i Srbije. Zato je sebi dao ime general Drinjanin) Vjekoslav 1957. dao mu svoje ime, ime oca, Marica 1958. po uzoru Velike Gospe Marije Bistričke. To je što ja znam i što sam čuo o Maksu Luburiću.

A što se tice izraza da nema Ustaše dok ga ne zadoji majka srpska, mi zvuči kao da vremena dolaze da je biti Ustaša je biti sada vrlo popularan. Dali će sada Hrvati i Srbi morati koplja lomiti u dokazivanju čiji je Vjekoslav Maks Luburić? Ako se dokaže da je Srbin, onda će se morati sve svjetske enciklopedije mijenjati i svijetu dokazivati da taj Srbin Maks Luburić nije bio tako zločast kako smo ga mi Srbi prije opisivali i da taj, sada naš srpski Maks Luburic, nije u Jasenovcu ubijao Srbe nego Hrvate.

15.5.2012, 19:33:53 #9

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku.

"Prvo Luburić nikada nije bio u Americi, koliko ja znam. Drugo ja ne znam s kim je Maks Luburić spavao. Treće ja znam i slike posjedujem da se je oženio s jednom vrijednom Španjolkom 1953. Godine i da sa njom ima četvero djece. Domagoj 1955, (jedan iz povijesti hrvatskih knezeva) Drina 1956, (Maks Luburić je svojoj kćeri dao ime Drina na vječitu uspomenu granice rijeke DRINE između Hrvatske i Srbije. Zato je sebi dao ime general Drinjanin) Vjekoslav 1957. dao mu svoje ime, ime oca, Marica 1958. po uzoru Velike Gospe Marije Bistričke. To je što ja znam i što sam čuo o Maksu Luburiću."

A što se tice izraza da nema Ustaše dok ga ne zadoji majka srpska, mi zvuči kao da vremena dolaze da je biti Ustaša je biti danas vrlo popularan. Dali će sada Hrvati i Srbi morati koplja lomiti u dokazivanju čiji je Vjekoslav Maks Luburić? Ako se dokaže da je Srbin, onda će se morati sve svjetske enciklopedije mijenjati i svijetu dokazivati da taj Srbin Maks Luburić nije bio tako zločast kako smo ga mi Srbi prije opisivali i da taj, sada naš srpski Maks Luburić, nije u Jasenovcu ubijao Srbe nego Hrvate.

Šta ima tu da se dokazuje?

Otac Srbin, majka Hrvatica. Takvih je mali milion na našim prostorima.

A to da nije nikad bio u Americi...ne bih rekla, ali dobro...Pričala sam s čovjekom, starim djedom koji je lično poznao njegovu porodicu, ima slike s njim, djed živi u Širokom Brijegu i jako je dobro upućen u njegovu biografiju. Sad je skoro umro kao najstariji Briježanin.

15.5.2012, 20:10:43 #10

Otporaš

Zelena_oaza pogriješkom je ovaj opis otišao na novu temu. Prebacio sam ga ovdje poradi boljeg nastavka razrađivanja ove nam zajedničke teme. Molim da se uvaži. Otporaš.

Poznavati odakle je Maks Luburić...

Treba najprije čitati šta je Maks sam o sebi pisao kroz svoj burni život. Ja sam iz srca Hercegovine, nedaleko Širokog Brijega. Nikada nisam čuo da kod nas ima pravoslavaca. Čuo jesam, vidio ih, s njima bio prijatelj itd., da je bilo muslimana - i ima ih – u Ljubuškom, Vitini i okolici. Pravoslavaca je bilo i ima ih u Čašljini i okolici Čapljine. Poslije ova dva zadnja rata mnoge stvari su se izmijenile, ali, kako sam rekao da nikada nisam čuo da u rodnom mjestu generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića u Humcu je bilo pravoslavaca u ono vrijeme kada se je on rodio 1913 godine. Svakako da je ovo stvar za jedno ozbiljno istraživanje. Ja sam jedan od mnogih koji se bavi pitanjem Vjekoslava Maksa Luburića, generala Drinjanina. Uz pomoć drugih - pa i tvoju zelena_oaza - pronađimo ISTINU o Maksu Luburiću.

Maks Luburić je sam pisao kako su mu srpski žendari pred Božić 1919 godine ubili u podrumu jedne kuće oca Ljubo(mira) i da je zakopan u Trebinju, da mu se je on, Vjekoslav došao na grob pokloniti, Bogu pomoliti i da se je tu zakleo da će on svojega ćaću osvetiti.

Pa ako je ta osveta došla da Vjekoslav Luburić prisegne na grobu svojega oca u Trebinju prije nego je otišao u emigraciju, na Janka Pustu u Mađarsku gdje su se Ustaše vježbale za oslobođenje Hrvatske od srpske kraljevske Jugoslavije, onda mi, i Hrvati i Srbi, trebamo ozbiljno potražiti te uzroke koji su Vjekoslava Luburića naveli da on bude ono zašto ga se okrivljiva. Ovdje se više ne radi o Maksu Luburiću jeli on Hrvat ili Srbin, nego, nego se treba raditi o tome zašto je on bio ono što je bio. Pozdrav. Otporaš.

Saznajte više: **Poznavati odakle je Maks Luburić...**

<http://slobodni.net/t112211/#ixzz1uxIVrGGU>

15.5.2012, 21:05:54 #11

Korisnik Zelena_oaza avatar

@Otporas, ja nisam ni rekla da je njegov otac iz zapadne Hercegovine, nego da se oženio njegovom majkom i prešao na njeno imanje. Otac je iz Crne Gore, tačnije na samoj granici sa Hercegovinom, onaj dio gdje Nikšić graniči sa Gackom. Taj dio neko zove i stara Hercegovina. To da je otac bio prebijen u zatvoru to znam. Opet ti kažem, ja sam tu priču o Maxu čula u Širokom Brijegu od čovjeka koji poznaje njegovu familiju, i koji je njega lično poznao. Čudi me da si ti iz zapadne Hercegovine a da ne znaš za tu priču.

15.5.2012, 21:27:35 #12

Otporaš

Znam ja, poštovana, mnogo više nego ti misliš. Meni je drago a još više me veseli da te ovaj slučaj zanima. Samo ti iznosi što ti znaš a ja ću što ja znam. Još bi bilo bolje da se i drugi priključe ovoj temi tako da iznesemo što više pojedinosti o ovoj stvari.

Za mnogo Hrvate, uključujući i mene, Maks Luburić je izmiritelj između ustaša i hrvatskih partizana. Sami dr. Franjo Tuđman je u svoj program Hrvatske Demokratske zajednice, HDZ koju je osnovao u lipnju 1989. godine stavio generala Drinjanina izreku: Kada sinovi Ustaša i sinovi hrvatskih partizana budu rame uz rame se borili za Hrvatsku Državu, tada će Hrvati i imati svoju hrvatsku državu. Dotle Hrvatska ostaje u Jugoslaviji. Pa nadodaje: Svi oni koji žele nastaviti ustaško partizanski rat su IZDAJNICI HRVATSKE STVARI.

Vjekoslav Luburić je dobio konspirativno ime Maks na Janka Pusti 1932. godine a dao mu ga je Jure Francetić. Jure je postao Laslo. Vjekoslav Maks Luburić je sebi dao ime "general Drinjanin" 1951.

godine kada je pokrenuo časopis DRINA, knjižnica za odgoj i izobrazbu budućih hrvatskih častnika, dočastnika i vojnika u borbi za ponovnu Obnovu Hrvatske Slobodne Države. General Drinjanina je pojam prošlosti, pojam današnjosti i biti će pojam budućnosti. Tako ja to predviđam, pa bi bilo shodno i za Hrvate i za Srbe da temeljito i bez mržnje istražimo podrijetlo Vjekoslava Maksa Luburića.

15.5.2012, 21:46:24 #13

Delivuk

Zelena_oaza volin čitati što ti pišeš, ali takodjer ti želin reći da je Barak Obama Afrikanac. Otac mu je iz Kenya a on rođen u Americi, smatrao se Amerikancom i kao takav imao je sve američke ustavne privilegije da postane predsjednikom Amerike.

Istu stvar i Vjekoslav Maks Luburić ima. Rođen je u Hrvatskoj najprije kao Hrvat, par dana iza toga roditelji ga krstili u katoličkoj crkvi na Humcu, krštenjem postao katolik, a političko uvjerenje stekao okolnostima prilika u kojima je živio. Ja nisam upućen u mnoge stvari kao ti i Otopraš pa ne mogu mnogo o tome. Zato mi je drago čitati što ti i Otopraš i drugi pišete. Uvijek trčim na računalo da vidim šta si ti napisala, a supruga me odmah zove da joj nešto pomognem samo da sam što manje na kompjutoru.

15.5.2012, 22:36:31 #14

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku.

"Zelena_oaza volin čitati što ti pišeš, ali takodjer ti želin reći da je Barak Obama Afrikanac. Otac mu je iz Kenya a on rođen u Americi, smatrao se Amerikancom i kao takav imao je sve američke ustavne privilegije da postane predsjednikom Amerike.

Istu stvar i Vjekoslav Maks Luburić ima. Rođen je u Hrvatskoj najprije kao Hrvat, par dana iza toga roditelji ga krstili u katoličkoj crkvi na Humcu, krštenjem postao katolik, a političko uvjerenje stekao okolnostima prilika u kojima je živio. Ja nisam upućen u mnoge stvari kao ti i Otopraš pa ne mogu mnogo o tome. Zato mi je drago čitati što ti i Otopraš i drugi pišete. Uvijek trčim na računalo da vidim šta si ti napisala, a supruga me odmah zove da joj nešto pomognem samo da sam što manje na kompjutoru."

Ja to ne sporim, samo kažem da mu je otac bio Srbin. Ako si iz tog kraja onda znaš gdje su Biogrance, ja sam priču tu čula, ne na forumima ni na netu. Sasvim slučajno sam se našla tamo prethodnog ljeta i slušala djeda kako priča, a on mi je mjerodavniji nego svi forumi zajedno. Čovjek se svega sjeća kao da juče bilo. A priča je krenula u zezanju, jer su htjeli djeda malo izbaciti iz takta rekavši mu da ću se ja udati za njegovog unuka, pa ga pitali kako bi reagovao, i onda je on počeo priču o Luburiću. Spominjao je još neke, ali nisam upamtila, žao mi je što nisam. Pričao mi je i o Šeseljovoj porodici, Dodikovoju...

Mislim, nebitno... samo kažem da naša istorija nije sva crno-bijela, ima malo i sivoga...

15.5.2012, 23:29:11 #15

Otopraš

Najozbiljnije te molim Zelena_oaza da pronađeš što mnogo podataka iz te priče sa tvojim djedom. Za mene je to vrlo važno. Ja se bavim pitanjem Maksa Luburića preko pola stoljeća. O njemu namjeravam knjigu izdati. Možda si i uočila da njega često spominjem, kako to neki misle, nego da što više prikupim podataka. Bez obzira kakovi podatci bili, za mene Vjekoslav Luburić ima tri (3)

dimenzije: Prošlu (1), sadašnju (2) i buduću (3). Prošla (1) za mene je Vjekoslav Luburić, današnja (2) je Maks Luburić, buduću (3) je general Drinjanin. Te tri dimenzije ja želim razraditi i razlučiti jednu od druge. Zato te molim da tvojeg djeda, ako je još živ, nadajmo se da jest, dobro priupitaš o sveme i zabilješke napraviš. Unaprijed ti se zahvaljujem s iskrenim pozdravom ostajem Otporaš.

15.5.2012, 23:34:30 #16

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Otporaš Vidi poruku.

"Najozbiljnije te molim Zelena_oaza da pronadeš što mnogo podataka iz te priče sa tvojim djedom. Za mene je to vrlo važno. Ja se bavim pitanjem Maksa Luburića preko pola stoljeća. O njemu namjeravam knjigu izdati. Možda si i uočila da njega često spominjem , kako to neki misle, nego da što više prikupiim podataka. Bez obzira kakovi podatki bili, za mene Vjekoslav Luburić ima tri (3) dimenzije: Prošlu (1), sadašnju (2) i buduću (3). Prošla (1) za mene je Vjekoslav Luburić, današnja (2) je Maks Luburić, buduću (3) je general Drinjanin. Te tri dimenzije ja želim razraditi i razlučiti jednu od druge. Zato te molim da tvojeg djeda, ako je još živ, nadajmo se da jest, dobro priupitaš o sveme i zabilješke napraviš. Unaprijed ti se zahvaljujem s iskrenim pozdravom ostajem Otporaš."

Slušaj, kako da pronadjem, nisam ja to našla na netu. Ja inače malo stvari koje ovdje iznesem nadjem na netu, tako da imam problema zbog toga...napišem nešto a onda mi traže dokaz u vidu linka. I nije to moj djed, ja sam se sasvim slučajno našla u njegovoj kući, ali ja volim da pričam sa starijim ljudima, nešto su mi njihove priče interesantne. Kada ste otvorili ovu temu sjetila sam se te priče i mog boravka u zapadnoj Hercegovini. Ako zeliš podatke o Maxu, obidji malo i istočnu i zapadnu Hercegovinu, oni sve znaju o njemu.

15.5.2012, 23:41:20 #17

Otporaš

Hvala ti. Isti je slučaj i s menom. Sve volim čuti, nešto zapamtim a malo što zapišem, pa mi danas žao. Ti svakako nastoj se sjetiti gdje i u čijoj kući je to bilo, šta se je reklo. Uzmi si vremena. Ja imam nekoliko stotina pisama generala Drinjanina. Neka sam već objavio. Neka ću objavljivati postepeno. Maks Luburić je jako zanimljiva osoba. Ne ulazim u njegove grijehе. Svi smo mi na jedan ili drugi način grijешnici. Nisam Bog da nekoga sudim. Sve što želim je sa ISTINOM NA ČISTAC. Pozdrav. Otporaš.

16.5.2012, 2:13:03 #18

Delivuk

Možda Zelena_oaza i Otporaš uspiju nešto pronaći o Maksu Luburiću. Rado bih se k vama pridružio ali se bojim nedostataka koji mi fale. Sa željom pratim razvitak ove teme.

16.5.2012, 10:20:12 #19

Korisnik Zelena_oaza avatar

Neću ja ništa tražiti o Luburiću, samo sam vam ispričala priču koju sam ja čula u zapadnoj Hercegovini od čovjeka koji ga je lično poznao. U Hercegovini se inače mogu čuti svakakve priče i o Srbima i Hrvatima, o prijeklu raznih porodica, to je kraj koji je uvijek bio specifičan po svemu, imaju burnu istoriju koja je doprinijela i nekim događajima koje mi ne možemo ni shvatiti, pa i ta da su najveće ustaše, pa i četnici upravo djeca iz mješovitih brakova. Ljudi se znaju izmedju sebe, ne treba tamo guglati i tražiti po nekim spisima događaje, postoje ljudi koji još uvijek pamte sva događanja iz burne prošlosti. Taj djed je znao kompletan istorijat Luburića, znao je porodicu Mire

Barešića (onog što je izvršio atentat na ambasadora Rolovića), Miljenka Hrkača (koji je bio osuđen za podmetanje bombe u BG bioskopu), porodicu Šeselj, čak i porodicu Vuka Draškovića...a ja sam opet takva...volim da zabadam nos i tamo gdje mu nije mjesto...

16.5.2012, 13:39:03 #20

Otporaš

Cijenjena Zelena_oaza razumio sam te i shvaćam. Ti si mi već mnogo pomogla i sa onim što si već rekla. Svaki pa i najmanji dijelić inoformacija će nekome pomoći. Mi smo ovih dana čuli, odnosno vidjeli 7 dio DVD jugoslavenskih tajnih služba gdje Ilija Stanić danas iznosi svoju lažljivu tezu da on nije "lično" ubio generala Maksa Luburića, ali ipak kaže ..."da to ne bi moglo biti bez njega..."

Ja ću ubrzo izći s jednim pismom kojeg je general Drinjanin pisao svojem suradniku u Paris dru. Miljenki Dabi Peranić 25 rujna 1968 godine u kojem piše razlog ili razloge zašto je odpusrio Iliju Stanića iz tiskare DRINAPRESS. Zatim ću iznijeti pismo kojeg su meni osobno poslali dva najodgovornija čovjeka u organizaciji HNO: IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA DRINJANINA. Pismo su potpisali dr. Miljenko Dabo Peranić i pukovnik Hrvatskih Oružanih Snaga HOS Stjepan Štef Crnički s nadnevkom 16 svibnja 1969 godine. Ako vas ovo bude zanimalo, pratite i čitajte te po mogućnosti komentirajte. Pozdrav Otporaš.

28.9.2012, 18:17:09 #21

Delivuk

Maksa Luburića bi sada svi htjeli prisvojiti; Bošnjaci kažu da je njihov, Hrvati da je njihov a sad ga počeli i Srbi svojetati da je Srbin iz dno kace. Ni jedni, ni drugi pa ni treći ne znaju ništa o Maksu Luburiću, niti kada je bio oženjen, ni skim je bija oženjen, ni koliko je djece imao, pogotovu koliko je braće i sestara imao. Neka se jave oni koji znaju.

Prethodni post je napisan u 16:50:12

Novi post je dodan u 17:17:09

Franjo Tudjman i Maks Luburić su se borili za istu stvar. I priloženo pismo govori o tome. I bivši predsjednički kandidat dr. Andrija Hebrang je rekao da su se Tudjman i Luburić borili za hrvatske interese.

Jedno pismo !

U zrakoplovu od Clevelanda do Austina, 22 siječnja 1990.

Dragi moj Mišo,

Neću ti pisati dugo pismo iako sam mislio. Nalazimo se uinflaciji vremena,tj. dok se ovo pismo piše mnoge stvari se događaju i to u korist hrvatske slobode, demokracije i hrvatske države. Primio sam tvoje pismo prošli tjedan. Sve sam razumio i hvala ti na informacijama, i to iz više razloga:

1.) Pozvan sam na Prvu Konvenciju HDZ u Cleveland (Ohio) 20.21 siječnja 1990. Bilo je lijepo vidjeti 71 delegata iz Amerike i Kanadae. Ja sam predstavljao državu Texas. U mojim preko 1500 rodoljubnih i političkih sastanaka u emigraciji, vidio sam i doživio svašta, ali nisam doživio jedno sveopće-hrvatsko oduševljenje kao na ovoj Konvenciji. Kako su Hrvati inteligentni i civiliziran narod! Bilo je tu: Doktora, profesora, inženjera, privrednika, biznesmena, svećenika i svih drugih. Lica su izrazito vesela bila i u nekoliko puta suzama radosnicama bila orošena činjenicom da je konačno došlo vrijeme da se uljudno može sjesti za okrugli stol i oni iz BRIGADA i oni iz BOJNI i raspravljati o sudbini i budućnosti hrvatskog naroda. Gosp. Franjo Tudjman - predsjednik HDZ - je

krasio ovu Konvenciju.

2.) Vjesnik HDZ je državotvoran i u prvi pet brojeva je više-manje izrazio moje želje kao i želje mnogih drugih. Nadopunjati ćemo ga od sada svi zajedno i neka nam to bude dužnost.

Ja znam da ima na pomolu i drugih političkih organizacija u Hrvatskoj koje bi željele doći do punog izražaja u ovim povjesnim trenucima. I to je dobro, jer je to izražaj dobre volje, nacionalnog izražaja i demokracije. Ali, mišljenja sam da je u iseljeništvu gosp. Tudjman osvojio teren i srca mnogih. Takodjer sam mišljenja da je on jedini koji je najmjerodavniji predvoditi hrvatski narod k svom nacionalnom suverenitetu u ovim povjesnim trenucima kako bi mogao skinuti crne mrlje sa svoje prošlosti i prošlosti onih Hrvata koji su svoje idealizme uzidali u zavnoh i avnoj i tako bili prevareni. Kao što je u svoje vrijeme hrvatski general Maks Luburić izjavio da je on odgovoran za Ustašku revoluciju i kao takav je mjerodavan pružiti ruku pomirenja hrvatskim komunistima i pregovarati sa hrvatskim Srbima, jer se je borio protiv jednih i drugih. Osim toga gosp. Tudjman je poznati povjesničar koji gleda stvari najmanje sto godina unaprijed, što bi se i kako moglo reći o njemu i drugima, kakav bi se film o njemu mogao snimati, ili kao o rodu ili IZRODU. On je bez dvojbe izabrao ovo prvo i skinuo partizansku kapu kao što je i Maks Luburić skinuo ustašku. Koliko je gosp. Tudjman dalekovidan u svom programu, najbolje se može očitovati iz odgovora na upit: Sta on misli o generalu Luburiću, odgovor je glasio: Oba smo mi hrvatski generali.

3.) Na 24-25 veljače o.g. će se održati GLAVNA KONVENCIJA HDZ u Zagrebu. Najmanje dva "Chartera" će doći sa ovog američkog kontinenta s Hrvatima, delegatima HDZ. Ovi Hrvati će predstavljati iseljništvo a i svoje organizacije ako to hoće i žele. Samim ovim sazivom će se udariti pečat demokracije HDZ-ci. Ako dodje do zabrane tada će se održati u Beču. U svakom slučaju Konvencija će se održati. I HNO će imati delegate (2) koja će biti na Konvenciji u Zagrebu, odnosno Beču, jer je HNO i srcem i dušom za državotvorni program HDZ. Dužnosnici HNO su se sastali u subotu večer (20.1.90) i raspravljali skoro cijelu noć, što i kako dalje nastaviti s radom HNO. Odlučeno je da je za sada misija HNO dovršena i da se naša buduća djelatnost usmjerava u pravcu rada HDZ. Predlagalo se je da ja podjem kao delegat, ali opreznosti radi - jer nikada ne znaš šta se može desiti - izabrana su druga dvojica. Ja ću tebi naknadno javiti. Ti svakako nastoj biti nazočan na Konvenciji kao promatrač. Svakako nastoj - kažem nastoj - sa svojom ekipom pridonijeti što više možeš da se preko TV Zagreb prenosi što više. Delegati dolaze u petak a odlaze u ponedjeljak. Neće biti vremena za razbacivanje.

4.) HDZ je u iseljeništvu do sada - u ovo kratko vrijeme - uspjelo povratiti poljuljanu i izgubljenu nadu među Hrvatima tako da se sada svaki osjeća kao da je deset stopa visok. To oduševljenje nam je potrebno jer se pred nama nalazi velika i odgovorna zadaća. Samo velikim oduševljenjem možemo mase okupiti, i samo masama možemo povratiti ono izgubljeno u krilo Hrvatske. U protivnom slučaju će biti zli jezika koji će širiti priče da je HDZ prodalo BiH kao što je bilo zli jezika koji su govorili da je Poglavnik prodao Dalmaciju Talijanima, iako nikada nisu mogli pokazati kopiju čeka.

5.) Raspitaj se kod uprave HDZ za savjete kako osnovati ogranke u Sl. Požegi (ogranak HDZ Mato Boban) i u Sovićima – Grude (ogranak HDZ Braća Šimići ili slično. Svakako ime se stavi na raspolaganje. Nemoj stati po strani. Predloži u upravi HDZ potrebu jednog MOTTO-GESLO oko kojeg će se Hrvati i građani Hrvatske okupljati. Predloži ovaj kojeg sam ja predložio u nedjelju na Konvenciji a gosp. Tudjman zapisao: NAŠ PROGRAM, NAŠE IME A ZOVEMO SE HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA.

6.) U mome pismu mojim komšijama - na Veliki petak 1988. - sam priložio sliku Nikaraguanaca kako su se oni sastali i učinili Nikaraguansko Nacionalno Izmirenje. Tada sam sam rekao da ću se svim raspoloživim i demokratskim sredstvima boriti da i ja budem na slici Hrvatskog Nacionalnog

Izmirenja. I hvala Bogu to se je ostvarilo u Clevelandu (Ohio) u nedjelju 21.1.1990. (Slika je uistinu izišla u časopisu Matice Iseljenika Hrvatske na stranici 42 za prosinac 2009., mo). Tko vjeruje i čeka, taj dočeka. Ja sam zagovarao, vjerovao i dočekaao da budem na slici Hrvatskog Izmirenja. Sada to trebaju bez bojazni i drugi učiniti. Navik on zgine ki živi ko janje. Dragi Mišo to sam tako namjerno napisao.

Tvoj Stric Milan.

Mišo, bilo bi dobro da napraviš kopiju ovog pisma i pošalješ u Australiju P.O.Box 293. St. Albans, Vic. 3021, Australia. Svakako ga podaj upravi vjesnika HDZ s molbom da ga objave ako smatraju za shodno i da bi mogao i druge poticati da prigrlje program HDZ. Javi se. Volite tvoj stric Milan. Pozdravi sve.

Ovo je kopija pisma koju sam dobio ima tome dugo. Kako je sadržaj zanimljiv meni smatram da bi moga biti zanimljiv i drugima, tim vise da je sadašnja politika RH protiv Tudjmana, pa da se vidi kako je prije bilo.

28.9.2012, 19:48:12 #22

VOLODJA Mladi korisnik

Zar je uopšte važna Lubutrićeva nacionalnost, čoveka odredjuju njegova dela a ne nacionalnost izmišljena radi još podela, i novih ratova ali zbog love u suštini, a podele su nazovi opravdanja.

28.9.2012, 20:50:33 #23

Delivuk

Daj pobogu brate, VOLODJA, kaži nam nešto o tom Luburiću. Ja da znam ja bi reka. Sve što o nemu znam je to što su drugi rekli, a često puta se je dokazalo da što su drugi rekili, da je bila velika laž ili da nije bila istina. Svjedno, laž je laž, a o Luburiću samo treba pronaći ko više laze: Bošnjaci, Rvati ili Srbi. Ja ne vidjoh drugih da bi se interesirali za njega osim ove trojice koje san spomenija. Sve što znam je to da se je borija za Pavelićevu Hrvatsku, a Pevelićeva Hrvatska je kralja Tomislava Hrvatska, Matije Gubca Hrvatska, Zrinjiskih i Frankopana Hrvatska, Josipa Bana Jelačića Hrvatska, Eugena Kvaternika Hrvatska, Stjepana Radića Hrvatska, Franje Tudjmana Hrvatska, samo i za sigurno se može reći da nije Titina Hrvatska. Eto, kao drugi vide za koju Hrvatsku nepoznati i ne istrazeni Maks Luburić se je borija. To je sve što ja znan. Ako neko drugi više zna, bilo bi mi drago da to iznese ovdeka.

28.9.2012, 21:04:57 #24

VOLODJA Mladi korisnik

Delivuk, ako tako gledaš vraćajući se u hrvatsku povest do dolaska Hrvata na Balkan, onda to nije hrvatska zemlja nego Zapadnog Rimskog Carstava, a srpska zemlja tako gledano je je Vizantijska. O Maksu Luburiću su, kao što sam rekao, pokazala njegova dela jer je bio medju vladajućom ustaškom elitom, koja je naredjivala a zločini u NDH su dokazani i po hrvatskim merilima i izvorima, tako da je on zločinac ali je potpuno nebitno da li je bio veliki ili mali zločinac jer zločinac je zločinac, ne postoji mali zločin, ako gledamo ljudski a ne statistički.

28.9.2012, 22:29:56 #25

Delivuk

Nisan ja mislija ići natrag tamo daleko u prošlost od Adama i Eve. U njojovo doba svi smo mi pripadali njima, jer je sva zemlja, i svičija zemlja, bila njojova zemlja. Dakle svi smo potomci

Adama i Eve pa i zagonetni Maks Luburić, koji nikada nigdi, kako srpski portal Beogradcafe kaže, nije bija na sudu niti ga je bilo koji sud osudija, niti ga je bilo koja ili čija porota saslušala, najedanput posta zlikovac, ili ti ga zločinac. Svakako da je svaki ubojica zlikovac i zločinac, samo mu se to mora dokazati, a ne po onoj čula, vidila, kazala. Punda je i Tito zločinac, Draža, Ranković, Djilas, vaš kralj Aleksandar i Petar, Koča Popović, Simo Dubajić, Petar Stambulić, Ilija Garašanin, Miloš Obrenović, Musa Kesadžija, Marko Kraljević i svi drugi koji su nešto nekada značili u prošlosti. Ja volin čitat i pisat o prošlosti iako mi to ne daje današnji zalogaj hljeba, ili ti ga rvacki kruva, kruha, ni sam neznam šta je više pravilno a šta nije.

Daj ti meni, brate dragi, kaži ciji san ja, ili ciji si ti, kad mi ne znaš reći čiji je Maks Luburić?

Saznajte više: Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac

<http://slobodni.net/t112192/#ixzz2krRPIdG0>

17-11-2013 05:31 [#86](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

MAKS LUBURIĆ, HRVAT KATOLIK ILI SRBIN PRAVISLAVAC

Poštovanom gospodinu i Šjor Ivanu Prceli

G. Vuskic

<trup1959@gmail.com> Sat, Nov 16, 2013 at 8:59 PM

Poštovani Šjor prcela,

Ovo sam pronašao na dolje niže priloženom linku. Čudom sam se čudio dok sam ovo čitao. Vi ste za mene jedna živa enciklopedija pa sam se vama obratio za svako pojašnjenje na dolje priloženom dijalogu.

Pozdrav iz naše Domaje.

Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac

Stranice prijatelji websitea Slobodni.net

Tema: Maks Luburić, Hrvat katolik ili Srbin pravoslavac.

14.5.2012, 23:08:13 #1

Bračni status korisnika: married

Otporaš

Početno Maks Luburić, Hrvat katolik ili Srbin pravoslavac

Vrlo interesantno!

Ovo upravo prondoh na jednom srpskom portalu za potražnje. I evo čuda! Maks Luburić više nije Hrvat. Sad je Crnogorac ili Srbin, svakako pravoslavac. Mi Hrvati se više ne trebamo natezati oko Jasenovca koliko je milijuna žrtava tu bilo. Neka se sada počmu drugi natezati tko je bio Maks Luburić. po ovoj pšotražnji on više nije Hrvat. Hvala ti Bože!, kako kaže naša hrvatska poslovice: Zemlja se je zaklinjala raju, da se na njoj sve tajne znaju!

Možda će neki od komentatora popuniti nejasnoće iz ove potražnje. Ovdje ima posla za sve

komentatore ovog Foruma. Samo naprijed.

Milan Gabrić

Texas

Re: Re: Potražnja 30/1/2010

Želio bih znati da li je Vkekoslav Maks Luburić Hrvat ili Srbin.
Ponekada sam pročitao da je on, Maks Luburić, "poreklom Srbin".
To bih želio znati. Hvala.

Ijljana leksa

cro

Broj poruka: 77

Re: Re: Re: Potraznja 31/1/2010

rođen u hercegovini, katolik-hrvat, general u ndh-ustaša, zaključite sami

čedo luburić

crna gora

Broj poruka: 1

Re: Re: Re: Re: Re: Potražnja 9/2/2010

Svaki Luburić na ovoj planeti je poreklom pravoslavac, iz Crne Gore. Luburići su se prezivali Vujačići i slavili su nikolj dan. Pročitaj knjigu Andrije Luburića "Drobnjak" pa će ti sve biti jasno. Ovi Luburići Hrvati su pokatoličeni početkom 18 veka, i od njih je Max Luburić. Svi dobro znaju da su pravolsavne porodice prelazile u katoličanstvo u zap herc, čak postoje tačni podatci koje su slave slavili.

15.5.2012, 15:21:38 #2

Otporaš

Brat Ilije Stanić, Luka, je imao aktivnu ulogu u ubojstvu Maksa Luburića

Na znanje i ravnanje:

Ilija Stanić kada je ubio hrvatskog generala Maksa Luburića te kobne nedjelje 20 travnja 1969 godine, napustio je Luburićevu kuću oko četiri sata poslije podne. Taksijem se je odvezao do Valencije i taksisti dao petstotina pesota španjolskog novca. Taksista mu je rekao da je to mnogo, na što je Stanić odgovorio: Pij, ja časti. Zatim je nazvao svojeg brata Luku i on je bio prvi kojemu je Ilija javio: "...Nema više "M", tj. Maksa..." Tako stoji u izvještaju sarajevske Udbe od 29 travnja 1969 godine kojeg je Ilija Stanić dao 9 dana poslije gnjusnog zločina.

HRsvijet.net - Hrvatski svijet

Tuesday, May 15th Last update:09:34:32 AM GMT

NASLOVNICA POVIJESNI IDENTITET

I BRAT ILIJE STANIĆA IMAO AKTIVNU ULOGU U UBOJSTVU MAKSA LUBURIĆA

UTORAK, 15 SVIBANJ 2012 11:06

Nakon ekskluzivnog svjedočanstva Udbinog agenta Ilije Stanića koji je koncem travnja 1969. godine u središnjici Udbe u Sarajevu podnio izvješće o egzekuciji ustaškog generala Maksa

Luburića, navodeći pri tome da ga je ubio jer je uvrijedio njegovog oca Jozu, ustaškog križara, pojedini dokumenti Udbe otkrivaju da je i Ilijin brat Luka, također, radio za zloglasnu Udbu.

Ilija Stanić: Za sudjelovanje u ubojstvu Maksa Luburića nagrađen sam vilom na Dedinju i novim BMW-om

No, za razliku od Ilije, koji je bio "krupna" Udbina riba, Luka je bio sitni prokazivač, ali prema podacima napisanim u njegovu kartonu, riječ je o veoma pouzdanoj osobi, tvrdi se u istraživačkom članku koji objavljuje Večernji list.

Ilija Stanić

Za razliku od njegova brata čije je kodno ime bilo Mungos, Luka Stanić je zaveden pod kodnim imenom Martin. Rođen u selu Čolapeci kod Konjica, Luka je završio školu za ugostitelje i radio je pri željeznicama kao konduker na kolima za spavanje i ručavanje pri tadašnjem ŽTP-u Sarajevo. Kako je i opisano u kartonu riječ je o komunikativnoj osobi koja poznaje njemački jezik, te uživa alkohol u umjerenim količinama.

Serijal 'Jugoslavenske tajne službe': Objavljen iskaz Ilije Stanića s detaljima vezanim za Luburićevo ubojstvo

Dakako, u rubrici koja se odnosi na podatke iz prošlosti navodi se kako mu je otac Jozo bio odmetnik koji se raznio bombom i na taj način skratio sebi život kao posljednji križar, ali tek 1950. godine kada se nije želio predati komunističkim vlastima, već se raznio ručnom bombom. No, Luka je za razliku od svog brata bio samo sitni "šmeker", ali je ipak u početku kao Udbin suradnik bio veza između Udbinih organizatora i brata Ilije u dijelu priprema Luburićeve likvidacije. Ilija je pak bio puno ambiciozniji, posebno nakon smaknuća Luburića. U prilog tomu ide i izjava jednog od kasnijih šefova Udbe u Beogradu Ivana Lasića Gorankića koji je kazao: "Stanić je opet podivljao. Radio nam je problema i štete više nego što bi Luburić da je ostao živ".

Čelnici UDBe: Đorđević, Perković, Lasić. Čolak i Spasić Nakon sedam godina provedenih u Beogradu Ilija je promaknut za Udbinog analitičara, stručnjaka za pitanje hrvatske emigracije, i vratio se u Sarajevo. Upravo u tom razdoblju čovjek kodnog imena Mungos s pravom se može smatrati i sukrivcem za ubojstvo Ilije Vučića iz sela Blatnice pokraj Čitluka. Naime, Vučić je bio predsjednik ogranka Hrvatskog narodnog odbora u Njemačkoj i sudjelovao je u demonstracijama u Bad Godesbergu kada je smrtno stradao domar jugoslavenskog veleposlanstva Momčilo Popović.

Upravo je Ilija Stanić u svom izvješću nakon povratka u Jugoslaviju označio Vučića jednim od najopasnijih neprijatelja beogradskog režima. Zbog tog i još nekoliko drugih izvješća Udbinih agenata, Udba je odlučila likvidirati Iliju Vučića.

To se dogodilo u ranim jutarnjim satima, u lipnju 1975. godine, kada je Ilija Vučić prolazio pokraj jedne napuštene zgrade na putu prema poslu u Stuttgartu, atentator je na njega ispalio pet hitaca. Pet dana kasnije Vučić je podlegao od zadobivenih rana. Neposredno nakon tog ubojstva, njemačka je policija posumnjala u Vinka Jurkića, koji je kratko nakon Vučićeva ubojstva pobjegao iz Njemačke, kao jednog od sudionika njegove likvidacije.

Prema podacima iz središnjeg arhiva bh. središnjice Udbe u Sarajevu, Vinko Jurkić počeo je raditi za sarajevsku Udbu u siječnju 1970. godine pod pseudonimom Novinar. Nakon povratka u Jugoslaviju, do rata je živio u Sarajevu, a kasnije preselio u Zagreb gdje je radio kao taksist. Inače, Jurkić je rođen u Vijaki kod Vareša, a radio je u tvornici čokolade u Stuttgartu. Usmjeren je bio na obradu pojedinaca iz skupine "Luburićeva drina", a vezu je održavao preko Udbinog operativca u Švicarskoj, u jednoj kavani. Za Novinara se u Udbinom kartonu navodi da je riječ o "veoma

pouzdanjoj osobi, hrabroj i neustrašivoj, što bi ga moglo dovesti u situaciju da sam sebe provali". (R.H.)

15.5.2012, 16:01:47 #3

Korisnik Zelena_oaza avatar

Pa da, njegov otac je bio iz Crne Gore (tačnije granica Crne Gore i Hercegovine) od Luburića, oženio se Hrvaticom i prešao na njeno imanje. Pokazali su mi mjesto iz kojeg je familija njegovog oca. Šta je tu čudno? Djeca iz mješovitih brakova znaju i te kako biti ekstremni, valjda zbog silnog dokazivanja kojoj su se strani priklonili a koje odrekli, onda malo u tom dokazivanju pretjeraju. Pa i Pavelić je rođen u srpskoj kući dok su mu otac i majka radili na pruzi. Tu su Pavelićevi roditelji stanovali kao podstanari.

15.5.2012, 16:40:36 #4

Delivuk

I Hitler se je rodio u Austriji, borio se za Njemačku. Tito se rodio u Hrvatskoj, borio se za Jugoslaviju. Srpski kralj Aleksandar Karadjordjević se rodio u Crnoj Gori, borio se za Veliku Srbiju. Ista stvar sa Pavlem Djurišićem, rodio se u Crnoj gori borio se sa Dražom za Srbiju. Djilas mali Crnogorac a borio se za veliku Srbiju. Maks Luburić Srbin - i gle čuda! - borio se za Hrvasku. Pavelić rođen u "srpskoj" kući (gdje i kad, adresu molim) i postao hrvatski Poglavnik. Svijet i na svijetu svašta!

15.5.2012, 18:12:31 #5

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku " I Hitler se je rodio u Austriji, borio se za Njemačku. Tito se rodio u Hrvatskoj, borio se za Jugoslaviju. Srpski kralj Aleksandar Karadjordjević se rodio u Crnoj Gori, borio se za Veliku Srbiju. Ista stvar sa Pavlem Djurišićem, rodio se u Crnoj gori borio se sa Dražom za Srbiju. Djilas mali Crnogorac a borio se za veliku Srbiju. Maks Luburić Srbin - i gle čuda! - borio se za Hrvasku. Pavelić rođen u "srpskoj" kući (gdje i kad, adresu molim) i postao hrvatski Poglavnik. Svijet i na svijetu svašta!"

Gdje i kad je rođen Pavelić to možeš naći na netu a kuća u kojoj je rođen je negdje kod Bradine, u Hercegovini, unuk tog čovjeka, koji je čuvao Pavelića dok su mu roditelji radili na pruzi, je pričao jednom na TV, pokazao kuću u kojoj se rodio, gdje je spavao...stara kuća koja je spaljena i u onom pa onda u ovom ratu, da ironija bude veća, od ustaša...

A to da je Max Luburić pola Srbin ili Crnogorac nebitno, možeš čuti kada odeš u zapadnu Hercegovinu, oni njegovu istoriju znaju napamet, čak znaju i za vanbračno dijete koje je napravio u Americi (poznati glumac koji je prije nekoliko godina posjetio Hercegovinu) ali sada ne bih o tome, jer je to već neprovjerena priča. Zašto se ne bi vjerovalo zapadnim Hercegovcima kada i sam Luburić vuče korijene iz tog kraja?

Mene ne čudi porijeklo ni jednog čovjeka sa ovih područja, toliko smo se sretali, živjeli zajedno, miješali, pokrštavali, prelazili iz jedne vjere u drugu zbog politike, da mi ni jednog terentka nije bila čudna priča o Maxu Luburiću...U zapadnoj Hercegovini postoji izraz "Nema ustaše dok ga ne zadoji majka Srpkinja"...

Pričam ovu priču jer sam je čula u zapadnoj Hercegovini (Široki Brijeg) a ne na srpskim portalima, čak sam i slike Luburićeve imala prilike da gledam...

15.5.2012, 18:51:49 #6

Iskusni korisnik miv avatar

sad kad čitam ovo, neke stvari su jasnije....upravo ono što je oaza napisala, očito su oni koji su (u svojim glavama) bili "sumnjivog"porijekla, su bili najkrvaviji i najžešći kad se trebalo dokazivat da pripada nekome...očit primjer su janjičari iz doba otomanskih osvajanja, oni su bili najkrvoločniji i najopasniji pripadnici turskih snaga, a svi su bili kao djeca odvedeni od svojih kuća (katolici i pravoslavci) i pomuslimanjeni i zadojeni mržnjom prema pripadnicima druge vjere...

ne'do'bog da obama pomisli da nije pravi amerikanac....

Ljubav je velika pobjeda mašte nad inteligencijom!
.....da nisam ovo, ja bih bio biljka.....

15.5.2012, 19:17:00 #7

Korisnik Zelena_oaza avatar

Ja nisam htjela nikoga ni da veličam ni ponizavam, samo kažem koliko su na našim prostorima česte neke nelogičnosti jer smo isprepleteni...

Zato se stalno vodi polemika je li Šeselj Hrvat ili Srbin, da li je Dodik "čisti" Srbin itd...naročito u Hercegovini, postoje čitave porodice podijeljene na srpski i hrvatski dio, jedna od njih je i Šeselj. Pola prešlo na katolicizam, pola ostali Srbi (Popovo polje)...takvih je porodica mali milion, kako drugačije protumačiti ista prezimena a različite nacije...Ja sam upoznala u Splitu Obrenovića Hrvata a ovdje Pavelića Srbina...možda ćete reći da pričam nebuloze ali je tako...A sem toga, moja drugarica se udala za Luburića koji vodi direktno porijeklo od tih Luburića, s tim što oni sada žive u istočnom Sarajevu.

15.5.2012, 19:29:16 #8

Delivuk

Prvo Luburić nikada nije bio u Americi, koliko ja znam. Drugo ja ne znam s kim je Maks Luburić spavao. Treće ja znam i slike posjedujem da se je oženio s jednom vrijednom Španjolkom 1953. Godine i da sa njom ima četvero djece. Domagoj 1955, (jedan iz povijesti hrvatskih knezeva) Drina 1956, (Maks Luburić je svojoj kćeri dao ime Drina na vječitu uspomenu granice rijeke DRINE između Hrvatske i Srbije. Zato je sebi dao ime general Drinjanin) Vjekoslav 1957. dao mu svoje ime, ime oca, Marica 1958. po uzoru Velike Gospe Marije Bistričke. To je što ja znam i što sam čuo o Maksu Luburiću.

A što se tice izraza da nema Ustaše dok ga ne zadoji majka srpska, mi zvuči kao da vremena dolaze da je biti Ustaša je biti sada vrlo popularan. Dali će sada Hrvati i Srbi morati koplja lomiti u dokazivanju čiji je Vjekoslav Maks Luburić? Ako se dokaže da je Srbin, onda će se morati sve svjetske enciklopedije mijenjati i svijetu dokazivati da taj Srbin Maks Luburić nije bio tako zločast kako smo ga mi Srbi prije opisivali i da taj, sada naš srpski Maks Luburic, nije u Jasenovcu ubijao Srbe nego Hrvate.

15.5.2012, 19:33:53 #9

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku.

"Prvo Luburić nikada nije bio u Americi, koliko ja znam. Drugo ja ne znam s kim je Maks Luburić spavao. Treće ja znam i slike posjedujem da se je oženio s jednom vrijednom Španjolkom 1953. Godine i da sa njom ima četvero djece. Domagoj 1955, (jedan iz povijesti hrvatskih knezeva) Drina 1956, (Maks Luburić je svojoj kćeri dao ime Drina na vječitu uspomenu granice rijeke DRINE između Hrvatske i Srbije. Zato je sebi dao ime general Drinjanin) Vjekoslav 1957. dao mu svoje

ime, ime oca, Marica 1958. po uzoru Velike Gospe Marije Bistričke. To je što ja znam i što sam čuo o Maksu Luburiću."

A što se tiče izraza da nema Ustaše dok ga ne zadoji majka srpska, mi zvuči kao da vremena dolaze da je biti Ustaša je biti danas vrlo popularan. Dali će sada Hrvati i Srbi morati koplja lomiti u dokazivanju čiji je Vjekoslav Maks Luburić? Ako se dokaže da je Srbin, onda će se morati sve svjetske enciklopedije mijenjati i svijetu dokazivati da taj Srbin Maks Luburić nije bio tako zločast kako smo ga mi Srbi prije opisivali i da taj, sada naš srpski Maks Luburić, nije u Jasenovcu ubijao Srbe nego Hrvate.

Šta ima tu da se dokazuje?

Otac Srbin, majka Hrvatica. Takvih je mali milion na našim prostorima. A to da nije nikad bio u Americi...ne bih rekla, ali dobro...Pričala sam s čovjekom, starim djedom koji je lično poznao njegovu porodicu, ima slike s njim, djed živi u Širokom Brijegu i jako je dobro upućen u njegovu biografiju. Sad je skoro umro kao najstariji Briježanin.

15.5.2012, 20:10:43 #10

Otporaš

Zelena_oaza pogriješkom je ovaj opis otišao na novu temu. Prebacio sam ga ovdje poradi boljeg nastavka razrađivanje ove nam zajedničke teme. Molim da se uvaži. Otporaš.

Poznavati odakle je Maks Luburić...

Treba najprije čitati šta je Maks sam o sebi pisao kroz svoj burni život. Ja sam iz srca Hercegovine, nedaleko Širokog Brijega. Nikada nisam čuo da kod nas ima pravoslavaca. Čuo jesam, vidio ih, s njima bio prijatelj itd., da je bilo muslimana - i ima ih – u Ljubuškom, Vitini i okolici. Pravoslavaca je bilo i ima ih u Čašljini i okolici Čapljine. Poslije ova dva zadnja rata mnoge stvari su se izmijenile, ali, kako sam rekao da nikada nisam čuo da u rodnom mjestu generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića u Humcu je bilo pravoslavaca u ono vrijeme kada se je on rodio 1913 godine. Svakako da je ovo stvar za jedno ozbiljno istraživanje. Ja sam jedan od mnogih koji se bavi pitanjem Vjekoslava Maksa Luburića, generala Drinjanina. Uz pomoć drugih - pa i tvoju zelena_oaza - pronađimo ISTINU o Maksu Luburiću.

Maks Luburić je sam pisao kako su mu srpski žendari pred Božić 1919 godine ubili u podrumu jedne kuće oca Ljubo(mira) i da je zakopan u Trebinju, da mu se je on, Vjekoslav došao na grob pokloniti, Bogu pomoliti i da se je tu zakleo da će on svojega ćaću osvetiti.

Pa ako je ta osveta došla da Vjekoslav Luburić prisegne na grobu svojega oca u Trebinju prije nego je otišao u emigraciju, na Janka Pustu u Mađarsku gdje su se Ustaše vježbale za oslobođenje Hrvatske od srpske kraljevske Jugoslavije, onda mi, i Hrvati i Srbi, trebamo ozbiljno potražiti te uzroke koji su Vjekoslava Luburića naveli da on bude ono zašto ga se okrivljiva. Ovdje se više ne radi o Maksu Luburiću jeli on Hrvat ili Srbin, nego, nego se treba raditi o tome zašto je on bio ono što je bio. Pozdrav. Otporaš.

Saznajte više: Poznavati odakle je Maks Luburić...<http://slobodni.net/t112211/#ixzz1uxlVrGGU>

15.5.2012, 21:05:54 #11

Korisnik Zelena_oaza avatar

Otporas, ja nisam ni rekla da je njegov otac iz zapadne Hercegovine, nego da se oženio njegovom majkom i prešao na njeno imanje. Otac je iz Crne Gore, tačnije na samoj granici sa Hercegovinom,

onaj dio gdje Nikšić graniči sa Gackom. Taj dio neko zove i stara Hercegovina. To da je otac bio prebijen u zatvoru to znam. Opet ti kažem, ja sam tu priču o Maxu čula u Širokom Brijegu odčovjeka koji poznaje njegovu familiju, i koji je njega lično poznavao. Čudi me da si ti iz zapadne Hercegovine a da ne znaš za tu priču.

15.5.2012, 21:27:35 #12

Otporaš

Znam ja, poštovana, mnogo više nego ti misliš. Meni je drago a još više me veseli da te ovaj slučaj zanima. Samo ti iznosi što ti znaš a ja ću što ja znam. Još bi bilo bolje da se i drugi priključe ovoj temi tako da iznesemo što više pojedinosti o ovoj stvari.

Za mnogo Hrvate, uključujući i mene, Maks Luburić je izmiritelj između ustaša i hrvatskih partizana. Sami dr. Franjo Tuđman je u svoj program Hrvatske Demokratske zajednice, HDZ koju je osnovao u lipnju 1989. godine stavio generala Drinjanina izreku: Kada sinovi Ustaša i sinovi hrvatskih partizana budu rame uz rame se borili za Hrvatsku Državu, tada će Hrvati i imati svoju hrvatsku državu. Dotle Hrvatska ostaje u Jugoslaviji. Pa nadodaje: Svi oni koji žele nastaviti ustaško partizanski rat su IZDAJNICI HRVATSKE STVARI.

Vjekoslav Luburić je dobio konspirativno ime Maks na Janka Pusti 1932. godine a dao mu ga je Jure Francetić. Jure je postao Laslo. Vjekoslav Maks Luburić je sebi dao ime "general Drinjanin" 1951. godine kada je pokrenuo časopis DRINA, knjižnica za odgoj i izobrazbu budućih hrvatskih častnika, dočastnika i vojnika u borbi za ponovnu Obnovu Hrvatske Slobodne Države. General Drinjanina je pojam prošlosti, pojam današnjosti i biti će pojam budućnosti. Tako ja to predviđam, pa bi bilo shodno i za Hrvate i za Srbe da temeljito i bez mržnje istražimo podrijetlo Vjekoslava Maksa Luburića.

15.5.2012, 21:46:24 #13

Delivuk

Zelena_oaza volin čitati što ti pišeš, ali takodjer ti želin reći da je Barak Obama Afrikanac. Otac mu je iz Kenya a on rođen u Americi, smatrao se Amerikancom i kao takav imao je sve američke ustavne privilegije da postane predsjednikom Amerike.

Istu stvar i Vjekoslav Maks Luburić ima. Rođen je u Hrvatskoj najprije kao Hrvat, par dana iza toga roditelji ga krstili u katoličkoj crkvi na Humcu, krštenjem postao katolik, a političko uvjerenje stekao okolnostima prilika u kojima je živio. Ja nisam upućen u mnoge stvari kao ti i Otopraš pa ne mogu mnogo o tome. Zato mi je drago čitati što ti i Otopraš i drugi pišete. Uvijek trčim na računalo da vidim šta si ti napisala, a supruga me odmah zove da joj nešto pomognem samo da sam što manje na kompjutoru.

15.5.2012, 22:36:31 #14

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Delivuk Vidi poruku.

"Zelena_oaza volin čitati sto ti pišeš, ali takodjer ti želin reći da je Barak Obama Afrikanac. Otac mu je iz Kenya a on rođen u Americi, smatrao se Amerikancom i kao takav imao je sve američke ustavne privilegije da postane predsjednikom Amerike.

Istu stvar i Vjekoslav Maks Luburić ima. Rođen je u Hrvatskoj najprije kao Hrvat, par dana iza toga roditelji ga krstili u katoličkoj crkvi na Humcu, krštenjem postao katolik, a političko uvjerenje

stekao okolnostima prilika u kojima je živio. Ja nisam upućen u mnoge stvari kao ti i Otopraš pa ne mogu mnogo o tome. Zato mi je drago čitati što ti i Otopraš i drugi pište. Uvijek trčim na računalo da vidim šta si ti napisala, a supruga me odmah zove da joj nešto pomognem samo da sam što manje na kompjutoru."

Ja to ne sporim, samo kažem da mu je otac bio Srbin. Ako si iz tog kraja onda znaš gdje su Biogrance, ja sam priču tu čula, ne na forumima ni na netu. Sasvim slučajno sam se našla tamo pretprošlog ljeta i slušala djeda kako priča, a on mi je mjerodavniji nego svi forumi zajedno. Čovjek se svega sjeća kao da juče bilo. A priča je krenula u zezanju, jer su htjeli djeda malo izbaciti iz takta rekavši mu da ću se ja udati za njegovog unuka, pa ga pitali kako bi reagovao, i onda je on počeo priču o Luburiću. Spominjao je još neke, ali nisam upamtila, žao mi je što nisam. Pričao mi je i o Šeseljovoj porodici, Dodikovoj...

Mislim, nebitno...samo kažem da naša istorija nije sva crno-bijela, ima malo i sivoga...

15.5.2012, 23:29:11 #15

Otopraš

Najozbiljnije te molim Zelena_oaza da pronađeš što mnogo podataka iz te priče sa tvojim djedom. Za mene je to vrlo važno. Ja se bavim pitanjem Maksa Luburića preko pola stoljeća. O njemu namjeravam knjigu izdati. Možda si i uočila da njega često spominjem , kako to neki misle, nego da što više prikupiim podataka. Bez obzira kakovi podatki bili, za mene Vjekoslav Luburić ima tri (3) dimenzije: Prošlu (1), sadašnju (2) i buduću (3). Prošla (1) za mene je Vjekoslav Luburić, današnja (2) je Maks Luburić, buduću (3) je general Drinjanin. Te tri dimenzije ja želim razraditi i razlučiti jednu od druge. Zato te molim da tvojeg djeda, ako je još živ, nadajmo se da jest, dobro priupitaš o sveme i zabilješke napraviš. Unaprijed ti se zahvaljujem s iskrenim pozdravom ostajem Otopraš.

15.5.2012, 23:34:30 #16

Korisnik Zelena_oaza avatar

Citat Originalni autor citata je Otopraš Vidi poruku.

"Najozbiljnije te molim Zelena_oaza da pronađeš što mnogo podataka iz te priče sa tvojim djedom. Za mene je to vrlo važno. Ja se bavim pitanjem Maksa Luburića preko pola stoljeća. O njemu namjeravam knjigu izdati. Možda si i uočila da njega često spominjem , kako to neki misle, nego da što više prikupiim podataka. Bez obzira kakovi podatki bili, za mene Vjekoslav Luburić ima tri (3) dimenzije: Prošlu (1), sadašnju (2) i buduću (3). Prošla (1) za mene je Vjekoslav Luburić, današnja (2) je Maks Luburić, buduću (3) je general Drinjanin. Te tri dimenzije ja želim razraditi i razlučiti jednu od druge. Zato te molim da tvojeg djeda, ako je još živ, nadajmo se da jest, dobro priupitaš o sveme i zabilješke napraviš. Unaprijed ti se zahvaljujem s iskrenim pozdravom ostajem Otopraš."

Slušaj, kako da pronadjem, nisam ja to našla na netu. Ja inače malo stvari koje ovdje iznesem nadjem na netu, tako da imam problema zbog toga...napišem nešto a onda mi traže dokaz u vidu linka. I nije to moj djed, ja sam se sasvim slučajno našla u njegovoj kući, ali ja volim da pričam sa starijim ljudima, nešto su mi njihove priče interesantne. Kada ste otvorili ovu temu sjetila sam se te priče i mog boravka u zapadnoj Hercegovini. Ako zeliš podatke o Maxu, obidji malo i istočnu i zapadnu Hercegovinu, oni sve znaju o njemu.

15.5.2012, 23:41:20 #17

Otopraš

Hvala ti. Isti je slučaj i s menom. Sve volim čuti, nešto zapamtim a malo što zapišem, pa mi danas žao. Ti svakako nastoj se sjetiti gdje i u čijoj kući je to bilo, šta se je reklo. Uzmi si vremena. Ja

imam nekoliko stotina pisama generala Drinjanina. Neka sam već objavio. Neka ću objavljivati postepeno. Maks Luburić je jako zanimljiva osoba. Ne ulazim u njegove grijehe. Svi smo mi na jedan ili drugi način griješnici. Nisam Bog da nekoga sudim. Sve što želim je sa ISTINOM NA ČISTAC. Pozdrav. Otporaš.

16.5.2012, 2:13:03 #18

Delivuk

Možda Zelena_oaza i Otporaš uspiju nešto pronaći o Maksu Luburiću. Rado bih se k vama pridružio ali se bojim nedostataka koji mi fale. Sa željom pratim razvitak ove teme.

16.5.2012, 10:20:12 #19

Korisnik Zelena_oaza avatar

Neću ja ništa tražiti o Luburiću, samo sam vam ispričala priču koju sam ja čula u zapadnoj Hercegovini od čovjeka koji ga je lično poznao. U Hercegovini se inače mogu čuti svakakve priče i o Srbima i Hrvatima, o prijeklu raznih porodica, to je kraj koji je uvijek bio specifičan po svemu, imaju burnu istoriju koja je doprinijela i nekim događajima koje mi ne možemo ni shvatiti, pa i ta da su najveće ustaše, pa i četnici upravo djeca iz mješovitih brakova. Ljudi se znaju između sebe, ne treba tamo guglati i tražiti po nekim spisima događaje, postoje ljudi koji još uvijek pamte sva događanja iz burne prošlosti.

Taj djed je znao kompletan istorijat Luburića, znao je porodicu Mire Barešića (onog što je izvršio atentat na ambasadora Rolovića), Miljenka Hrkača (koji je bio osuđen za podmetanje bombe u BG bioskopu), porodicu Šeselj, čak i porodicu Vuka Draškovića...a ja sam opet takva...volim da zabadam nos i tamo gdje mu nije mjesto...

16.5.2012, 13:39:03 #20

Otporaš

Cijenjena Zelena_oaza razumio sam te i shvaćam. Ti si mi već mnogo pomogla i sa onim što si već rekla. Svaki pa i najmanji dijelić informacija će nekome pomoći. Mi smo ovih dana čuli, odnosno vidjeli 7 dio DVD jugoslavenskih tajnih služba gdje Ilija Stanić danas iznosi svoju lažljivu tezu da on nije "lično" ubio generala Maksa Luburića, ali ipak kaže ..."da to ne bi moglo biti bez njega..."

Ja ću ubrzo izći s jednim pismom kojeg je general Drinjanin pisao svojem suradniku u Paris dru. Miljenki Dabi Peranić 25 rujna 1968 godine u kojem piše razlog ili razloge zašto je odpuštao Iliju Stanića iz tiskare DRINAPRESS. Zatim ću iznijeti pismo kojeg su meni osobno poslali dva najodgovornija čovjeka u organizaciji HNO: IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA DRINJANINA. Pismo su potpisali dr. Miljenko Dabo Peranić i pukovnik Hrvatskih Oružanih Snaga HOS Stjepan Štef Crnički s nadnevkom 16 svibnja 1969 godine. Ako vas ovo bude zanimalo, pratite i čitajte te po mogućnosti komentirajte.

Pozdrav Otporaš.

28.9.2012, 18:17:09 #21

Delivuk

Maksa Luburića bi sada svi htjeli prisvojiti; Bošnjaci kažu da je njihov, Hrvati da je njihov a sad ga počeli i Srbi svojetati da je Srbin iz dna kace. Ni jedni, ni drugi pa ni treći ne znaju ništa o Maksu Luburiću, niti kada je bio oženjen, ni skim je bija oženjen, ni koliko je djece imao, pogotovu koliko je braće i sestara imao. Neka se jave oni koji znaju.

Prethodni post je napisan u 16:50:12

Novi post je dodan u 17:17:09

Franjo Tuđman i Maks Luburić su se borili za istu stvar. I priloženo pismo govori o tome. I bivši predsjednički kandidat dr. Andrija Hebrang je rekao da su se Tuđman i Luburić borili za hrvatske interese.

Jedno pismo !

U zrakoplovu od Clevelanda do Austina, 22 siječnja 1990.

Dragi moj Mišo,

Neću ti pisati dugo pismo iako sam mislio. Nalazimo se u inflaciji vremena, tj. dok se ovo pismo piše mnoge stvari se događaju i to u korist hrvatske slobode, demokracije i hrvatske države. Primio sam tvoje pismo prošli tjedan. Sve sam razumio i hvala ti na informacijama, i to iz više razloga:

1.) Pozvan sam na Prvu Konvenciju HDZ u Cleveland (Ohio) 20.21 siječnja 1990. Bilo je lijepo vidjeti 71 delegata iz Amerike i Kanadae. Ja sam predstavljao državu Texas. U mojim preko 1500 rodoljubnih i političkih sastanaka u emigraciji, vidio sam i doživio svašta, ali nisam doživio jedno sveopće hrvatsko oduševljenje kao na ovoj Konvenciji. Kako su Hrvati inteligentni i civiliziran narod! Bilo je tu: Doktora, profesora, inženjera, privrednika, biznesmena, svećenika i svih drugih. Lica su izrazito vesela bila i u nekoliko puta suzama radosnicama bila orošena činjenicom da je konačno došlo vrijeme da se uljudno može sjesti za okrugli stol i oni iz BRIGADA i oni iz BOJNI i raspravljati o sudbini i budućnosti hrvatskog naroda. Gosp. Franjo Tuđman - predsjednik HDZ - je krasio ovu Konvenciju.

2.) Vjesnik HDZ je državotvoran i u prvi pet brojeva je više-manje izrazio moje želje kao i želje mnogih drugih. Nadopunjavati ćemo ga od sada svi zajedno i neka nam to bude dužnost.

Ja znam da ima na pomolu i drugih političkih organizacija u Hrvatskoj koje bi željele doći do punog izražaja u ovim povjesnim trenucima. I to je dobro, jer je to izražaj dobre volje, nacionalnog izražaja i demokracije. Ali, mišljenja sam da je u iseljeništvu gosp. Tuđman osvojio teren i srca mnogih. Također sam mišljenja da je on jedini koji je najmjerodavniji predvoditi hrvatski narod k svom nacionalnom suverenitetu u ovim povjesnim trenucima kako bi mogao skinuti crne mrlje sa svoje prošlosti i prošlosti onih Hrvata koji su svoje idealizme uzidali u zavnoh i avnoj i tako bili prevareni. Kao što je u svoje vrijeme hrvatski general Maks Luburić izjavio da je on odgovoran za Ustašku revoluciju i kao takav je mjerodavan pružiti ruku pomirenja hrvatskim komunistima i pregovarati sa hrvatskim Srbima, jer se je borio protiv jednih i drugih. Osim toga gosp. Tuđman je poznati povjesničar koji gleda stvari najmanje sto godina unaprijed, što bi se i kako moglo reći o njemu i drugima, kakav bi se film o njemu mogao snimati, ili kao o rodu ili IZRODU. On je bez dvojbe izabrao ovo prvo i skinuo partizansku kapu kao što je i Maks Luburić skinuo ustašku. Koliko je gosp. Tuđman dalekovidan u svom programu, najbolje se može očitovati iz odgovora na upit: Sta on misli o generalu Luburiću, odgovor je glasio: Oba smo mi hrvatski generali.

3.) Na 24-25 veljače o.g. će se održati GLAVNA KONVENCIJA HDZ u Zagrebu. Najmanje dva "Chartera" će doći sa ovog američkog kontinenta s Hrvatima, delegatima HDZ. Ovi Hrvati će predstavljati iseljništvo a i svoje organizacije ako to hoće i žele. Samim ovim sazivom će se udariti pečat demokracije HDZ-ci. Ako dodje do zabrane tada će se održati u Beču. U svakom slučaju Konvencija će se održati. I HNO će imati delegate (2) koja će biti na Konvenciji u Zagrebu, odnosno Beču, jer je HNO i srcem i dušom za državotvorni program HDZ. Dužnosnici HNO su se sastali u subotu večer (20.1.90) i raspravljali skoro cijelu noć, što i kako dalje nastaviti s radom HNO. Odlučeno je da je za sada misija HNO dovršena i da se naša buduća djelatnost usmjerava u pravcu rada HDZ. Predlagalo se je da ja podjem kao delegat, ali opreznosti radi - jer

nikada ne znaš šta se može desiti - izabrana su druga dvojica. Ja ću tebi naknadno javiti. Ti svakako nastoj biti nazočan na Konvenciji kao promatrač. Svakako nastoj - kažem nastoj - sa svojom ekipom pridonijeti što više možeš da se preko TV Zagreb prenosi što više. Delegati dolaze u petak a odlaze u ponedjeljak. Neće biti vremena za razbacivanje.

4.) HDZ je u iseljeništvu do sada - u ovo kratko vrijeme - uspjelo povratiti poljuljanu i izgublenu nadu među Hrvatima tako da se sada svaki osjeća kao da je deset stopa visok. To oduševljenje nam je potrebno jer se pred nama nalazi velika i odgovorna zadaća. Samo velikim oduševljenjem možemo mase okupiti, i samo masama možemo povratiti ono izgubljeno u krilo Hrvatske. U protivnom slučaju će biti zli jezika koji će širiti priče da je HDZ prodalo BiH kao što je bilo zli jezika koji su govorili da je Poglavnik prodao Dalmaciju Talijanima, iako nikada nisu mogli pokazati kopiju čeka.

5.) Raspitaj se kod uprave HDZ za savjete kako osnovati ogranke u Sl. Požegi (ogranak HDZ Mato Boban) i u Sovićima – Grude (ogranak HDZ Braća Šimići ili slično. Svakako ime se stavi na raspolaganje. Nemoj stati po strani. Predloži u upravi HDZ potrebu jednog MOTTO-GESLO oko kojeg će se Hrvati i građani Hrvatske okupljati. Predloži ovaj kojeg sam ja predložio u nedjelju na Konvenciji a gosp. Tadjman zapisao: NAŠ PROGRAM, NAŠE IME A ZOVEMO SE HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA.

6.) U mome pismu mojim komšijama - na Veliki petak 1988. - sam priložio sliku Nikaraguanaca kako su se oni sastali i učinili Nikaraguansko Nacionalno Izmirenje. Tada sam sam rekao da ću se svim raspoloživim i demokratskim sredstvima boriti da i ja budem na slici Hrvatskog Nacionalnog Izmirenja. I hvala Bogu to se je ostvarilo u Clevelandu (Ohio) u nedjelju 21.1.1990. (Slika je uistinu izišla u časopisu Matice Iseljenika Hrvatske na stranici 42 za prosinac 2009., mo). Tko vjeruje i čeka, taj dočeka. Ja sam zagovarao, vjerovao i dočekao da budem na slici Hrvatskog Izmirenja. Sada to trebaju bez bojazni i drugi učiniti. Navik on zagine ki živi ko janje. Dragi Mišo to sam tako namjerno napisao.

Tvoj Stric Milan.

Mišo, bilo bi dobro da napraviš kopiju ovog pisma i pošalješ u Australiju P.O.Box 293. St. Albans, Vic. 3021, Australia. Svakako ga podaj upravi vjesnika HDZ s molbom da ga objave ako smatraju za shodno i da bi mogao i druge poticati da prigrle program HDZ. Javi se. Volite tvoj stric Milan. Pozdravi sve.

Ovo je kopija pisma koju sam dobio ima tome dugo. Kako je sadržaj zanimljiv meni smatram da bi moga biti zanimljiv i drugima, tim više da je sadašnja politika RH protiv Tadjmana, pa da se vidi kako je prije bilo.

28.9.2012, 19:48:12 #22

VOLODJA Mladi korisnik

Zar je uopšte važna Luburićeva nacionalnost, čoveka određuju njegova dela a ne nacionalnost izmišljena radi još podela, i novih ratova ali zbog love u suštini, a podele su nazovi opravdanja.

28.9.2012, 20:50:33 #23

Delivuk

Daj pobogu brate, VOLODJA, kaži nam nešto o tom Luburiću. Ja da znam ja bi reka. Sve što o nemu znam je to što su drugi rekli, a često puta se je dokazalo da što su drugi rekili, da je bila velika laž ili da nije bila istina. Svjedno, laž je laž, a o Luburiću samo treba pronaći ko više laze: Bošnjaci, Rvati ili Srbi. Ja ne vidjoh drugih da bi se interesirali za njega osim ove trojice koje san spomenija.

Sve što znam je to da se je boriya za Pavelićevu Hrvatsku, a Pevelićeva Hrvatska je kralja Tomislava Hrvatska, Matije Gubca Hrvatska, Zrinjiskih i Frankopana Hrvatska, Josipa Bana Jelačića Hrvatska, Eugena Kvaternika Hrvatska, Stjepana Radića Hrvatska, Franje Tudjmana Hrvatska, samo i za sigurno se može reći da nije Titina Hrvatska. Eto, kao drugi vide za koju Hrvatsku nepoznati i ne istrazeni Maks Luburić se je boriya. To je sve što ja znan. Ako neko drugi više zna, bilo bi mi drago da to iznese ovdeka.

28.9.2012, 21:04:57 #24

VOLODJA Mladi korisnik

Delivuk, ako tako gledaš vraćajući se u hrvatsku povest do dolaska Hrvata na Balkan, onda to nije hrvatska zemlja nego Zapadnog Rimskog Carstava, a srpska zemlja tako gledano je je Vizantijska.

O Maksu Luburiću su, kao što sam rekao, pokazala njegova dela jer je bio medju vladajućom ustaškom elitom, koja je naredjivala a zločini u NDH su dokazani i po hrvatskim merilima i izvorima, tako da je on zločinac ali je potpuno nebitno da li je bio veliki ili mali zločinac jer zločinac je zločinac, ne postoji mali zločin, ako gledamo ljudski a ne statistički.

28.9.2012, 22:29:56 #25

Delivuk

Nisan ja mislija ići natrag tamo daleko u prošlost od Adama i Eve. U njojovo doba svi smo mi pripadali njima, jer je sva zemlja, i svičija zemlja, bila njojova zemlja. Dakle svi smo potomci Adama i Eve pa i zagonetni Maks Luburić, koji nikada nigdi, kako srpaski portal Beogradcafe kaže, nije bija na sudu niti ga je bilo koji sud osudija, niti ga je bilo koja ili čija porota saslušala, najedanput posta zlikovac, ili ti ga zločinac. Svakako da je svaki ubojica zlikovac i zločinac, samo mu se to mora dokazati, a ne po onoj čula, vidila, kazala. Punda je i Tito zločonač, Draža, Ranković, Djilas, vaš kralj Aleksandar i Petar, Koča Popović, Simo Dubajić, Petar Stambulić, Ilija Garašanin, Miloš Obrenović, Musa Kesadžija, Marko Kraljević i svi drugi koji su nešto nekada značili u prošlosti. Ja volin čitat i pisat o prošlosti iako mi to ne daje današnji zalogaj hljeba, ili ti ga rvacki kruva, kruha, ni sam neznam šta je više pravilno a šta nije. Daj ti meni, brate dragi, kaži čiji san ja, ili ciji si ti, kad mi ne znaš reći čiji je Maks Luburić?

Saznajte više: Maks Luburić, Hrvat katolik ili srbin pravoslavac
<http://slobodni.net/t112192/#ixzz2krRPIIdGO>

19-11-2013 14:13 [#87](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

JEDNO ZABORAVLJENO PISMO - I TVRDA ČIVERICA

(Za dugo mi nije odgovorio, što mene nije smetalo da mu i dalje pišem, i osim toga, na moje zagovranje preporučim Dra. Miljenka Dabu Peranića 1962. da svoje radove hrvatske povijesti pošalje u Madrid generalu Luburiću, što je Dr. Peranić i učinio. Tako je počela suradnja između Dra. Peranića i generala Drinjanina. I tako sada dolazao do ovog "zaboravljenog" pisma. Mo)

general DRINJANIN

13. III. 1963.

Bratu Mile Boban

France

Dragi brate !

Hvala na pismu. Mene veseli svako pismo, svako mišljenje, svaki stav, pa mi se sviđao ili ne. Glavno je, da netko još nešto radi, da živi, da ima mišljenje i da ga brani. Znaši, da još ima ljubavi za Hrvatsku.

Adresu Jerkinu (Jerko Boban (1934-1994) moj kolega, moj sumještanin, iz istog sela, zajedno smo prešli granicu i došli u emigraciju, dijelili sve tegobe i nedaće zajedno, on je branio mene a ja branio njega, o tom Jerki general govori, mo) su mi poslali Hercegovci, mislim Pavo Gagro i Hercegovci iz Sydneya.

Ja sam general i organiziram vojsku. Ta će biti Hrvatska. A neka se hrvatski političari slože gdje i kako hoće. Meni je svejedno, ako hoće i u HOP, ali neće. Eto i oni, koje je Poglavnik ostavio, svadjaju se. Pa sada i opet ista priča : Hefer zove Markovića izdajnikom, a Marković Hefera. Kud ćemo tim putem? Vojska se ne može tako voditi, ni borba za oslobodjenje. Eto šta je napravio HOP? Proglasio izdajnikom svakoga, tko nije u HOP-u, pa sada se kolju i međjuse.

Da je Ranko Boban živ, bio bi danas isto izdajnik, kao i skoro svi živi stari zapovjednici, generali, ministri, pukovnici. Tako je i Maks postao izdajnik, a bio je Ustaša kada svi ti razni viećnici nisu znali ni šta je Ustaša. Tako je i Andrija Artuković, i Lovre Sušić, i stotinjak pukovnika, generala, viših ust. dužnostnika utučeno. Ali mene neće. Ja imam tvrdu čivericu, i idem vojničkim putem i prihvatiti ću svakoga bez razlike. Tko bude dobar, upotrebit. Tko bude lopov, toga treba objesiti, a ne u novinama ga blatiti.

U svijetu vlada demokracija. Neće Washington razgovarati sa drom Heferom, jer da ga je Poglavnik ostavio. Treba imati od naroda i demokratskih izbora mandat. Hefer nije Ustaša bio, nije ni sada, a osim toga **NIJE ISTINA DA IH JE POG LAVNIK OSTAVIO**. To su izmislili sami. Sada jedni druge optužuju. Nema medju njima nijednog starog borca, kao što smo bili Francetić, Boban, Maks, Artuković, Dumandžić i drugi. Eto, pa ti razmisli i slušaj šta ti vele oni sami zadnjih dana. A kad ti srdce rekne, da vjeruješ starom Maksu, onda mi se javi. (Vjerovali ili ne, ovo pismo me je uvjerilo u potpunu iskrenost Maksa Luburića i od toga dana sam postao član HRVATSKOG NARODNOG ODPORA, a dotle sam samo bio simpatizer u krugu PRIJATELJA DRINE u Parizu, kojeg su vodili: Dr. Dabo Peranić, Igor Buljan i Mile Boban.

22-11-2013 21:12 [#88](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

UMIREM MIRNE SAVJESTI, KAŽE MAKS LUBURIĆ

Izvadak iz jednog pisma Maksa Luburića

Pismo je pisano dr. Miljenki Dabi Peranić 23 studenoga 1967. Navesti ću samo neke odlomke iz tog pisma: "...Ako padnem - Rankovićevci će Te napsati da si me Ti ubio. O tome smo već jednom govorili. Logično: kada su pucali na Poglavnika, okrivili su mene. Pucat će na mene - okrivit će tebe... To je logika. I što je najtragičnije, emigracija će im povjerovati. Nažalost...

...Što se mene tiče, ja sam s Bogom uredio svoju savjest. A s Hrvatskom? Za nju ne bih dosta učinio niti da živim tri ljudska života. Pao dakle danas ili sutra ili za dvadeset godina, za moju je savjest sporedno, jer kada se za Hrvatsku dade život, daje se ono najviše.

...Kada sebe stavim prema Hrvatskoj, umirem mirne savjesti. Učinio sam mnogo. Jednom smo razgovarali - sjećaš li se? - da bih se dao rado objesiti, kada bih visio među Titom i Rankovićem... Kada bih mogao vješati se uz Tita, ali tako, da Ranković bude među nama, ne bih mi bilo žao, pa makar bilo vješanje ono pravo. I tako hrvatski narod neće biti sretan dok nas sve skupa ne vidi obješene...

...Svi danas vide da sam ih vraški razdjelio. Kao avet stojim među njima. Jaz je među njima, kao što je i među Srbima i Hrvatima. Tu je veliki dio moje, ali i Tvoje, povijesne misije...

...A ako ništa drugo, postoji Jasenovac. I dokle bude postojala ta uspomena, mira neće biti među Srbima i Hrvatima. Mogu oni govoriti kolikogod hoće o "bratstvu i jedinstvu"! Neće ga nikada biti, jer ga ubija spomen na Jasenovac. Na njemu se danas kolju hrvatski i srpski komunisti, kao i svi Hrvati i svi Srbi. Hrvatski komunisti su ovjekovječili s onim spomenikom - Jasenovac. Baš kao da su radili pod mojom sugestijom. (Možda i jesu, jer se pokazalo da se "bratstvo i jedinstvo" sastojalo samo u likvidiranju svega hrvatskoga, pa i komunističkoga, kako su to dokazale "žrtve" Hebrang i tisuće Hrvatskih Partizana - pobijenih da bi se moglo ostvariti to Rankovićevo "bratstvo i jedinstvo", mo, Otporaš). Baš taj njihov i moj Jasenovac uništava svaku Jugoslaviju. Htio sam razdvojiti Hrvate i Srbe. Događaji, o kojima sam najprije sa skepsom mislio...dokazuju da sam ih razdvojio..."

(Eto tako general DRINJANIN, Vjekoslav Maks Luburić piše, a što piše tako i misli, o događajima iz godine 1966. kada se je Ranković smjenio i 1967. povodom Deklaracije Hrvatskog Književnog Jezika, dakle o događajima o kojima se još uvijek mnogi živući Hrvati mogu prisjetiti. To su bila burna vremena kada je KPJ sa svim svojim političkim aparatom u ime "narodne vlasti i u ime bratstva i jedinstva" nastojala što više ocrniti hrvatski narod, podižući taj spomenik "žrtava fašizma" u Jasenovcu, kako bi time, još jednom naturili hipoteku kolektivne odgovornosti ratnih žrtava na području Hrvatske.

Sada je vrijeme, poslije 45. godina od ovoga pisma, da se jave oni kojima je do ISTINE stalo. Ja ću. prikladno mojim prilikama, iznositi neka pisma MAKSA LUBURICA. Otporaš.)

30-11-2013 22:40 [#89](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ZADNJE PISMO MAKSA LUBURICA

Donosim ovdje za hrvatsku javnost zadnje pismo generala Drinjanina. Možda se neće nikada (sa)znati za njegovo prvo pismo kada je pisano.

Napomena:

Riječi podvučene i crno premazane su moj dodatak.

Zadnje pismo u životu generala Vjekoslava viteza Luburića je pismo pisano Koordinatoru Stjepanu (Štef-u) Crničiki (1903-2006), pukovnik Hrvatskih Oružanih Snaga, HOS.

general DRINJANIN

18.IV.1969.

Dragi Štef!

Hvala na trudu, na vijestima, pozdravima i brigama za nas. Nisam ti se javljao, jer si stalno u pokretu, kako smo se dogovorili a kako sve ide u redu, nisam se požurivao. Ja sam dobro, logoraši su bili za praznike **(po svoj prilici ovdje general Drinjanin misli na svojih troje djece koja su bila smještena kod nekoga radi škole a ova ih baba čuvala i na njih pazila preko tjedna dok bi oni išli u školu. Često bi dolazili kući za week-end gdje bi se oni osjećali kao "logoraši", misleći na logor Janka Pusta, mo, Otporaš),** baba nas obilazila, pa iako sam išao i u Barcelonu, sve je bilo uredu, i logoraši se vratili u logor, baba kući, a nas troje ko i obično **(ovdje general Luburić misli na Iliju Stanića - Udbinog agenta i generalova ubojicu - , Domći, Domagoj, generalov sin koji je stanovao sa njima i general),** u redu. Danas je Domći bio kuhar, Ilija isto, i ja isto. I proživili smo , kako vidiš i ovo. Nema problema, i sada pravim OBRANU, **(novina, mjesečnik, glavno glasilo organizacije Hrvatski Narodni Otpor HNO., mo),** dovršili smo Dabinu povijest, **(dr. pr. Miljenko Dabo Peranić (1926-1995) je bio uski suradnik generala Drinjanina. Dabina knjiga je: Povijest za vrijeme narodnih vladara, mo),** otpremamo pomalo ono prije napravljeno, Mijatovića i Nikice. Dica dobro, zdravlje isto, a i vijesti su dobre. **(general pozetivno misli o hrvatskoj stvari a da ni slutio nije da ima guju ljuticu u svojim njedrima, mo),** kako od Tebe i Dabe, tako je već stigla i od Stanića iz Hamiltona, **(potrebno je ovdje spomenuti da je u Hamiltonu živio jedan čestit Hrvat istim prezimenom Stanić i da je bio vjerni generalov suradnik. Nije mi poznato da li su ova dva Stanića rodbinski povezani, mo)** da je bilo naroda iznad očekivanja u Torontu a nadam se da je ispalo dobro i drugdje. **(radi se o proslavama Dana hrvatske državnosti 10 Travanja, mo).** U Chicagu Grgić, Ilić, fra. Vendalin (Vasilj) i vitez Ćorić Dominik, naš kapelan, **(radi se o glavnim govornicima na proslavi)** pa vjerujem da smo i tamo dostojno svršili. Javljaju da ide dobro i fond za kuću u Torontu **(kupnja Doma Hrvatskog Narodnog Otpora HNO),** drugi nista, posebno iz Usa **(ovdje se misli na Ameruku)**

Bobek nam je poslao 40.000 P.(esota) i veli da će i drugo do kraja maja. **(radi se o Željku Bobek koji je od 1962. do konca 1968 godine radio sa generalom Drinjaninom u tiskari DRINAPRESS. On je napisao knjigu: JEDAN NAROD U OPASNOSTI i tiskao ju u tiskari DRINAPRES za koju nije imao novca da plati ni minimalne troškove. Tih 40.000 pesota su za tu svrhu)** Kum Prcela (Ivan) piše za knjigu Blajburška **(Bleiburška Tragedija)** da će ju morati pregledati jezični i drugi stručnjaci, i da su odlučili čekati. **(Koliko mi je poznato morali su (sa)čekati da se sakupi dovoljno dobrovoljnih doprinosa za pokriti troškove tiskanja spomenute knjige, koja je na koncu ugledala svijetlo dana 1970 godine).**

Jedino nam se gazda od kuće joguni i sada traši 600.000 peseta, jer da je novac izgubio vrijednost. Rekao sam: njet. I bumo vidili.

(Ovdje se treba objasniti hrvatskoj javnosti da je kuća u kojoj je stanovao hrvatski general Vjekoslav Maks Luburić i u kojoj je bila tiskara DRINAPRESS, gdje su se tiskale mnoge knjige, časopisi, letci, novina OBRANA i vojnički priručnici za izobrazbu budućih hrvatskih vojnika DRINA, nije bila vlasništvo generala Drinjanina, nego je bila iznajmljena i pod

kirijom.

Vlasnik kuće je htio prodati kuću generalu Drinjaninu u vrijednosti za 4.000 američkih dolara, što je bilo čudo manje od sada tražene 600.000 pesota cijene. General se obratio Hrvatima grada Toronto da bi mu oni prikupili sredstva da kupi ovu kuću tako da se ne mora preseljavati. Evo šta o tome kaže generalov suradnik Ratko Gagro (1913-1975).

Pismo 11.3.1969.

Dragi Generale,

..." U vezi kuće sam sve razumio...Meni je to prva vijest da se prodaje... kako vi navadjate za \$ 4.000... Moje je mišljenje da se da par stotina dolara kapare i stavi se rok mjesec ili dva ... Dotle treba dati vrimena organizaciji i pojedincima da se svota pronadje i dostavi za odredjeni datum... Ako svi zataje neće Šimunac, Stanić, Nikica, Ćurić i Gagro. Stoga kupite..."

(Tako kaže Ratko Gagro o toj kupnji, koja se na svu hrvatsku žalost nije ostvarila, jer je neprijatelj hrvatskog naroda drugačije planirao...)

Sve to ovo pišem zato, da budeš miran, da se ne žuriš i dobro iskoristiš tvoje vakancije, kad si jednom već tamo i pare u put utrošio. **(Ovdje se radi o Stjepanu (Štefu) Crničkom koji je iz Clevelanda za tu svrhu došao u Europu kao Koordinator organizacija HNO.)** Istina jest da je kuća bez tebe prazna, da i ja i dica ostasmo kao siročad, jer te smatramo dijelom obitelji. Mirica (generalova kćer) stalno je pitala, a kad otvore televiziju i pokažu se "picolinos", svi odmah na tebe misle, i o tebi govore. Fališ nam kao brat, otac, stric, pocolitino, što hoćeš, ali fališ. Ali još ima dana da budemo skupa i ne može se uvijek putovati. Pa iskoristi dobro, obadji i prijatelje a i prijateljice, a kad ti dojadi, a para nestane, ti lijepo kući. Ali nije hitnja, pa za to ne beri brige.

Nadam se da ćeš Dabi, **(dr. Miljenko Dabo Peranić koji je živio u Parizu)** zato šaljem na njega pismo. Pozdravi gdju Rolf, ako ju vidiš. Grli te tvoji odani

Vjeko.

02-12-2013 13:51 [#90](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

USTAŠKI MIR NA GROBU POGLAVNIKA

(Prenosim ovdje za čitatelje portala javno iz DRINE br. 2-3 1962. jako zanimljiv članak generala DRINJANINA, moja opaska.)

USTAŠKIMIRNAGROBUPOGLAVNIKA

Na Tvom je grobu, Poglavniče, održano je mnogo govora, izrečene su mnoge misli. O Tebi je napisano i napisati će se mnogo knjiga. Bit će svakakvih mišljenja. Tako je to sa velikim ljudima. A onda će Poviest reći svoju o Tebi i o onima, koji o Tebi govore i pišu. I onda će Bog suditi svima skupa.

Lako je Tebi, jer si našao svoj mir, ali teško nama, koji smo ostali. Ja Te molim povrati i meni moj mir. Za Tvog života nisam htio sageti šiju pred Tobom, ali pred Tvojim kostima to činim. Ne radi Tebe, ne radi ostalih, nego radi sebe. Potreban mi je taj mir, jer ustašku čašu treba ispiti do kraja, još treba jurišati, još treba ustašovati, (kao što je i Stjepan Mesić ustašovao kada je trebalo i u Osijeku i u Australiji, moja opaska) pa makar se i ne zvalo tim imenom.

Lako je bilo i meni, kao i ostalima iz prvih dana. Nije bilo druge kategorije nego Poglavnik i Ustaše. I s druge strane Srbi i Jugoslavija. Ali onda je došla nesretna politika i nastaje. Mi smo u Tebi gledali Poglavnika, čvrsta, jaka, granitna, revolucionarca, borca. Ti nisi volio ni politiku, ni političare, a mi još manje. Mene su u lance vezali na Janka Pusti, jer nisam htio, kao dijete, položiti prisege Ustaškom "vodstvu". Mi smo htijeli Ustaškog Poglavnika. Zvučilo je to ljepše u ono herojsko doba ustaške romantike. Zato se ni nismo razumijeli s Tvojim ministrima, a kako vidiš, ni danas se ne razumijemo s Tvojim nasljednicima, pomoćnicima i vječnicima. Nama će opet biti lako tek onda, kada se još šačica preživjeli sastanu s Tobom. Ustaše trebaju Poglavnika, ili nisu Ustaše. A Poglavnika među nama nema, i neće i ne smije biti. I Otac Domovine je bio samo jedan. Nikada više drugoga. Eto zato se i Tvoji nasljednici i pomoćnici ne razumiju i teško im je, kao i meni.

Mi smo u svoje vrijeme smatrali ustaštvo revolucionarnom hrvatskom vojskom. Ti si bio Vodja. Ali nakon Bleiburga poneka je ustaška glava počela misliti. Nastala je pobuna duhova. Da sam bio rastrgan na komadiće kao moj mali braco, ne bih imao problema, ali sam tu, u 48 godini, snažan, poletan, sa stanovitim životnom školom i obligacijom, da služim Hrvatsku do kraja. Došao je čas, da ustvrdimo, da su Ustaše zaželele Poglavnika, a Poglavnika nema...Ima samo politika, Ujedinjene Nacije, Zapad,Istok, i narod u dvojstrukom robstvu. Ti si nam ostavio ciljeve, naučio si nas kako se treba boriti, možeš u legendi juriti na konju pred hrvatskim vojnicima, ali hrvatski vojnici trebaju efektivno vojničko zapovjedništvo i efektivnu hrvatsku vladu, da bi ovi uskladili našu borbu sa stanjem u svijetu, kako ne bi išli glavom kroz duvar i u drugi Bleiburg. (to je uistinu što je dr. Franjo Tuđman i prakticirao u Domovinskom ratu, proučivši " Poruku Izmirenja" generala Drinjanina, koja je izašla u Istarskoj Drini 1964 godine, moja opaska)

Ostani, Poglavniče, u legendi, pa jurišaj skupa sa novim generacijama, i zaustevi se na Drini. Vitez Pijanić i tako misli, da Ti moraš počivati na Drini, jer se tako nitko ne bi usudio Drine prekoračiti. I moli za nas, Tvoje nesretne učenike, da nadjemo mir na Tvojem grobu, i da taj mir koristno upotrebimo za stvarnu oslobodilačku borbu za Hrvatsku. Pa da Pjanićevi unuci čuvaju mrtvu stražu s Tobom skupa na Drini.

Znam, Poglavniče, da u svojim zadnjim časovima nisi više htio govoriti o problemima hrvatske politike, jer si osjetio, da Tvoj duh traži druge horizonte. Tvoje umorno tijelo nije više moglo podneti. Osjetio si da se ide na zadnji, veliki put. Pa kada si na isti bio pripremljen, znam, da Ti se povratio Tvoj klasični i dominirajući mir, kojim si uvijek znao impresionirati. Bio si sviestan, da sada drugi moraju nastaviti. Znao si i to, da to neće biti lako. I nije lako. Ja, eto, idem sa Tvoga groba uvjeren, da si razumio svoga "**zločastog dečka**" koji Te je slijedio kroz svoje djetinstvo, kroz mladenačko i muževno doba i koji od Tebe ne traži ništa osim mira. Povrati mi mir, a Ti u legendi čekaj polazak u novi boj, (što se je i obistinilo u Domovinskom ratu, moja opaska) da se odatle Tebi pridruže i ostali: oni sa Kaptola, sa Jankapuste, sa Lipara. A onda, i za sve vjeke vjekova, uvijek će trebati stvarati nove legije, uvijek ići na grob velikana po snagu. Ovdje, na Tvom grobu, je jedan od izvora.

Za Dom Spretni!
Ustaša Maks.

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

STARI MORAJU PREDATI NEOKALJANI STIJEG MLADIM BORCIMA.

general DRINJANIN

6.XI.1968.

Brat

Jerko Grubišić

Chicago

Dragi Jerko!

Prilažem ti pismo za Odbor, (Ogranak Hrvatskog Narodnog Odpora "**Rafajel Vitez Boban**", mo) pa budi dobar upoznaj sa sadržajem ostalu braću i zahvali im se.

Rado ti pišem, iako ne stignem pisati ni najužim suradnicima. Rado to činim i podsjeća me na jerku Grubišića, kojeg će se Stipe (Šego, mo) sigurno sjećati. Mislim da je bio zastavnik i dugo vremena je bio moj osobni pratioc na putovanjima. Ako se ne varam bio je brat fra. Silvija Grubišića. (Istina je da je Jerko Grubišić (o kojem general ovdje priča) brat fra. Silvija Grubišića i da je on stric Jerke Grubišića kojem je general pisao ovo pismo. Uz to želim ovdje spomenuti da sam radio u Slovenj Gradcu i Dravogradu 1957. godine sa Ivanom Boban, zvani i poznati Juka. On mi je pričao da je bio u Ustašama i na povlačenju kroz Slovenj Gradec da je vidio slučajeve da partizani odmah ubijaju zarobljene Ustaše, dok sa zarobljenim Domobrancima popunjavaju svoje jedinice. Tako je on došao na ideju da sa mrtva Domobrana uzme odoru a skine ustašku te se obuče kao Domobran. Jedne nedjelje smo išli posjetiti jedno mjesto između Slovenj Gradca i Dravograda gdje je naišao na ovog u pismu Jerku Grubišića. Tada mu je susjed i kolega Ivan rekao da se presvuče u domobransku odoru kao i on, te možda tako da spase glavu. Nato mu je Jerko odgovorio: To mi neće ništa pomoći. kada dođem kući, prvi će me susjedi izdati i reći da sam bio u Ustašama. Ja ima zadnji metak u mojem samokresu za mene. Predati se neću a niti će me partizani zarobiti. Mo) Bio je dobar junak, pa budi i ti, i svi mladi.

Ponekad mi se javi, iako ti ne odgovorim uvijek brzo, odgovoriti ću svakako.

Pokušajte svakako u pogledu tiska pomoći Stipi, jer on sam ne može stići. (Stipe Šego je prodavao tisak DRINAPRESS-a, mo) Ako svaki od Vas uzme na sebe obligatorno nešto, Chicago može mnogo više knjiga i novina kupiti, a to za nas znači dupli uspjeh, materijalni i moralni.

Izrući moj pozdrav svima mladima, jer na njima je naša budućnost. Stari moraju predati neokaljani stijeg mladim našim borcima, tijeg i znanje, i mladi moraju s ponosom i spremni na sebe uzeti dužnost.

Uz naš vojnički pozdrav, grli te odani
general Drinjanin. (podpis)

07-12-2013 17:02 [#92](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**ZAKRŽLJATI U DUHU I IDEJAMA, ZNAČI ZAVISITI O VOLJI JEDNOG ČOVJEKA...
"OGRANAK RAFAEL VITEZ BOBAN"**

general DRINJANIN

6.XI.1968.

Bratskom Odboru

Ogranak "RAFAEL VITEZ BOBAN"

Chicago

Draga braćo!

Brat Jerko Grubišić poslao mi je ček na 300 dol. (na koji) potvrditi primitak, i zatim zahvaliti se Vama svima, koji ste za ovu svrhu pomogli, i koji i inače snosite težinu rada na svojim ledjima.

Koristim ovu zgodu da Vam svima stavim na srdce potrebu zajedničkog rada, dogovoaranja, izmjene misli, pa i dobre konstruktivne kritike, kako bi bili na visini potreba, kako nebi zakržljali u duhu i idejama, kako nebi nikada više ovisiti niti o volji jednog čovjeka, niti jedne grupe, niti jedne stranke, nego da što širi krug svijestnih rodoljuba bdije nad narodnom sudbinom.

Potrebno je s jedne strane zadržati monolitnost organizacije Odpora, i s druge strane suradjivati sa svakim našim državotvornim pokretom bez razlika na jačinu. To se mora činiti, naravno, na jednoj ozbiljnoj bazi, na odgovornom načinu, solidno i bez osobnih i malih razlika, koje često znaju anulirati uspjehe i ozbiljnih i svijestnih ljudi i grupa.

Brat Šego (Stipe, mo) je stari borac, vojnik, a kasnije je u novim borbama i progonima naučio politički misliti. Vidite da je znao i suradjivati sa državotvornim grupama, i stvoriti ogranak na koji smo svi ponosni. Hrvati Chicaga mogu mnogo toga učiniti. I ja vjerujem da će Vaš Ogranak znati biti prvi.

Grli Vas sve i čestita Vam, uz naš vojnički pozdrav odani Vam
general Drinjanin (podpis)

07-12-2013 21:23 [#93](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

PRVO PISMO MAKSA LUBURIĆA DRU. MILJENIKI DABI PERANIĆU

(Sada ću donijeti odlomak jednog pisma kojeg je general Drinjanin pisao svojem suradniku dru. Miljenki Dabi Peraniću. Ovo što ću sada donijeti treba jedno objašnjenje a ja sam taj koji ga u cijelosti može dati. Naravno da sam spreman vjerovati da objava pisama Maksa Luburića neće zanimati mnoge Hrvate nego samo one koje povijest zanima.

Doktora Miljenka Dabu Peranića sam upoznao na polnoćki za Božić u Notre Dame de Paris u Parizu 1959 godine. Hrvatska Katolička Misija u Parizu koju je vodio Dominikanac Teodor Dragun je organizirao polnoćku svetu Misu za Božić u Notre Dame de Paris. Dr. Peranić je bio glazbenik i svirao je klavir za vrijeme sv. mise. Poslije Mise, vani pred Notre Dame de Paris Hrvati veseli, vade ploske rakije iz džepova, čestitaju jedni drugima Božić itd. Tada sam prišao dru. Peraniću, predstavio se i od tada se poznajemo. Naše obostrano prijateljstvo se razvilo do te mjere da me je 1961. zaposlio u poduzeću u kojem je i on radio. To je bilo poduzeće Librairie Hachette.

Kako smo zajedno radili imali smo svaki dan vremena raspravljati o problemima koji nas tište, a naravno to je bila naša Hrvatska. Ja sam bio član HOP-a, Hrvatski Oslobodilački Pokret. Mnogo puta sam ga pitao da se učlani. Uvijek je izbjegavao. Pisao je knjige. Imao je u svom stanu neku vrst tiskare koja se je sastojala u tome da je imao na tisuće i tisuće slova svih vrsta. Kada bi htio nešto napisati, tim slovima bi sastavio rečenice u neke šipke koje bi šarafima stegnuo i potom stavio u neki valjak - koji se je zvao, ako se ne varam "šapirograf" koji bi se okrećao i dodirivao papir kojeg je mašina pripremala i gurala pod taj valja. Noći i noći sam sa njim proveo tiskati kojekakove potrebeštine za hrvatsku promidžbu u Parizu za Hrvate pred crkvom hrvatske Katoličke Misije.

Poslije Poglavnikove smrti u Madridu 28 prosinca 1959. godine, mnogi istaknuti predstavnici HOP su išli u Madrid na sprovod Poglavniku. Već u siječnju 1960. na povratku za London kroz Pariz je navratio i dr. Andrija Ilić koji je u to doba bio ministar u novoj HDV koju je Poglavnik osnovao kada je pretvorio Ustaški Pokret u HOP. Na moj zahtijev dr. Peranić je pristao se sastati s dr. Andrijom Ilić. Dr. Ilić je zapovjednim tonom tražio od dra. Peranića da se učlani u HOP. Kako je dr. Peranić odbio kao moj prijatelj, ja se nelagodno osjećao.

U to vrijeme sam dobivao od generala Luburića letke "Prvi Korak" i drugog materijala sve vezano za borbu kako osloboditi Hrvatsku od jugoslavenskih pandža. Sve sam to pokazivao i davao dru. Peraniću. Njemu se sviđjala ideja generala Drinjanina, osobito njegov intervju u Novoj Hrvatskoj Jakše Kušana iz Londona povodom Poglavnikove smrti. Kako se dr. Peranić sve više zagrijavao za Hrvatski Narodni Odpor i generala Drinjanina, ja sam se sa moje strane sve više i više ohlađivao novim stavom HOP-a.

Jednu noć kako smo radili u njegovu stanu na jednom od njegovih projekata, zamolio me je da pošaljem generalu Drinjaninu njegove knjižice o Iranskoj Hrvatskoj, što sam i učinio. Nedugo iza toga prvi se javlja dru. Peraniću general Drinjanin. dr. Peranić sav u oduševljenju mi pokazuje i čita pismo generala Drinjanina. Tako je počela suradnja između dra. Miljenka Dabe Peranića i generala Drinjanina u rujnu 1962. godine.

Koristim ovu priliku kao uvod za sve one Hrvate koje ova pisma budu zanimala da im kažem sljedeće: Doktor Miljenko Dabo Peranić i ja smo bili usko povezani dobrim prijateljstvom koje se je razvilo do te mjere da mi je bio vjenčani kum, on i njegova supruga Marija. Dr. Peranić je taj koji je sastavio i napisao **PORUKU IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA.** General Drinjanin ju je samo djelomično izmjenio i korigirao. Sve sam ovo naveo tako da ne ponavljam svakoga puta kada budem iznosio ova **BLAGA** vrijedna **PISMA MAKSA LUBURIĆA.**

Prvo pismo Maksa Luburića dru Dabi Peraniću.

general DRINJANIN26.VIII.1962.**G.Dr. Dabo Peranić,**

Pariz

Poštovani gospodine profesore!

Pročitao sam sve tri knjižice, što ste nam poslali, pa Vam od srca čestitam na tom radu. Meni je neobično drago, da ste se posvetili tom razdoblju hrvatske povijesti, jer eto, u vremenu kada si narodi moraju investirati priče o par stotina povijesti, mi brojima dva milenija hrvatske samosvjesnosti. Na Vama je zasluga, da ste nam ipak dali vjerodostojnu sliku našega postanka. Dosta je nama toga slavjanskog (po svoj prilici Maks je htio reći slavenskog, mo) masla, jer ono nas je dovelo na Bleiburško polje.

Ja sam imao uvijek veliku sklonosti za povijest, još u mastarskoj gimnaziji, dok nam je Otac Dominik Mandić bio profesorom i tukli se sa Srbima. Imali smo prof. Leovca, divljeg vlaha sa katedrom povijesti, i taj nas je tjerao da učimo imena Vladika, Hajduka, i govorio da nema hrvatske povijesti. Tada sam se pobunio, -ni prvi, ni zadnji puta, i donio mu Klaića i Šišića. Šta bi tek bilo, da smo imali stvari oca Mandića, Vaše, Šakača itd. Bio bi mu oči izkopao. Nu kako sam još kao dijete otišao na Jankapustu (ime logora u Mađarskoj gdje su se Ustaše trenirali za oslobođenje Hrvatske, mo), obustavio sam študirati povijest, a pridružio se onima, koji su htjeli pisati povijest....

Nu čim sam naučio mađjarski, odmah mi se probudio apetit i počeo sam študirati hrvatsko-mađjarske odnose i mađjarsku, uopće povijest i kasnije pohodio slobodno sveučilište, koje daje kategoriju mađjarskom narodu. Tamo sam otkrio nešto, što me sada vuče k Vama: turanska (iranska) teorija. Mađjari su turani, a to znači iranska ravnica i ja sam o tome čitao bezbroj djela, slušao predavanja poznatog slaviste Dr. Rasza, i našao imena koja Vi spominjete. Dapače u jednoj svadji sa jednim mađjarskim profesorom, a u onom prkosu, počeo sam mu spominjati imena Sarmata, Haravtha, Harouvata, te da smo mi bili elita u vojsci Darija, dok su oni, turani, mađjari bili bili divlja plemena. Taj je čovjek bio zinuo kao som, odveo me svojoj kući i dao mi biblioteku na raspolaganje A ja bjež do staroga Marka Došena (Taj Marko Došen je kasnije bio predsjednik Hrvatskog Državnog Sabora NDH, mo), koji je cijeli dan čeprkao po bibliotekama, ali kako nije znao mađjarski, to bi meni donosio i podvlačio svugdje gdje je našao ime Horvat, znači Hrvat. Ja sam tako imao 2000 knjiga koje sam kupio i htio kasnije u Hrvatskoj stvoriti sa starim Došanom jedan institut za istraživanje povijesti, htjeli smo razvijati teoriju iranskog porijekla samo neka ne bude što sa Srbima ima veze. (That make sense, ovo ima smisla, mo) Kasnije je to propalo jer je za vrijeme revolucije uništeno. Šteta. Nu sada ste mi Vi i opet dali nade, da bi zaista mogli stvar postaviti na znastvene temelje . Tako se eto i ja smatram, uz Marka Došena, jednim od poklonika teorija o iranskom porijeklu. Ja bi to činio i kada nebi bio uvjeren, nu ja sam siguran, da ćete vi jednom u Pešti naučiti mađjarski, pa ćemo skupa čeprkati po starim bibliotekama i knjižarama, i naći sve one izvore, koji će Vam pomoći, da stvorite teoriju, i da ju branite pred svietom.

Ja ću pisati Anti Došenu, sinu pok. Dida Marka, s kojim sam u vezi i dobru prijateljstvu, da pogleda, ima li u ostavštini Dida Marka šta o tome. Nu prije bi moglo biti, da to ima kćer Dida Marka, a ta je udata za dra. Hefera (Stjepan Hefer nasljednik Poglavnika poslije njegove smrti i predsjednik HOP, mo) i to je već teže. (Postojala je velika zategnutost između Poglavnika i generala Luburića zbog dogovora s dr. Milanom Stojadinovićem o podijeli Bosne 1955 godine. Ta zategnutost je nastavljena i poslije Poglavnikove smrti, kako ovdje Maks i kaže: "...a ta je udata za dra Hefera i to je već teže...", mo) Nu pokušat ću.

Ja se nudim Vama kao suradnik i ako treba pomoći ću u svakom pogledu. Nastavite istraživanja. Ja

ovu Drinu (DRINAPRESS u službi HNO je tiskala mjesečnik novinu OBRANA i tri puta godišnje knjigu Drina za izobrazbu budući hrvatski vojnika, mo) posvećujem Ocu Dominiku Mandiću, radi djela o BOSNI I HERCEGOVINI. Neobično bi mi bilo drago, kada bi Vi za taj broj napisali resumen, ekstrakt Vaših teorija i k tome aplicirati na VOJNU STRANU. Stara je hrvatska vojna povijest uopće povijest Hrvata, pa i dio nove, odnosno iz kraljeva i srednjeg vijeka.

Dakle jedna stvar, koju nitko dosada u hrvatskoj povijesti nije pokušao: najstarija vojna povjest Hrvata. Kako ste vidili iz Drina, ja sam uvijek pisao nešto iz povijesti, a sada donosim stvar puk. Pavičića: Vijna povjest Hrvata. Nu ta počima, kako ste vidili sa hrvatskim kraljevima. Nu to je mnogo manje interesantno. Ako Vi razradite teorije i primjenite na sedam Banova, kao šefova sedam ratničkih plemena, i njihov dolazak na jadransko more, kao i put, mačem u ruci, iz iranske ravnice, preko Dona, Bijele Hrvatske, Slovačke/ gdje ima hrvatskih sela najstarijeg oblika, koja sam ja išao posjetiti, ako pogleda geografske nazive u dijelu Ukrajine, Poljske, Slovačke i Podkarpatske Rusije (gdje ljudi govore ikavski), naći ćete vojnički put starih Hrvata. I neka idju do djavla Srbi sa svojim hajducima, komitima, razbojnicima i vladikama.

Mi smo upravo sada stvorili POVIJESNI ODJEL i mislimo tiskati jednu brošuru o našem vojničkom povlačenju, mislimo raditi na reformi, odnosno preispitivanju naše vojne povijesti od najstarijih dana s ciljem, da se preispitaju stvari sa općeg i svehrvatskog gledišta kroz vjekove ili milenija. Jer smo i balkanski, mediteranski i srednjoevropski-panonski narod treba postaviti svehrvatsku teoriju, odnosno stvoriti što dosada nitko nije pokušao filozofiju hrvatske vojne povijesti. Nije više interesantno da su se tukli katolici i muslimani i da je postojala Turska Hrvatska, nego da trebaju Hrvati teorije o UZROCIMA. Zašto se sve to dogodilo. To opet zasjeca u geopolitiku, koju sam s posebnim žarom študirao i posebno engleza Lidell Harta. Treba dakle pustiti na stranu kroničarsku /skoro novinarsku/ povjest, nabiranja knezeva, pandura i paša, nego zahvatiti i stvarati filozofiju povjesti uopće i vojničke posebno, sa hrvatskim teorijama i pustiti nas kao antemurale (preziđe kršćanstva, mo), kao turski pašaluk ili habsburški lebensraum. Idimo dalje. Ja bih želio hrvatsku/ vojnicima dati nešto više iz dva razloga: da već jednom otresemo komplekse inferiornosti prema Rimu, Beču, Pešti, Beogradu i Istanbulu, pa da stvorimo vlastiti put, iz Irana na jadransko more, teoriju Velike Hrvatske, koja je iz geopolitičkih i geostrateških razloga dolazila pod utjecaj, utjecaj jednih i drugih, ali je uvijek sačuvala svoj personalite. S druge strane želio bi hrvatskom malom čovjeku probuditi apetit za više ciljeve, koji daju smisao životu i smrti, a to je znati živiti, umirati/ u sferama Historije i veličine, a ne tapkati u kaljuži hrvatske nazdravičarske kortežke i stranačarske duševne bijede, kao i danas, kad ima maksovaca, jelićevaca, heferovaca, mačekovaca, itd. ali nema perspektiva veličine, slave, slobode, obraza i časti.

Jesti li spremni suradjivati sa Drinom i Drinjaninom, pa makar nas naši politički proleter i napadali da smo fanatici, i k tome, da smo i ubijali kako bi Hrvatska bila velika, snažna, ponosna, pa ako treba i imperijalistička, prodorna, borbena zavojevačka. Znajte da ako ne predjemo u ofensivu i stresemo blato, ići ćemo sa Srbima kao baba za misarima.

Ako jeste spremni, kao Dr. Peranić/ ili pseodonim: recimo bojničar HARAUAIT ili sl. napišite predhistoriju Hrvata kao vojnog naroda. Ja ću reproducirati klišeje, i staviti da sam ih uzeo iz Vaše knjige, da se time Vi pokrijete / Oh Bogovi, povjesničari i koljači skupa / ili prema Vašim željama. Voljan sam to ukasiti lijepim klišejem, koja ako ne trebate možete posuditi, a ja bi napravio separate od toga, i Vama darovao kao brošuru, sličnu ovima, koje imate. Vi se tako možete materijalno pomoći i nastaviti rad. Uvijek, naravno, računajući na našu pomoć. Mogli bi stvoriti i mali KRUG PRIJATELJA DRINE - "IRAN" i okupiti intelektualce i raditi skupa i stvoriti školu. HRVATSKA ĆE VOJSKA POMOĆI TU STVAR i smatrati se počašćenom.

Pošaljite na, ako mislite, da je pametno, jednu fotografiju Vašu, klišeje, ili otiske, pa da još u ovom broju posvećenom fra. Dominiku, dademo novu verziju stare nam slave. Srdačni pozdrav g.

Galiću (Stanko Dujam Galić 1901.1971, od starog Kaštela, živio u Parizu, naš zajednički prijatelj,mo) i ostalima, pozdravlja vas Vaš odani general Drinjanin. podpis.

Eto, to je prvo pismo generala Drinjanina dru. Dabi Peraniću. Ona dvojica su pokretači **PORUKE IZMIRENJA USTASA I HRVATSKIH PARTIZANA**. Ova Poruka izmirenja je izišla u Istarskoj Drini 1964 godine. Nastojao sam prepisati ovo pismo onako kako je originalno pisano. Otporaš. Posljednje uređivanje od Bobani : 07-12-2013 at 21:25

09-12-2013 15:00 [#94](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZUM MAKSA LUBURIĆA U DESET TOČAKA

Zato je Tuđman, često do granice da postane zbog toga i dosadan, stalno i ponavljao da njegova Hrvatska demokratska zajednica nije obična politička stranka, poput ostalih na hrvatskoj političkoj sceni, nego "središnja" ili "stožerna" politička organizacija cijeloga hrvatskog naroda, u domovini i dijaspori. U biti, citirao je Luburića. Povezivanje pak domovine i dijaspore - temelj svih temelja Tuđmanove političke doktrine s kraja osamdesetih - također je, zapravo, Luburićev, a ne Tuđmanov, izum. To su povezivanje osobito razradili, na nivou operativnog političkog programa, Luburićevi sljedbenici, ideolozi Hrvatskog Narodnog Otpora, koji su deset godina nakon Luburićeve smrti, dakle 1979., u programatskom tekstu pod naslovom "Kuda ide Hrvatski Narodni Otpor?", objavljenom u "Otporu", kao prvu točku svog političkog djelovanja naveli "Nacionalno Pomirenje", kao drugu "općehrvatsko jedinstvo", kao treće "djelatnu vezu domovine i izbjeglištva", a kao petu "nadideologijsku nacionalnu borbu". Naposljetku, i Domovinski je rat u Hrvatskoj, u svojoj biti, bio oživotvorenje "Adrese izmirenja Hrvatskog Narodnog Otpora sa Hrvatskim Partizanima", objavljene prvi put, u sklopu cjelovitoga programatskog teksta o hrvatskom izmirenju, u Istarskoj ili Luburićevoj "Drini" 1964. Tada je urednik časopisa "Otpor" bio Vlado Glavaš a Pročelnik Hrvatskog Narodnog Otpora Mile Boban. (...)

Kratka povijest norvalske Hrvatske

No, da bismo dokraja proniknuli u bit Tuđmanova političkog djelovanja te izbjegli sve moguće zamke mitologiziranja i, namjernog ili nenamjernog, iskrivljavanja povijesne istine, valja se striktno držati temeljne kronologije ovdje opisanih događaja. Evo je u najkraćem.

1. Godine 1964. definitivno je, na razini političkog programa, uobličena koncepcija hrvatskoga izmirenja. Temeljni programatski akt, "Adresu izmirenja", napisao je Miljenko Dabo Peranić, a Luburić taj tekst objavljuje u svojoj "Drini" (br. 3-4/1964.).

2. Tijekom šezdesetih, Franjo Tuđman, tadašnji direktor Instituta za povijest radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu, dobiva u ruke taj primjerak "Drine" (naravno, i druge brojeve toga časopisa). Počinje, postupno, upijati Luburićev nauk - usporedo sa svojim sve žešćim konfrontiranjima s predsjednikom hrvatskih komunista Bakarićem. Osobno sam razgovarao s osobom, tadašnjim namještenikom Instituta, koja ga je gledala kako s golemim interesom čita i proučava "Drinu".

3. Godine 1968., nakon prvotnih vrlo snažnih protivljenja, ideju o hrvatskom pomirenju usvajaju i hercegovački fratri u SAD, predvođeni fra Dominikom Mandićem (koji se od 1955. bavio isključivo

povjesničarskim radom). Politički, i oni se tada počinju svrstavati u Otporaše, sljedbenike političke organizacije Hrvatski Narodni Otpor (HNO), koju je utemeljio i vodio Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin.

4. Početkom osamdesetih, fratri su najmoćnija i najutjecajnija zajednica u hrvatskoj političkoj emigraciji. Pošto su usvojili Luburićev nauk, počinju smišljati plan o stvaranju samostalne hrvatske države. Hrvatski je terorizam na tlu SAD u tom trenutku bio već definitivno suzbijen, zahvaljujući energičnim naporima američke policije, ali i političkom angžamanu jednoga od vodećih hrvatskih političara u emigraciji Mate Meštrovića. Fratrima je jasno da treba posegnuti za posve novim oblicima i metodama političke borbe. Svoj temeljni naum - stvaranje hrvatske države - stavljaju u funkciju svjetskog procesa rušenja komunizma i Istočnog bloka, što su ga koordinirano pokrenuli američki predsjednik Ronald Reagan i papa Ivan Pavao II. (papa Wojtyła). To će se pokazati dobitnom kombinacijom.

Kanadske turneje

5. Fratri pokreću niz značajnih aktivnosti primarno političkoga karaktera. Jedna je od najdalekosežnijih njihov prodor u Kanadu. Gotovo u isto vrijeme - oko 1980. - osniva se Hrvatski društveno-kulturni centar u Norvalu, na jugu kanadske pokrajine Ontario (blizu Torontoa), dok na sjeveru Ontarija, u Sudburyju, startaju Hrvatske iseljeničke škole Amerike, Kanade i Australije (HIŠAK), pod vodstvom fra Ljube Krasića. S Krasićem najtješnje surađuju Gojko Šušak, Ante Beljo i dr. Vinko Grubišić. Istodobno u postojbini hercegovačkih fratara, na Širokom Brijegu, fra Jozo Zovko "lansira" mit o Gospi iz Međugorja. Kreće fratarska koordinirana akcija.

6. Godine 1983. u Norvalu izlazi edicija "So Speak Croatian Dissidents" (u izdanju "ZIRAL"-a, a pod urednikovanjem fra Šimuna Šite Ćorića, bivšeg pomoćnika utemeljitelja Centra u Norvalu fra Mladena Čuvala, u vrijeme dok je ovaj upravljao hrvatskom franjevačkom župom svetih Ćirila i Metoda, u 42. ulici, na njujorškom Manhattanu), u kojoj je objavljena integralna verzija Tuđmanove obrane na njegovu drugom političkom procesu u Okružnom sudu u Zagrebu, u veljači 1981., gdje ga se najviše teretilo zbog umanjivanja službenog broja žrtava u logoru Jasenovac. Ostvarena je duhovna veza između Norvala (fratara) i Tuđmana, a sve u ideje izuma Maksa Lubuirća: Adresa Izmirenja Ustaša i Hrvatskih Partizana.

7. Godine 1987., na prvoj Tuđmanovoj turneji po Kanadi, ostvaruje se i fizička veza između glavnih eksponenata hercegovačko-franjevačke zajednice u Sjevernoj Americi i Tuđmana. Počinju prvi politički dogovori, koji se produbljuju i utvrđuju na idućim Tuđmanovim turnejama po sjevernoameričkom kontinentu: u ljeto 1988., u jesen 1989. i u siječnju 1990., u Clevelandu se održava Prva Konvencija HDZ. Dogovori i aranžmani sklapaju se na platformi Luburićeve koncepcije o hrvatskom izmirenju. Pročelnik Hrvatskog Narodnog Otpora Mile Boban, u dogovoru sa dužnostnicima organizacije HNO raspušta istu i predaje organizaciju HNO u ruke predsjedniku HDZ dru. Franji Tuđmanu. U najkraćem, ta je koncepcija trebala rezultirati što većom i što čistom Hrvatskom. Dakle, Hrvatskom koja će biti proširena i na Bosnu i Hercegovinu kao sastavni dio Hrvatske.

8. Dana 20. i 21. siječnja 1990., na Prvoj konvenciji HDZ-a za SAD i Kanadu, održanoj u Clevelandu, Tuđman sa svojim sjevernoameričkim partnerima dogovara scenarij Prvog Općeg sabora Hrvatske demokratske zajednice u Zagrebu, na kojem će sudjelovati i predstavnici iseljeničtva. Brzo se vraća u Zagreb i, na Drugoj sjednici Središnjeg odbora HDZ-a, održanoj 27. siječnja 1990. u Zagrebu, domaćim čelnicima HDZ-a priopćuje što je dogovoreno u Kanadi. Sabor je održan 24. i 25. veljače u "Lisinskom". Nakon Sabora, dio iseljenika se vratio, a dio je, na čelu s Gojkom Šuškom, ostao.

Šuškova misija

9. Nedugo nakon smirivanja Hrvatsko-srpskog rata i međunarodnog priznanja Hrvatske, 1992., Gojko Šušak postaje najjačim hrvatskim političarem iza predsjednika Tuđmana. U Hrvatskoj je čovjek br. 2, a u Bosni i Hercegovini čovjek br. 1. Dobiva neslužbeni epitet "Tuđmanova gubernatora za BiH". Ubrzo počinje Hrvatsko-muslimanski rat u Bosni i Hercegovini. Tzv. druga linija zapovijedavanja u tome ratu pod kontrolom je hrvatskog ministra obrane Šuška.

10. U Hrvatskoj počinje dugo najavljivani proces tranzicije (tzv. pretvorbe). Tranzicija teče po dogovoru utvrđenom potkraj osamdesetih u Kanadi. Ključne osobe pretvorbe postaju Miroslav Kutle i Milan Kovač - Tuđmanovi hercegovački partneri u danima što su neposredno prethodili osnivanju HDZ-a.

Ovih deset točaka "Izuma Maksa Luburića" za cijelo mogu nekome pomoći u boljem razumijevanju kako je došlo do osnutka HDZ i kao je došlo do OBNOVE HRVATSKE DRŽAVE U OBLIKU R.H., i kako je i zašto došlo do raspusta HRVATSKOG NARODNOG OTPORA u kući sada pok. Mladena Dedića u Cleveland-u, u noći, petak 19 siječnja 1990., gdje su se sastali dužnostnici organizacije HNO, te zaključili na toj sjednici DA JE MISIJA HRVATSKOG NARODNOG OTPORA ZAVRŠENA. Otporaš.

izvor: kamenjar.com

10-12-2013 00:52 [#95](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

ABSOLUTNA VEĆINA HRVATSKIH NARODNIH ZASTUPNIKA DALA JE HRVATSKOM DRŽAVNOM SABORU (1942.) PRAVI IZRAZ HRVATSKE VOLJE

U mržnji na Nezavisnu Državu Hrvatsku neprijatelji njeni upotrebljavaju sva moguća sredstva, da naškode ne samo njezinu ugledu, već nastoje dokazivati, da Nezavisna Država Hrvatska nije pravno ni postojala u smislu međunarodnoga prava, niti je prema načelu legitimiteta Hrvatski Državni Sabor iz godine 1942. mogao ući u tradicionalni niz Hrvatskih Državnih Sabora, koji su od najstarijih vremena bili izrazom hrvatske narodne volje i prava hrvatske državne nezavisnosti.

U takvim namjerama i prelazeći preko činjenice, da je Nezavisna Država Hrvatska zaista bila činbenik međunarodnoga zbivanja za pune četiri godine, Hrvatski Državni Sabor iz godine 1942, posebni je trn u oku hrvatskih neprijatelja, te je razumljivo, da su njihovi juriši upereni baš prema toj kuli hrvatskoga otpora.

Jer, obarajući pravovaljanost Hrvatskog Sabora iz godine 1942. i dokazujući da taj Sabor nije zadovoljio načelu legitimiteta, ruši se ne samo ugled njegov i onoga, koji ga je sazvaio, već se time osporava valjanost njegovih zaključaka, a osobito onih, kojima se svi državopravni čini od 1. XII.1918. pa nadalje proglašuju ništetnim i neobveznim za hrvatski narod.

Prema tom zaključku Hrvati nemaju zaista nikakvih državopravnih obveza ni prema Kraljevini Srbiji, a još manje prema bilo kakvoj Jugoslaviji, jer su samostalna i suverena država, ali opovrgavajući taj zaključak nelegitimnošću hrvatskog narodnog zastupstva iz godine 1942. priznaje se legalitet četničke odnosno komunističke Jugoslavije, pa i sve posljedice, koje sliede iz takva priznanja.

Poznato nam je, kako je ugledni dvadesetpetgodišnji borac i narodni zastupnik Hrvatske Seljačke Stranke i ministar u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, g. Janko Tortić dokazao brojčanim podacima i poimeničnim slučajevima, da je u Hrvatskom Državnom Saboru iz godine 1942. zaista postojala absolutna većina hrvatskog narodnog zastupstva, te da su saborski zaključci prema tome pravovaljani.

Analizirajući pojedinačne slučajeve narodni zastupnik i ministar Janko Tortić navodi konačno ove činjenice:

"Dakle, u Hrvatskom Državnom Saboru od godine 1942. bilo je šestdeset sedam hrvatskih narodnih zastupnika, koji su godine 1938. kandidirani na listi dra Mačeka, kao članovi Hrvatske Seljačke Stranke. Od ovih narodnih zastupnika Hrvatske Seljačke Stranke sudjelovao je 80%, odnosno 76%, ako se odbiju trojica, čijem sudjelovanju bi se moglo nešto prigovoriti.

Što i kako je bilo s nezavisnim kandidatom s liste dra Mačeka, Ibrahimpašićem - Bihać, nije mi bilo poznato, stoga sam pisao prijatelju iz Bosne i on mi je odgovorio: Imrahimpašić otišao je poslije izbora u beogradski parlament, a nakon uzpostave Nezavisne Države Hrvatske pristupio je Ustaškom Pokretu, borio se i poginuo od partizana s poklikom: "Živjela Hrvatska! Živio Poglavnik!"

Hrvatske narodne zastupnike stranke - Spaho - dra Džaferbeg Kulenovića ne poznajem tako dobro, da bi se nakon toliko vremena sjećao svih njih po imenu. G. Gaži je rekao da su u Saboru bili ovi zastupnici:

1. Ismet Bektašević,
2. Hamdija Shimpašić,
3. Muhamed Omerčić,
4. Nazir Spahić,
5. Ismetbeg Gavran-Kapetanović,
6. Hizvija Gavran-Kapetanović,
- II. podpredsjednik Hrvatskog Sabora:
7. Bećir Džonlagić.

Ja se sjećam još ove dvojice:

8. Feridbeg Cerić i
9. Ahmid Kurbegović.

Kada ih ne bi bilo više, onda je ovo, s drugom Kulenovićem, ipak preko 55 posto njegovih zastupnika. No ja znam, jer sam s Džaferbegom bio na konferenciji, kada se o tomu govorilo, da su se svi zastupnici njegove stranke odazvali u Sabor, koji su bili pozvani, u koliko nisu bili zapriječeni uslied borba s partizanima i četnicima.

"Dakle moja tvrdnja, da je u Hrvatskom Saboru od godine 1942. surađivala absolutna većina hrvatskih narodnih zastupnika, izabranih godine 1938. na listi dra Mačeka, a čiji su izborni kotarevi bili obuhvaćeni granicama Nezavisne Države Hrvatske - stoji čvrsto. Osim nabrojanih, bila su u Hrvatskom Saboru od godine 1942. i dva predstavnika Srba, narodni zastupnici, izabrani godine 1938: - dr Sava Besarović, ministar i II. bilježnik Sabora, te Uroš Doder.

Nadalje: od članova Hrvatskog Sabora iz godine 1918. - čije je zasjedanje bilo prekinuto, odazvali su se svi, a ja se sjećam ovih:
Marko Došen, bio predsjednik Hrvatskog Sabora godine 1942.;

dr Prebeg, predsjednik Hrvatske Stranke Prava, bio predsjednik Verifikacionog Odbora, a dr Mirko Košutić, predsjednik Pravnog Odbora Hrvatske Stranke Prava; dr Milobar, predsjednik Rizničkog Financijalnog Odbora Hrvatske Stranke Prava; dr Vinko Krišković, podpredsjednik Pravnog Odbora Hrvatske Stranke Prava i državni viećnik; Svetislav Šumanović, bivši odjelni predstojnik Hrvatske Zemaljske Vlade i barun Rajačić, - posljednja dvojica su Srbi. Suradnja između starih i mlađih hrvatskih narodnih zastupnika, između Radićevaca, Pravaša, Džaferovih, između katolika, muslimana i pravoslavaca - bila je najsrdačnija.

Idem dalje i tvrdim: Teško bi bilo naći jedan parlament, u kojem bi vladala jednodušnost između članova, kakova je vladala baš u Hrvatskom Saboru od godine 1942.

Ne samo u obrani prava Sabora protiv svakoga, nego i u radu svih Odbora - osim u Gospodarskom Odboru, gdje je, ali kompaktna većina tako onemogućila jednoga-dvojicu, koji su pokušavali nametati svoju volju, odnosno nečiju volju. Utjecaj Ustaškog Pokreta u Saboru bio je neznatan - praktički nikakav!

Neka ovaj prikaz, a napose ovdje navedene brojke, ponukaju na razmišljanje i na konsekvence, koje iz ovakovog stanja stvari nužno rezultiraju!"

JANKO TORTIĆ Narodni zastupnik Hrvatske Seljačke Stranke
Ministar u Hrvatskoj Državnoj Vladi.

general Drinjanin

* U današnjoj očerupanoj Hrvatskoj, pod vlašću neokomunista, na web stranicama Hrvatskog Sabora o ovom dijelu povijesti nećemo naći ništa dok se bulazni o nekakvom Hrvatskom Saboru u komunističkoj klaonici Jugoslaviji...

21-12-2013 23:45 [#96](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

SVIM HRVATIMA U SLOBODNOM SVIETU!

HRVATSKI NARODNI ODPOR

Glavno Tajništvo

br. 19/ 1955

Stan, dne 20.I.1955.

OKRUŽNO PISMO BR. 7/1955

SVIM HRVATIMA U SLOBODNOM SVIETU !

Prema pouzdanim i provjerenim viestima, s kojima razpoložemo, u Beču postoji jedan komunistički centar, čija je glavna zadaća širiti prorusku promidžbu među hrvatskim emigrantima.

Na čelu tog komunističkog centra stoje tobožnji emigranti hrvatske narodnosti, koji su pobjegli iz Titove Jugoslavije nakon tobožnjeg prekida istih s Kominformom i Rusijom.

Agenti toga centra nastoje doću u vezu s hrvatskim emigrantima kao i sa vodećim osobama svih političkih grupacija i stranaka. govoreći im o bezuvjetnoj pobjedi Rusije nad snagama zapada. Radi

toga, da i mi Hrvati moramo imati svoje ljude na strani Rusije, koja je voljna stvoriti Hrvatsku Državu.

Poznavajući dobro odlučnost hrvatskog naroda u Domovini i njegove emigracije u borbi za svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku, komunistički se agenti dobro služili parolama o hrvatskoj nezavisnosti, o našim odnosima prema Srbima, koji pod vodstvom velikosrbskih krugova srbiziraju Bosnu, Srijem, Kordun itd. I tvrde, da Rusija to ne bi dopustila, nego bi na Drini uzpostavila granicu između Nezavisne Države Hrvatske i nezavisne Srbije. Zato da bi hrvatski nacionalisti i Ustaše morali pomoći Rusiji u obračunu s Titom, jer da Rusija to ne može učiniti bez Ustaša.

Hrvati!

Mi ne vjerujemo u stvarni prekid između Beograda i Moskve. Moskva nije nikada u povijesti bila prijatelj hrvatskog naroda, nego uvijek naš protivnik. Carska je Rusija naručila umorstvo prijestolonasljednika Franje Ferdinanda, koji je bio prijatelj Hrvata. Moskva je dala pobiti hrvatske zarobljenike na Odesi, (Radi se od preko deset tisuća hrvatskih zarobljenika koje su Srbi pobili samo zato što se hrvatski zarobljenici nisu htjeli pridružiti jugoslavenskom Odboru, tj. srpskoj vojsci. Kada se je za taj pokolj saznalo, predsjednik Hrvatske Stranke Prava, HSP-a Aleksandar Horvat je oštro reagirao 6 srpnja 1918. interpelacijom imena GROZOTE U ODESI u Hrvatskom Državnom Saboru, mo, Otporaš) jer se nisu dali svrstati u jugoslavensku legiju u prvom svjetskom ratu. Moskva je nakon Marseille-a tražila najenergičnije mjere protiv Hrvata.

Moskva nam je likvidirala i ono malo hrvatskih komunista, koji su mislili, da treba izgraditi i osigurati Državu Hrvatsku.

Ona je uvijek bila neprijatelj hrvatske državne misli. Radića su poslali u Beograd, a 1941., kada je hrvatski narod stvorio svoju državu, Moskva je poslala svoje prijatelje srbske komuniste i celo srbstvo u vatru protiv N.D.H.

Hrvatski su komunisti neznatnu ulogu odigrali i uvijek su služili srbsku i jugoslavensku državnu misao. Danas se strelja Hrvate i za djela počinjena protiv Karadjordjevićeve monarhističke diktature. Hebrang je likvidiran, kao i grupa naših komunista, ali to ne znači, da su oni bili žrtve svog hrvatstva. Hebrang je bio ortodokсни komunista i nije imao ni Boga ni Domovine. On je Hrvatovao zato, jer u Hrvatskoj nije mogao uspjeti s komunizmom. Mi smo imali u rukama Hebranga i znamo njegovo mišljenje. On je tražio hrvatski Srijem i Bosnu, jer su to zahtjevali nesretni hrvatski proleter, koji su odbijali srbski i jugoslavenski komunizam, jer je bio posve protuhrvatski orijentiran.

Hrvatske komuniste nije bolila hrvatska nesreća, nego taktički neuspjeh. Njima je Domovina taktika, a nama je sastavni dio našeg žića i bistrovanja. Godine 1941. podpisnik je uhvatio jedan dio arhive komunističke stranke Hrvatske kao i kartoteke tajnog ureda zagrebačke policije sa zapisnicima. Samo tri bilješke su glasile: "hrvatski orijentiran", a svi ostali pristalice jugoslavenske državne koncepcije. Hrvatski pak radnik bio je i ostao je protivnik svakog - i hrvatskog, i srbskog, i jugoslavenskog, i ruskog komunizma!

Postoji mogućnost, da Rusija danas šalje svoje emisare, jer su svi dobro obaviješteni ljudi na čistu s time, da u Hrvatskoj vladaju srbski komunisti i jugoslavenska državna misao uz pomoć srbskih i slovenskih krugova. Ali postoji vrlo lako mogućnost, da se radi i o Titovim agentima, o srbokomunistima ili o kojem biednom sluganu istih iz Hrvatske, koji nas žele u slobodnom svijetu kompromitirati kao tobožnje rusofile.

podpuno je svjedno, da li se radi o Titovim agentima provokatorima ili o pravim ruskim agentima. Radi se uvijek o komunistima. Kada je uzpostavljena Država Hrvatska, ustaški je pokret progonio jednako Staljinovce kao i trockiste, čijim je šefom 1941. bio smatran Dr. Ante Ciliga.

Živimo u teškim poviestno odgovornim vremenima. Neka nas Bog čuva od svakog koraka očaja, jer bi to značilo počinuti nacionalno samoubojstvo. Istina je, da smo neljudski izloženi progonima, jer smo antikomunisti. Istina je, da Amerika spašava tobžnji Titov nacionalni komunizam, koji je čisto srbska i komunistička tvorevina i u biti protuhrvatska. Ali mi vjerujemo, da je to taktika. Vjerujemo, da će Zemlja slobode priznati hrvatskom narodu pravo na slobodu. A i o nama ovisi, da našim držanjem, spremnosti na borbu i žrtvu, našim konstantnim antikomunističkim stavom to priznanje i zaslužimo. Mi smo stari i kulturni narod, narod radnika i seljaka, odgojen u visokom katoličkom i muslimanskom moralu i moramo imati snage i duha, razbora i inetilegencije da prebrodimo svietla i čista obraza ova teška vremena.

Mi vjerujemo u pobjedu Pravde i Boga, dakle smo protiv komunizma. Mi pripadamo jednom svietu, kojega ne možemo izdati, jer bi izdali sami sebe. Mi nismo antikomunisti radi Amerike, nego radi Hrvatske. To smo bili, jesmo i ostajemo, radeći za Hrvatsku i vjerujući u ono, što radimo i što smo voljni izdržati do kraja. Mi bismo i onda bili protiv komunizma, kada bi smo vjerovali u rusku pobjedu, a to nije, hvala Bogu, slučaj.

Zato je dužnost svih Hrvata u slobodnom svietu :

1. Pismeno i usmeno, rieču i djlom, suzbijati prorusku komunističku promidžbu medju Hrvatima. Upozoriti hrvatske emigrante na opasnost svake vrsti komunizma, onog ruskog i onog srbskog, pa i čisto hrvatskog komunizma.

2. Suradjivati s vlastima država, u kojim žive, i bez predomišljanja dati im podatke o kretanju komunističkih agenata, posebno ako se radi o Hrvatima ili ljudima, koji se izdaju za Hrvate. Treba pomoći vlastima zemalja, koje su Hrvatima dale slobode u kruha, u borbi protiv svih, a posebno hrvatskih komunista, ako takvih bude u dotičnoj sredini. Najaviti rat onima koji bi mogli u slobodnom svietu kompromitirati naše dobro ime i ugled fanatičkih antikomunističkih boraca.

3. Suradjivati sa svim poznatim antikomunističkim organizacijama, društvima i ustanovama u pobijenjau svake vrsti komunizma. Nastojati posebno povezati se s aktivnim antikomunistima drugih naroda iza željeznog zastora, kao i mjestnim organizacijama naroda, čije gostoprimstvu uživaju.

Neka Vam ruski plaćenici govore, da Srbi imaju svoje ljude u Pešti, Moskvi, Sofiji, Bukureštu, da sjede na svim stolicama. Mi to znamo, ali zna Američka obavještajna služba i to, da u Hrvatskoj vladaju srbski komunisti, a zna američki narod, da je narod Kardinala Stepinca i Poglavnika Pavelića izrazito antikomunistički. I dolazi vrijeme, kada će i vječna vjernost hrvatskog naroda biti nagradjena vjernošću svjeta, kojem pripadamo.

Izprazna su i ruska komunistička obećanja, da se u slučaju njihove pobjede ne će Ustašama ništa dogoditi. Ne, Ustaše ne trebaju ruske ni komunističke milosti. Ako je potrebno, da mi preživjeli iz beleiburške tragedije, idemo stazama mrtvih, onda ostajemo u Europi. radije na polju časti spašavati stijeg hrvatskih oružanih snaga s oružjem u ruci, nego spašavati tielo, prodajući dušu svoju i svoga naroda.

Ni Moskva ni Beograd !

Ni srbski, ni hrvatski, ni ruski, ni jugoslavenski komunizam !

Ni Titovci, ni Trockisti, ni Staljinovci, ni Malenkovci, nego NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA, gdje će vladati Bog i Hrvati.

GENERAL DRINJANIN v.r.

24-12-2013 04:17 [#97](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

IZVADAK IZ JEDNOG PISMA

Pismo je pisano dr. Miljenki Dabi Peranić 23 studenoga 1967.

Navesti ću samo neke odlomke iz tog pisma:

"...Ako padnem - Rankovićevci će Te napsati da si me Ti ubio. O tome smo već jednom govorili. Logično: kada su pucali na Poglavnika, okrivili su mene. Pucati će na mene - okriviti će tebe...To je logika. I što je najtragičnije, emigracija će im povjerovati. Nažalost..."

"...Što se mene tiče, ja sam s Bogom uredio svoju savjest. A s Hrvatskom? Za nju ne bih dosta učinio niti da živim tri ljudska života. Pao dakle danas ili sutra ili za dvadeset godina, za moju je savjest sporedno, jer kada se za Hrvatsku daje život, daje se ono najviše..."

"...Kada sebe stavim prema Hrvatskoj, umirem mirne savjesti. Učinio sam mnogo. Jednom smo razgovarali - sjećaš li se? - da bih se dao rado objesiti, kada bih visio među Titom i Rankovićem...Kada bih mogao vješati se uz Tita, ali tako, da Ranković bude među nama, ne bih mi bilo žao, pa makar bilo vješanje ono pravo. I tako hrvatski narod neće biti sretan dok nas sve skupa ne vidi obješene..."

"...Svi danas vide da sam ih vraški razdjelio. Kao avet stojim među njima. Jaz je među njima, kao što je i među Srbima i Hrvatima. Tu je veliki dio moje, ali i Tvoje, povijesne misije..."

"...A ako ništa drugo, postoji Jasenovac. I dokle bude postojala ta uspomena, mira neće biti među Srbima i Hrvatima. Mogu oni govoriti kolikogod hoće o "bratstvu i jedinstvu"! Neće ga nikada biti, jer ga ubija spomen na Jasenovac. Na njemu se danas kolju hrvatski i srpski komunisti, kao i svi Hrvati i svi Srbi. Hrvatski komunisti su ovjekovječili s onim spomenikom - Jasenovac. Baš kao da su radili pod mojom sugestijom. (Možda i jesu, jer se pokazalo da se "bratstvo i jedinstvo" sastojalo samo u likvidiranju svega hrvatskoga, pa i komunističkoga, kako su to dokazale "žrtve" Hebrang i tisuće Hrvatskih Partizana - pobijenih da bi se moglo ostvariti to Rankovićevo "bratstvo i jedinstvo", mo Otporaš). Baš taj njihov i moj Jasenovac uništava svaku Jugoslaviju. Htio sam razdvojiti Hrvate i Srbe. Događajaji, o kojima sam najprije sa skepsom mislio...dokazuju da sam ih razdvojio..."

Eto tako general DRINJANIN, Vjekoslav Maks Luburić piše, a što piše tako i misli, o događajima iz godine 1966 kada se je Ranković smjenio i 1967 povodom Deklaracije Hrvatskog Književnog Jezika, dakle događajima o kojima se još uvijek mnogi živi Hrvati mogu prisjetiti. To su bila burna vremena kada je KPJ sa svim svojim političkim aparatom u ime "narodne vlasti i u ime "bratstva i jedinstva" nastojala što više ocrniti hrvatski narod, podižući taj spomenik "žrtava fašizma" u Jasenovcu, kako bi time, još jednom naturili hipoteku kolektivne odgovornosti ratnih žrtana na području Hrvatske.

Sada je vrijeme, poslije skoro 45 godina od ovoga pisma, da se jave oni kojima je do ISTINE stalo. Ja ću, prikladno mojim prilikama, iznositi neka pisma MAKSA LUBURIĆA.

24-12-2013 21:56 [#98](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

MOŽDA JE OVO PRVO PISMO MAKSA LUBURIĆA HRVATIMA U DRUGOJ EMIGRACIJI?

(Kako je pisao Dinko Šakić, zet Maksa Luburića, da je Maks Luburić došao preko Francuske u Španjolsku 18 listopada 1948 godine, i koliko je meni poznato iz stotine i stotine pisama Maksa Luburića koja posjedujem, ovo bi moglo biti prvo pismo. Po samom sadržaju ovog pisma može se uočiti ideja Maksa Luburića da je ovo početak prikupljanja i okupljanja hrvatskih vojnika za buduću borbu u oslobođenju Hrvatske. Ovo pismo bi se moglo uzeti kao polazna točka ponovnog pokretanja i oživljenja **HRVATSKOG NARODNOG ODPORA**. Ovo je prvo pismo s potpisom: general Drinjanin. Ove godine 1951 počela je izlaziti časopis **DRINA**. Moja opaska, Otporaš.)

Pismo Maksa Luburića, generala Drinjanina od **20 prosinca 1951** godine Hrvatima u izbjeglištvu.

General DRINJANIN:

STARE RANE I NOVA GODINA

Svaki dobri gospodar pri završetku godine pravi bilansu svog godišnjeg rada, da bi tako lakiše mogao napraviti plan za novu godinu.

Naši će politički planovi zavisiti o mnogobrojnim vanjskim snagama, uplivima i događajima. O tome će govoriti zvani i još više nezvani. Nu, ima jedno pitanje, o kome će malo tko govoriti, iako bi morali svi nešto reći i još više učiniti.

Radi se o našem najbolnijem pitanju: ratnim ozledjenicima i nemoćnicima. To pitanje je izvan okvira drugih snaga. Zavisi samo i jedino o nama, pa ga zato trebamo i sami riješiti svojim vlastitim snagama.

Ne govorim onima, koji su radi svoga stranačarskog uvjerenja u načelu protiv heroja našega rata. Govorim medju nama, pa ćemo odmah prieći na stvar; i iznieti jednostavno problem kao jednu vojničku operaciju.

MI SMO PROTIV PROSJAČKE INTERVENCIJE TOGA PITANJA

Hrvatske Oružane Snage su oružani dio hrvatskoga naroda, koji služi za obranu Domovine, kako uglavnom svoje krvi, tako i ulogom umnih sposobnosti i materialnih dobara. Zato je Domovina dužna brinuti se za te svoje sinove.

U borbi za Domovinu pali heroji ponos su i čast narodu. On ih pjeva u pjesmama i slavi u tradiciji,

podigne im spomenike, odgaja podmladak u štovanju njihovih vrlina i viteštva. Brine se za siročad i nasljednike, favorizira ih u javnim službama i častima. Priredjuju se vjerske, patriotske i vojničke manifestacije u čast palima za Domovinu. Sve civilizacije, svi režimi i sve epohe i na svim kontinentima, odavali su počast svojim mrtvima, posebno to čine vjernici Krista i Alaha.

Ratni ozliedjenici se nalaze izmedju palih i zdravih. Imaju pravo na sve časti, koje se ukazuju palima, jer su padali i bivali ranjeni. Dali su sve i imaju pravo tražiti od Domovine sve. Nu, još su živi, iako su izgubili zdravlje, mladost, mnogi ruke, noge, vid; skoro svi zdravlje, a većina i svoje mile i drage, ognjišta i imetak. Na kraju su izgubili i svoju Domovinu i Državu, sredstva za obranu Domovine u rukama naroda. Time su izgubili i svoga zaštitnika i dužnika, (sada) kada bi ga **DVOSTRUKO TREBALI**.

Ratni ozliedjenici imaju svoja prava, jer su izvršili svoju dužnost. Zato govorimo o **NAŠIM DUŽNOSTIMA PREMA NJIMA**. Zato smo protiv rješavanja tog pitanja na bazi prosjačtva, milosti i slučaja, kako bi mnogi, vjerujem i dobronamjerno, htjeli stvar riješiti.

U NAŠOJ SAVIESTI JE NAŠA SNAGA

Nezavisna Država Hrvatska je bila najidealnije sredstvo u rukama hrvatskog naroda u obrani njegovih prava i u vršenju njegovih dužnosti. Mi smo bili jako ponosni kada smo u Zagrebu gledali ratne i druge ozliedjenike u novim odorama, u dobrim domovima. Poglavnik je bdio nad njihovom sudbinom. Kada smo izgubili svoju Državu i bili okupirani po srbokomunistima, tisuće je ratnih ozliedjenika bilo pobijeno po domovima i bolnicama. Ostatak se spasio i nalazi se u slobodnom svijetu, skupa s nama, drugim pripadnicima Hrvatskih Oružanih Snaga.

I kao što se smatramo obvezanima, našom savješću i položenom prisegom, kao pripadnici Hrvatskih Oružanih Snaga, tako i najbolji dio nas, naše ratne ozliedjenike smatra dielom nas samih. Naša obveza je još samo pojačana činjenicom, da nam je Domovina zarobljena. Tako moramo smatrati još jačom i svoju obvezu prema njima, koji su sve dali Domovini i nama što je za uzor u pogledu vjernosti i vjere. Oni su izvršili svoju dužnost i zato su ratni ozliedjenici. Mi se spremamo izvršiti svoju dužnost i sutra možemo biti ratni ozliedjenici i nemoćnici.

Je li se ikada dogodilo u obkoljenoj tvrđavi, da je nekome bilo uzkraceno nešto, dok su drugi živjeli u izobilju? Da li je ikada naš hrvatski vojnik uzkratio zadnji zalogaj kruha ili gutalj vode svome drugu? Da li danas živimo u boljim prilikama i da li nismo dužni i sada sledit taj vitežki i plemeniti primjer? Ako ima dobra, i ima naše braće, koja su jučer bila spremna platiti glavom spašavanje jednog ranjenog druga, zar se može sumnjati, da smo dužni i danas spašavati svoje drugove u oružju, svoju pravu braću, od gladi i tuberkuloze, vlasti Tita i zime?

Za razliku od naših neprijatelja komunista, koji su potukli svoje vlastite ranjenike, da se rieše tereta, mi, koji smo vjernici Krista i Alaha, moramo i po vjerskim svojim uvjerenjima sve učiniti, da pomognemo potrebne. I kada nam je to i dužnost, tada nam savjest i sviest nalažu, da sve učinimo. ETO TU JE NAŠA SNAGA.

general Drinjanin.

(Ovim putem želim čestitati Sretan Bižić i veselu i beričetnu Novu 2014 Godinu svim Hrvaticama i Hrvatima dilje svijeta! Otporaš.)

29-12-2013 01:21 [#99](#)

Bobani
Stari lisac

Datum registracije
 Jun 2013
 Poruke
 2,348

IZVJEŠTAJ O SMRTI GENERALA LUBURIĆA - DRINJANINA

(Ovo je naslov pisma kojeg mi je poslao iz Pariza dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je poslato s pošte: M.Dabo B.P. 32-06, Paris France 16 svibnja 1969 godine, dakle 26 dana poslije pogibije generala Drinjanina Vjekoslava Maksa Luburića. Kako će se vidjeti iz pisma da je pismo pisano na licu mjesta zločina, dakle u kući generala Drinjanina u Karkagente gdje je bila tiskara DRINAPRESS i gdje je on stanovao. Pismo su pisali u zajednici dva najistaknutija dužnostnika HNO pukovnik Stjepan (štef) Crnički i dr. Miljenko Dabo Peranić. Pismo je pisano na pisačem stroju i najvjerojatnije na stroju DRINAPRESA. Pismo je meni poslato u San Francisco iz Pariza 16 svibnja 1969. Do slanja tog pisma iz Pariza je došlo poradi toga što dr. Peranić uz sebe nije imao moju adresu, te u zajednici napisano pismo je, po povratku u Pariz, meni poslao u San Francisco. Pismo je na dvije stranice i malo podugo. Neću ga radvojiti u dvoje poradi sadržaja velike važnosti. Molim da se uvaži. Otporaš.)

Otvorenom Zapovjedju Generala Drinjanina od dne 26 ožujka 1969 g. morao sam na put posjetiti Radne Skupove Europe. General je ostao sam.

Ima već godinu dana i pol, što je General primio u Drainapress i pod vlastiti krov - Iliju Stanića iz blizine Konjica. On je bio sin Generalova vojnika. Po provjerljivim podacima, taj mladić od 23 godina, bio je istjeran u Hrvatskoj iz škole, poslan na Goli Otok, kao izbjeglica došao u Španjolsku, te iz Madrida upućen Generalu. (Nedavno se je mogla čuti njegova verzija u seriji jugoslavenske tajne službe, kako je došao iz Madrida od Poglavnikove supruge Marije i prof. Pavla Tijana. Sve laži, mo) Rujna prošle godine ga je General otpustio, ne jer je posumnjao u njegovo rodoljublje, nego jer je svojim nekorektnim mladenačkim ponašanjem izazvao nezadovoljstvo i u kući i u tiskarni. General je Staniću dao novac za put i uzdržavanje za više dana, te ga otpustio.

Stanić je u Valenciji pao u ruke udbe (a on je već bio Udbin agent s kodnim imenom Mangus, mo), kao i toliki mladi intelektualci bez posla po Europi. Željko Bebek (One Željku Bebeku se uistinu treba posvetiti jedna velika pažnja u svim ispitivanjima oko ubojstva generala Drinjanina, ne toliko zbog neke sumnje u njega, koliko zbog raspletaja oko generalova ubojstva mo) je već tada, navodno, bio u rikama UDBE. Tu odpočinje paklenska zavjera protiv Generala. Stanić i Bebek putuju u Francusku ili Njemačku, valjda na "obuku" i po upute. Paklene osnove su tu zamišljene.

Bebek je bio napisao jednu knjigu (JEDAN NAROD U OPASNOSTI, mo), koju general nije htio uzeti u štampu Drinapressa, jer nije imala nikakve pozitivne vrijednosti. Ali sada, kako izgleda, srbokomunistčka Udba daje Bebeku novac za tiskanje knjige, te je tako računala da će Bebek biti u tiskarni prilikom tiskanja. U isto vrijeme će biti dosta posla (računala je Udba), te će Bebek predložiti Generalu da se Stanić ponovno primi u tiskarnu. Tako - po računu Udbe - u tiskarni će biti i Bebek i Stanić, koji će u trenutku x ubiti Generala. Izgleda da Udba daje Bebeku novac, kupuje auto jer će trebati mnogo putovati te oko 9 studenoga prošle godine, najprije Bebek, a onda Stanić ulaze u tiskarnu i imaju pristup u Generalov stan.

Oko 15 studenoga General po službenoj dužnosti putuje u Madrid, i kad se vraća (oko 20 studenoga) nalazi u kući - jer je poznato da je General bio oprezan - željeznu motku dugu oko 60 cm. Sumnja je pala i na Bebeka i na Stanića. 22 studenoga 1968. dolazim k Generalu, nalazim i drugu sličnu motku na drugom mjestu u kući. Savjetujem odmah Generalu da ih obojicu istjera i ne dozvoli im ulazak u kuću. Početkom veljače ove godine stiže i brat Dabo-Peranić iz Pariza. Sada zajednički tražimo od

Generala da istjera Stanića. (Bebek više nije dolazio, jer je njegova knjiga bila završena.) (Dr. Peranić u svojoj knjigu POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA piše na str. 46/47 : "... Odbili smo je tiskati i General i ja. Neozbiljna. Bebek nije imao osnovnog znanja da bi mogao napisati nešto ozbilno. Nismo se htjeli brukati u Drina.pressu..."

Začudio sam se zato Generalovom pismu od 16 Listopada, samo 11 dana poslije nego što se Bebek bio pojavio sa Stanićem u mom stanu u Paris-u. General mi piše:

"Tu je Željko Bebek, sa knjigom, Vjerujem da ćemo tiskati. Konačno se odlučio: ili mora platiti, barem nešto, ili se knjigu prodaje u vlastitoj režiji. Trećega nema. Valjada je probao svugdje. (Ovo polje treba ispitati. Željko Bebek nije imao novca za tiskanje knjige; sada ga ima. Tko mu ga je dao ili posudio? Nestaje ga sa Stanićem u rujnu 1968 god. Vraća se natrag kod generala Drinjanina i nudi da sada ima "nešto" novca za početi tiskati knjigu,mo) Ja nisam osoban, a on je mald, i moža je već i pametniji".

Ali General ostao Luburićem. Nije htio poslušati. Nije htio poslušati savjete. - Ali važnije je druga stvar: Svima je Vama dobro poznato da General nikada nije htio napustiti svojeg vojnika. Poznato je kako se založio za obranu Srećka Rovera. (Srećko Rover je bio optužen da je radio za Oznu, odnosno Udbu i kao vodič imenom "Bimbo" u Kavranovoj AKCIJA DESETI TRAVNJA 1947-1948 godine, izravno skupinu koju je vodio davao Ozni-Udbi u ruke, mo). Ponovio se isti slučaj. General nam je rekao: " Sumnjam više na Bebeka nego na Stanića. Ako je dakle Stanić nevin, onda bacam na ulicu sina mog vojnika koji je dao život za Hrvatsku".

General nije Stanića istjerao. Stanić ga je ubio u nedjelju 20 travnja oko 11 sati strahovitim udarcem u tje me spomenutom željeznom motkom, a onda ga izbio nekoliko puta velikim nožem. Bio sam tada po Otvorenoj Zapovijedi u Njemačkoj, brat Dabo-Peranić u Parizu, a Slavko (Logarić, mo) dvadesetak kilometara daleko na putu u Cargagente. Generalovo mrtvo tijelo je nadjeno u ponedjeljak ujutro od radnika u tiskarni, jer je krv probila kroz pod. (Nastojat ću prikazati što bolje mogu skicu stana generala Drinjanina. Skicu je stavio dr. Miljenko Dabo Peranić u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA na str. 30. Ja ju ne mogu prislikati i staviti ovdje. Stan je bio na prvom katu a tiskara DRINAPRESS pridzemno. Čitajući ovaj opis, kuhinja je na lijevoj strani, zatim spremnište, do spremniša je dnevna soba sa hodnikom i dvoja vrata iz kojeg se ide lijevo u dnevnu sobu a desno u spavaću sobu. Do spavaće sobe je nužnik u koji se ulazi sa hodnika između vanjskog zida i soba, dvije spavaće sobe. Pri kraju kata iz hodnika vode stepenice dolje u prizemlje gdje se je nalazila tiskara DRINAPRESs i mnoge stalaže knjiga i kutije dokumenata mo).

Pokopan je veličanstveno uz učešće (sudjelovanje, mo) dobrih naših španjolskih Franjevaca u Cargagente-u, te sudjelovanje starih boraca španjolske Plave Divizije, koji su ga voljenoga ovdje od svih, nosili na svojim junačkim ramenima na vječni počinak. Starješine Franjevaca su pitali najstarijega generalova sina Domagoja: " Da li je Tata želio biti zakopan u grob ili raku, i da li u civilnom ili vojničkom odijelu?". Domagoj je odgovorio: " Tata je bio vojnik, pa neka ga se pokopa kao vojnika, a uvijek je želio da ga se položi u zemlju ". General je naime volio tu zemlju Španjolsku kao i svoju dragu Hrvatsku.

General je toliko puta rekao da bi želio umrijeti kao Ustaša, što je cijeloga svojeg života i bio. Sada počiva vječni počinak u svojoj ustaškoj uniformi, s odlikovanjima koje je imao na prsima za vrijeme ceremonije, (druga strana pisma, mo) dignuta su, metnuta u njegovu ustašku kapu i predana zapovjedniku Plave Divizije, da se on pobrine da sve to dodje u ruke Generalovom najstarijem sinu Domagoju, kada dodje u zrelu dob. Domagoj je sada 14 godina, Drina 13, Vjekoslav 12, a najmladjoj Marici je 11 godina.

Nemamo još ovlaštenje dati podatke (jer je to stvar istrage, a još nije sve ni potvrđeno) o titovskoj

srbokomunističkoj udbaškoj mreži koja se splela oko Generala, a za koju je General znao. Zapanjit će se svaki Hrvat (kada za to dodje vrijeme) i pitati da li je to moguće. Naš brat X. (ne znam tko bi mogao biti ovaj "naš brat X.", mo) bio je samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove. (ovo je vrlo važno znati: Tko je taj X. koji je bio samo nekoliko sekundi daleko od iste sudbine Generalove, tj. smrti?)

Smijemo Vam (pismo je pisano meni i mi smo se uzajmno tako oslovljavali sa "Vi", mo, Otporaš) za sada dati do znanja samo ovo: Jedino se naš Slavko Logarić, najmladji Generalov živi vojnik u emigraciji, našao uz grob Generala i vidio mu patničko lice. Slavko je išao obezumljen kao vjerni pas oko groba svoga gospodara. I ako su mu orošene oči smetale, (ovdje se za sigurno misli reći da je Slavko Logarić plakao i oči su mu bile pune suza, mo) ipak je vidio mrsku srbokomunističku zastavu koju su u odsutnosti ostalih Hrvata Udbaši postavili na jedan vijenac namjesto naručene hrvatske trobojnice. (Evo šta o tome kaže dr. Dabo Peranić u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA LUBURIĆA na str. 55/56, mo):

"...Pogrebu je prisustvovao i Vel. Beluhan, kojemu su "povjerovali" vršiti obred pokopa; sklon sam povjerovati da su to vlasti htjele radi toga da bi što otkrile, te ako je to tako onda se nisu prevarile...

Normalno je da je Vel. Beluhan naručio vijenac. Dopuštam da se Španjoloac mogao prevariti i naopako postaviti hrvatsku vrpcu i na takvoj ispisati natpis Vel. Beluhan. Ali nemoguće mi je dopustiti da Vel. Beluhan nije vidio svoj vijenac, te da nije ugledao četničku namjesto hrvatske zastave. (ovdje dr. Peranić govori o četničkoj zastavi, dok pukovnik Štef Crnički u svojem Izvještaju govori o "srbokomunističkoj zastavi", mo) ...

Naime, kada se već obred završio i lijes trebalo položiti u grob, netko je pokrenuo pitanje da bi Generala trebalo položiti u grob s hrvatskom nacionalnom zastavom. Svi su čekali - i svi nešto očekivali, ali nitko nije nalazio rješenja. Pitali su Domagoja, da li je u kući koja hrvatska zastava. Potvrdio je. Otišli su je tražiti. Nisu je našli.

Kao "slučajno" našao se tu Oreč, (Jozo Oreč, kako se je kasnije pričalo da je bio član HRB, je ubijen u Johansburgu 1979 god., mo) i kao "slučajno" je rekao da je tu takva zastava. Držao ju je zamotanom. Svi su slušali i gledali. Tko ju je odmotao, Logarić se više ne sjeća, jer više ništa nije vidio pred sobom; vidio je samo odmotanu četničku zastavu s velikom mrtačkom glavom, koju su upravo htjeli položiti na Generalov lijes. U zao čas! Logarić je skočio kao bijesan tigar, zgrabio četničku zastavu i počeo ju kidati na očigled svih prisutnih. Svi su uzbuđljivo gledali. Logarić ju je uzeo za dva kraja, te ju pokušao rastrgnuti preko koljena. Jaka svila nije popuštala. Redarstveni se časnik domisli podvali - i Logariću pruži nož. Vjerni Generalov vojnik odreza četničku mrtvačku glavu, sastavi krajeve, preokrene i napravi hrvatsku trobojnicu...

Logarićev pogled zaustevi se na jednom vijencu. Bacio se i na nj. I njega je počeo trgati. Bio je to vijenac Vel. Beluhana s natpisom "Sinu Hrvatske - Padre Eugenio" (hrvatski svećenik Eugen Beluhan, mo) - - na plavo-bijeloj-crvenoj četničkoj traci...(Posvetila Ti se ruka, Logariću, Tvoja desnica, spriječivši obeščastiti Generalov grob!) (Za podsjetiti je da je dr. Peranić stigao u Cargagente u četvrtak 24 travnja a pogreb je bio u utorak 22 travnja. Dakle, još su uspomene freške i vijenci sviježi, mo)... kao bijesni tigar se bacio na nju, pogotovu na drugu veliku srbokomunističku zastavu s velikom crvenom zvijezdom u sredini, koju su već udbaši počeli pripremati da njom pokriju Generalovo tijelo na vječni počinak, nadajući se da će se vječno nasladjivati svojom paklenskom osnovom - da su Generala s njom pokopali. Ali hrabri Maksov vojnik Slavko je kidao i kidao mrsku crvenu zvijezdu na oči svih nazočnih, i trebalo je da mu vjerni Generalov prijatelj Španjoloac dade nož (jer je vidio da se bez noža ne može) da iskida to mrsko srbokomunističko strašilo, te da na koncu sastavi oba kraja rastrgane srbokomunističke zastave i na ruševinama jugoslavenstva uskrсне hrvatski barjak crven-bijeli.plavi. - Jest, nad grobom Generala viteza

Luburića se vodile bitke, u kojoj je Hrvatska ruka shrvala u prah srbokomunistički simbol. I dat će Svemogući Bog da će uskoro tako i biti.

Tek četeri dana poslije Generalova umorstva stižemo podpisani i brat Dabo-Peranić, svaki svojim putem. Pogreb je bio obavljen već u utorak dne 22 travnja u 11 sati. Mi smo bili obaviješteni indirektnim ali pouzdanim putem sutrodan u 11 sati, i stigli slijedeći dan (24 travnja), jedan u šest a drugi u sedam sati predvečer. Udbaška mreža se odmah razotkriva. Istražni organi se usmjeravaju na pravi put. Otkrivaju se strahote, koje još nije dozvoljeno iznijeti na javu da se konci istrage ne prekinu. Udba dolazi do takve drskosti (videći da su ostali četiri dana neotkriveni) da je tražila dozvolu ući u Generalov stan. Naravno, nije joj uspjelo, jer plemeniti Španjolac znade razlikovati dobro od zla.

Uz Generalov grob još su svježije iskopana tri druga. Kad smo ih vidjeli, simbolički ili stvarno, bila su namjenjena nama trojici. (Pukovnik HOS-a Štef Crnički i Miljenko Dabo Peranić i general Drinjanin bi bila ta "nama trojici", mo. Otporaš) Ali se mi ne damo da nas u njih pokopaju, premda bi nam bila najveća hrvatska vojnička čast da snijemo vječni san uz bok našega Generala.

Stjepan crnički, (zadnji preživjeli Generalov suborac iz Janka Puste) podpis

(Ovdje je nadodano rukopisom dra. Dabe Peranića. Dr. Miljenko Dabo Peranić je moj vjenčani kum, mo.):

" Dragi Milane, stigoh u Pariz iz pravog razbojišta. Ovdje i gor. (misli se na situaciju u Parizu. Koliko sam kasnije saznao neki istaknuti Hrvati Pariza, inači naši dobri prijatelji i suradnici su u odsustvu Dabe Peranića iz Pariza za ovo vrijeme dok je on bio u Cargagente, posumnjali u njega te počeli najozbiljnije širiti vijesti da je dr. Peranić sudjelovao u ubojstvu generala Drinjanina. O tome najbolje dr. Peranić piše u svojoj knjigi POGIBIJA GENERALA DRINJANINA, mo) Primio tvoju pošiljku. Izvini mi bratski. Drži se čvrsto! Nastavljamo radom. Pozdrav Annie (moja supruga,mo) i svima.

Tvoj Miljenko.

29-12-2013 17:23 [#100](#)

Bobani

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

Pismo generala Drinjanina dru. Miljenki Dabi Peranić

25. IX. 1968.

Dragi Miljenko !

Ovo je treća tužopoljka o "narodnih vladari" (radi se o knjigi koju je dr. Peranić napisao: Hrvatski Narodni Vladari, mo). Ispravio sam tekst, biografije banova i nadpise ispod klišeja sravnio nekako sve i nije problem samo u onome što su zajebali Mlečani, Bizanti i Vlasi, nego i moj Ilija (radi se o Iliji Staniću, generalovu ubojici, mo) i Pepe, (radi se o Španjolcu imenom Pepe koji je bio zadužen voditi tiskaru DRINAPRESS, a ne kako je to Ilija Stanić rekao u sedmom (7) DVD serijalu "jugoslavenske tajne službe", da je on vodio tiskaru DRINAPRESS i pravio korekture. Korekture je

pravio Željko Bebek, kada je bio tu, dr. Peranić iz Pariza, gdje sam imao priliku osobno mojim očima vidjeti, jer smo skupa radili on i ja u istom poduzeću Hachette, general Drinjanin i drugi, mo), pa je sada problem uglavnom u razmjeru naslova i podnaslova, grupacija: uvodnih poglavlja i tri glavna poglavlja. Osim toga u klišejima. Ti si istina ostavio sve to uredjeno, no klišeji su isto skupi, barem novi, a nije teško ni druge skupiti nego je problem u novima, koje imam, a neznam da imam, i u onima u Klaićevoj knjigi, kojih ima a nigdje ih nisam prije vidio. I k tome jučer sam dobio knjigu koja nam uz Klaića može dati desetak stvari iz onog doba, od kojih neke imamo, neke ne, a nebi smjeli faliti. Radi se o knjizi KROATISCHE ADRIAKUSTLE od Vladimira Marića, na njemačkom jeziku, gdje ima stvari baš iz onog doba. Opet: Neke imamo, neke ne. Možda bi mogao sve to nekako srediti, ali sa manje kriterija (kako se iz ovoga vidi da general traži od dr. Peranića "...Možda bi mogao sve to srediti, ali sa manje kriterija...", mo) nego ti, ili skupa, - ali ostaje ono iz predgovora, uvoda, gdje smo stavili "NO" - a neznam zašto. Ima nekih darovnica, ima bilježaka, ima bilježaka. (dva puta u tekstu, mo). Prelamanje se mora početi iz početka. Nemože se tu ništa improvizirati, a ima i mapa, ima "vladarskih tabla", koje će valjati vjerojatno umetnuti, - a sve to skupa bi riješili za dan-dva, ali sam nisam u stanju. (Dr. Peranić je često puta išao kod Maksa upravo poradi tog i kod njega bi ostao po par tjedana. Meni bi Dabo Peranić ostevio ključ svojeg poštanskog pretenca kako bih mogao podizati poštu, pregledati ju i što bi bilo hitno potrebno bih slao na Maksovu adresu, mo) Bojim se opet slanja po pošti, jer se zagubi i onda odoše Banovi, koje si izmislio, pa ćemo čekati opet 100 godina na novog Dabu, dakle teško mi je dati to iz ruku. Možda se ustanem koji dan ranije, pa opet zabodem nos, i to bi bilo definitivno zabadanje pa da vidim bili to prelamanje mogao riješiti, nu bojim se. Svakako bi mogao sravnati klišeje koje imamo, tako ako bi došao, da bi...to sredili.

Pisao sam ti za Iliju. Ovdje nije mogao ostati, jer je naivan i glup, i nabasao na kućni osinjak, inače nema grijeha. Poslao sam ga do onoga našega Hotelijera (Lončarića, mo) u Bendirom, ali ne će ni jednog Hrvata osim za gosta, a to znači plati, jer inače belaj. Zato sam učinio što nisam htio ništa od te ***are, (fukare, mo) jer sada nabraja tko je sve od Hrvata prao guzicu u Sredozemlju na njegov račun. I Ilija nema gdje, pa sam mu savjetovao da prodje granicu i dočepa se Francuske ili Švedske, dao mu novaca i dao tvoju adresu. Rekao sam mu da kaže da je rođjak Marijin (Marija je supruga Dabe Peranića, mo), a ona kako je Francuzica, (naturalizirana Francuskinja, mo) može mu pomoći, pa ako se smjesti, neka ti pomogne, a ako ne sa njihovim papirima može lakiše za Švedsku, neka pomogne Mikuliću (Stipe Mikulić povjerenik HNO za Skandinaviju: Udbin agent Kubura Kukuraš ga ubio pred Božić 1975 god., mo) Ovdje sezona gotova, a on budala, i bolje je da traži neku slouciju za sebe, i ako što može za Hrvatsku učiniti, neka učine. Rekao sam mu da kaže da dolazi iz Jugoslavije, jer ako odavde ide, neće mu dati papire. Ako se može, pomozu mu da dodje do papira. Pošten je i ima ih dosta koji su bili s njim na Golom Otoku. (ovo treba ispitati do utančine. kako se do sada zna on nikada nije bio na Golom Otoku, mo) Držao se dobro.

Tako sada imaš osim brige za Banove i Bubrige, (dr. Peranić je imao problema sa bubrežima. Često se je tužio, mo) i Iliju. Mlad je, zdrav, raditi može, pošten je, velikih problema neće praviti, bojati se nije. Ako se ne može, nitko mu nije kriv što je glup bio na mjestu, gdje je bio. On to i priznaje, ali mu nema koristi od toga.

Danas sam dobio pismo i od Nikole iz New Yorka, (brat Marije, supruge Dabe Peranića. Zvao se Nikola Šonje, mo), pa ako budem što trebao tebi javiti, učinit ću to kasnije.

Inače ova knjiga na njemačkom je prekrasni album slika, državotvorno, najljepše što sam dosada vidio o Hrvatskoj, pa i pametno je struktuirano jer govori o ADRIJI I HINTERLANDU, **a to je Hrvatska do Drine.** Ukusno, nešto u bojama, lijepo sve, skladno i osvaja.

Dobivam Vijesnik u VUS i vidim da Tito zauzima stav iz 1948. i k tome organizira radničke i dječke čete za gerilski rat. (ovo je bilo odmah iza krize Čehoslovačke kada su jedinice varšavskog

Pakta umarširale u Prag 21 kolovoza 1968., mo) Opet će dignuti pare kapitalistima, i što sam ti pisao, raste upis mladih članova SK, a i ugled njegovih, jer Rusija neće zagaziti na Balkan iz dosta razloga. Ne barem sada. Nigdje ne vidim proruskih stavova u Hrvatskoj, a ni u Srbiji, iako ih ima. Htio bih i o tome s tobom govoriti. Poslao sam ti novi POSEBNI PRILOG (radi se o novini "Obrana" ukojoj je dr. Peranić stalno pisao i svoje analize iznosio u "Posebni Prilog", mo) i dogotoviti ću OBRANU skorom. Ako bude VIJESTI INTERESANTNIH ŠALJI. I odmah poslije o RANKOVIĆEVCIMA, ali iz nove perspektive. Spojiti sa stanjem, inače zastari.

Poljubi Kitu (kćerka Dabe Peranića, mo) za moj, a Mariju za vlastiti račun. Grli Vas sve stric Maks. (ovdje je Maksov podpis)

general Drinjanin